

PSYCHOTRONICA SLOVACA 2005

Zborník prednášok
z kongresu
Psychotronica Slovaca

26. - 27. november 2005
Nitra

OBSAH

Obsah.....	1
Duchovno a psychotronika	2
<i>MUDr. Teodor Rosinský CSc, Nitra</i>	2
Fytoterapia a energoinformačné procesy.....	4
<i>MUDr. Gustáv Solár, Mgr. Zoro Uhrík</i>	4
Individuálny výber fytoprostriedkov pre liečenie chorých na chronickú bronchitídu	6
<i>Doc. Nadya ROZUMYKOVA, Ukrajina</i>	6
O precíznej komunikácii vo sfére energoinformatiky.....	7
<i>PhDr. Dušan Belko, PhD., Katedra etnológie a etnomuzikológie FF UKF v Nitre</i>	7
Polyfenizmus vo včelstve.....	22
<i>Doc. Ing. Jozef ŠIMÚTH, DrSc.</i>	22
Experimentálne meranie ľudskej aury	25
<i>Doc. Ing. Karel KOMÁREK a Doc. Ing. Ivan Herec, CSc.</i>	25
Vývoj technológií a vedy a ich vplyv na obsah pojmu etika.....	33
<i>Doc. Ing. Ladislav HERBANSKÝ, CSc.</i>	33
Antény v rukou léčitelů a jejich geometrie	36
<i>Ing. Aleš RUMLER, Česká republika</i>	36
Názory lékařů na spolupráci s léčitelmi	39
<i>Jana JŮZKOVÁ, Česká republika</i>	39
Závislosti a láska	42
<i>E. PETROVICKÁ</i>	42
Nové měření čaker.....	44
<i>Renata LOPOUROVÁ, Česká republika</i>	44
Energoinformačné procesy a hraničné situácie.....	46
<i>MUDr. Gustáv SOLÁR</i>	46
Trinášťročné skúsenosti s petroterapiou	50
<i>MUDr. Kornélia KILÁRSKA, CSc.</i>	50
Život v hraniciach	53
<i>MUDr. Peter SEDLÁK</i>	53
Odpovednosť k sobě i jiným, aneb tvrdá realita... ..	56
<i>Jana JŮZKOVÁ</i>	56

DUCHOVNO A PSYCHOTRONIKA

MUDr. Teodor Rosinský CSc, Nitra

Psychotronika je odbor, ktorý skúma a teoreticky spracúva poznatky o energoinformačnom systéme človeka a jeho súvislostiach. Z tejto definície odboru vyplýva, že objektom skúmania odboru sú materiálne procesy na energoinformačnej rovine a i psychické procesy pri skúmaní súvislostí. Duchovno a duchovné procesy nie sú teda objektom skúmania psychotroniky.

Predkladanú tému sme zvolili preto, lebo i v médiách všetkého druhu, i medzi laikmi, ale aj medzi záujemcami o psychotroniku sa opakovane objavujú názory, tvrdenia a otázky, ktoré ukazujú na zámenu či miešaniu základných pojmov hmotna, psychiky a duchovna. Pokúsime sa teda viesť do toho potrebné objasnenie.

Bez miešania sa do problematiky teológie, kde sa necítim byť kompetentní, definujeme duchovno ako kategóriu bytia, ktorá je nadradená iným kategóriám, ktoré pracovne nazývame úrovňami, kam patrí i hmotná úroveň so svojimi základnými vlastnosťami časom a priestorom. Duchovno nemá žiadny čas ani priestor, čo sťažuje vyjadrovanie o tejto kategórii, pretože náš jazyk je prispôsobený nášmu životu a jeho podmienkam, teda žitiu v čase a priestore a preto i naše vyjadrovacie možnosti obsahujú prevážne pojmy a výrazy, ktoré majú časové či priestorové obsahy. Tie však pre vyjadrovanie o duchovne neplatia.

I keď je energoinformačný systém človeka materiálny, je čiastočne ovplyvňiteľný psychikou jeho nositeľa, nie je však priamo ovplyvňiteľný z duchovna. Z odborného pohľadu teda všelijaké viac senzačné ako seriózne tvrdenia o videní duchov a podobne sú teda ničím iným. Individuálne duchovné bytosti /teda duchovné bytosti majúce vlastnú individualitu a slobodnú vôľu – iné duchovné bytosti ani logicky nemôžu existovať/ priamo komunikujú len s inými duchovnými individuami. Takým je i duchovná zložka človeka, ktorá ako duša v návaznosti na hmotný organizmus človeka vytvára jeho psychiku. Bežne však človek, kým sa duchovne neuvedomí, nedokáže túto komunikáciu na duchovnej rovine uvedomene viesť. Akékoľvek zmyslové vnímanie zvukov či reči alebo obrazov je záležitosťou psychiky a teda ide buď o zmyslový klam, ilúziu, víziu či dokonca o halucináciu. Rozbor mnohých prípadov z našej skúsenosti či zo skúsenosti iných, i zahraničných bádateľov ukázal, že pri rozličných javoch, ktoré sa vykytovali v obydlíach a prejavovali sa nevysvetliteľnými jednoduchými

zvukmi alebo viditeľnými siluetami, hmlistými obrazmi postáv a podobne, je pre posúdenie rozhodujúca objektivita toho javu. Ak to vníma jeden človek a v prípade prítomnosti iných to nevníma nikto ďalší, ide o jav psychicky podmienený. Ak ide o jav objektivný, teda v tom istom čase na tom istom mieste rovnako jav vnímajú všetci prítomní a navyiac je jav možné zachytiť na zvukový či vizuálny záznam, je to dôvod na skúmanie. Ak sa vylúčia všetky bežné fyzikálne a iné materiálne príčiny, mohlo by ísť o jav, zvaný celkom nepresne historicky Poltergeist /z nemčiny hrmostiaci duch/, čo pri riadnom preskúmaní známych prípadov z minulosti /Rosenheim v Nemecku, Myszkow v Poľsku a iné/ sa ukázalo byť vždy vlastne telekinetickým neuvedomovaným javom vyvolaným mladistvým obyvateľom príslušného obydlija a teda i keď išlo o jav, ktorý patrí do predmetu výskumu psychotroniky, išlo o psychicky spustený materiálny jav. V takých prípadoch išlo o pohyby predmetov, objavenie sa predmetov akoby z ničoho, miznutie predmetov, teda telekinetické, dematerializačné a materializačné javy. Niečo iné sú javy, kde ide o spomínané objektívne jednoduché zvuky, napr. klopanie v nábytku či stenách alebo jednoduché statické či pohyblivé obrazy siluet a podobne. Tu sa obvyčajne ukáže, že naozaj ide o snahu duchovných individuí, v preskúmaných prípadoch vždy len zomrelých ľudí, nadviazať kontakt s niekým žijúcim za účelom požiadania o nejakú pomoc či službu a po nadviazaní kontaktu a splnení želania tie javy celkom prestávajú, čo dokazuje ich pôvod. Len v takých prípadoch možno hovoriť o projekcii duchovna do hmotnej úrovne zrejme využitím jednoduchých fyzikálnych javov ako je prnutie materiálu a tým vytváranie zvukov alebo zahustenie prachu vo vzduchu do dočasného obrazu hmlistej siluety a podobne. Tu pripomínam, že duchovno je nadradené a teda také zásahy do hmoty sú preň jednoduché a nepopierajú sa tým žiadne prírodné zákony.

Rozšírené obavy niektorých ľudí, zrejme rozbehnuté pod vplyvom nekritických až nezmyselných bulvárnych historiek, že by ich mohli nejakú priamo ohrozovať démoni ako duchovné bytosti, sú samozrejme naozaj len nepodloženými historkami. Toto tvrdenie však ani v najmenšom nevyvracia fakty o možnosti vplyvu tých individuálnych duchovných bytostí, ktoré sa v rámci slobodnej vôle rozhodli pre cestu zla. Takýto vplyv je však v zásade len v rámci duchovna, teda v komunikácii medzi duchovnými individuami a k tomu treba vždy dvoch ochotných

takú komunikáciu viesť. Kto to odmieta, tak ho nikto neprinúti. Kto však o tejto oblasti bytia nič nechce vedieť alebo sa nikdy nesnažil niečo vedieť, môže sa nechať ľahko ovplyvniť. To však už vonkoncom nie je vec energoinformačného systému ani psychotroniky, len každého jednotlivca samého. Priame poškodenie telesného alebo psychického stavu nejakým vplyvom duchovnej bytosti sa nikdy nepreukázalo. Ak však človek sa sám rozhodne pre zameranie na zlo, môže sa stať obeťou vplyvu podobne nasmerovaných duchovných bytostí a to v rôznom stupni až po ešte zvrátané posadnutie, čo však nie je vecou riešenia ani žiadneho odboru či smeru medicíny a ani predmetom skúmania psychotroniky. Skúsenosť ukazuje, že prostriedkami energoinformačnej diagnostiky je možné takýto stav z jeho sekundárnych zmien v EI systéme potvrdiť, ale nič viac.

Mohli by sme teda zhrnúť, že duchovno ako kategória je striktné odlišné od hmotna a teda i energoinformačných javov, s psychikou má priamy kontakt, ale bežný duchovne neusilujúci sa človek používa psychiku ako takú s jej možnosťami pre každodenný život v čase a priestore a obyčajne neuvedomene i

na často nevhodné zasahovanie do fungovania svojho EI systému. Skutočný priamy kontakt individuálnych duchovných bytostí a duchovnej zložky človeka človek nevníma cez psychiku a teda všetky subjektívne vnemy, pocity a zážitky nemožno pripisovať duchovnu. Objektívne sa prejavujúce projekcie do hmoty zo strany individuálnych duchovných bytostí sú vždy len z rozhodnutia tých bytostí a majú pragmatický dôvod, priamy vplyv na hmotnú, teda telesnú a energoinformačnú zložku človeka tu nie je, nanejdvôj u disponovaných jednotlivcov to môže byť druhotne psychicky nepríjemné pre vyvolanie obáv z neznalosti veci.

Zneužívanie pojmu duch, duchovný v médiách a výrazive verejne činných ľudí je značné, kombinácie ako duchovná kultúra, duchovné bohatstvo a podobne sú pomýlené. Odborne úplne nezmyselné sú spojenia duchovná energia, duchovné vibrácie, duchovné telo a podobne. Je to práve to spomínanie úplne premiešania duchovna, psychiky a hmotna. Pre odborné texty ale i pre skutočné pochopenia a poznanie reality bytia je potrebné mať v tomto rozlíšení jasno.

FYTOTERAPIA A ENERGOINFORMAČNÉ PROCESY

MUDr. Gustáv Solár, Mgr. Zoro Uhrík

Fytoterapiu definujeme ako časť prírodnej medicíny dominantne používajúca účinný princíp rastliny, ktorý je komplexný a má svoje komponenty. Ak súčasťou komplexného princípu je aj energoinformačná zložka, potom je dôležité poznať aj vzťahy a súvislosti medzi fytoterapiou a psychotronikou. Kým psychotronika energoinformačné procesy študuje, fytoterapia ich využíva. Súčasne však vo svojej praxi získava poznatky, ktoré sú najmä pre výskum v psychotronike dôležité. Vari najznámejší je Backsterov fenomén. Samozrejme, že energoinformačné procesy sú implicitnou súčasťou aj farmakologických procesov, ale ich podiel a závažnosť sú vo fytoterapii odlišné, ako vo farmakológii.

Farmakológia používa syntetické látky na výrobu liečiv. Časť farmakológie

fytofarmakológia používa na výrobu liečiv látky prírodného pôvodu získané z rastlín. V tomto prípade sa však používajú tieto látky len ako surovina a nepoužíva sa ich všeobecný „účinný princíp“. Preto fytofarmakológiu nemožno stotožňovať s fytoterapiou.

Principiálny rozdiel medzi farmakológiou a fytoterapiou spočíva v tom, že účinok farmák sa odvodzuje od ich chemického zloženia na rozdiel od účinného princípu vo fytoterapii. Chemické zloženie sa odvíja od očakávaného efektu farmaka. Z tohto aspektu by sme mohli hovoriť o izolovanom „huráefekte“, pre ktorý bolo liečivo syntetizované. Na druhej strane každá aplikácia cudzej látky do organizmu spustí sériu procesov, kde požadovaný efekt je len časťou dôsledku tejto aplikácie. Podľa závažnosti týchto iných, ďalších účinkov hovoríme o „vedľajších“ alebo „nežiadúcich“ účinkoch liečiva.

Vo fytoterapii aplikujeme rastlinu so všetkými jej atribútmi vrátane energoinformačného spektra, ktoré interaguje s energoinformačným spektrom príjemcu či pacienta. Takáto látka je biologicky aj energoinformačne prirodzená a úplná (aj keď ide niekedy iba o časť rastliny – koreň, kvet a pod.) teda odovzdáva príjemcovi svoje energoinformačné spektrum, ktoré interaguje s energoinformačným spektrom príjemcu. Konečný efekt je komplexný a obsahuje všetky tri roviny – biochemickomorfologickú, psychoregulatívnu a energoinformačnú. Ovplyvňuje širší diapazón, ako farmaceutikum.

Farmaceutické a fytofarmaceutické prípravky

- ovplyvňujú príznaky, ale nie vlastný patologický proces v celej šírke,

- svoj účinok odvodzujú výlučne od látok, ktoré obsahujú

- tzv. „placebo“ efekt odvodzujú výlučne z psychoregulatívnej roviny pacienta

na základe štatistického vyhodnocovania bez poznania a rešpektovania podstaty psychoregulatívnej komunikácie. Práve existencia energoinformačnej roviny vylučuje praktickú existenciu „placeba“

Fytoterapeutiká

-interagujú vo všetkých troch rovinách s organizmom príjemcu (nielen človeka, ale napr. aj zvieratá)

-ich účinok odvodzujeme od komplexného pôsobenia

- sú súčasťou potravinových zložiek aj vo voľnej prírode a sú pre príjemcu spravidla prirodzené.

Effekt liečivých rastlín vyplýva napr. aj z ich :

- farby

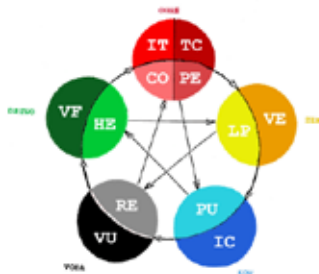
- chute

- vône

- tvaru

- ďalších kritérií

Na obrázku je znázornený klasický pentagram tak, ako ho poznáme napr. v akupunktúre, ale má všeobecnú platnosť. K jednotlivým elementom sú priradené orgánové systémy aj farby: Oheň – červená, Zem – žltá, Kov – biela, Voda – čierna a Drevo – zelená. Farba signalizuje príslušnosť rastliny k určitému elementu a z toho sa odvodzuje aj jej možný vplyv na organizmus.

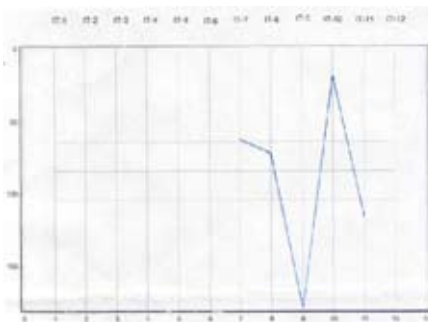
Rovnako sú podľa elementov rozdelené chute:

Zásadnú úlohu energoinformačnej roviny a v nej prebiehajúcich energoinformačných procesov možno demonštrovať na nasledovných obrázkoch. Na prvom je elektroakugrafický záznam z chrbtice človeka.

Na ďalšom je elektroakugrafický záznam z listu rastliny:

Oba tieto záznamy boli urobené na našom pravekovisku a oba sú veľmi podobné. To znamená, že elektrochemické charakteristiky živej bunky aj aktívneho bodu sú veľmi podobné až identické bez ohľadu na to, či ide o rastlinu, zviera, alebo človeka. Pri fytoterapii ide teda o komplexnú interakciu. Samozrejme, že energo - informačné procesy v organizme nemož-

no oddeľovať od procesov v celom kozme, majú univerzálny charakter a spĺňajú holistické kritérium „všetkého vo všetkom“ či systému v systéme.

Z hľadiska fytooterapie informačné spektrum rastliny dopĺňa a upravuje informačné spektrum vyššieho organizmu.

Fytooterapia je nedeliteľnou súčasťou prírodnej medicíny a je treba ju študovať a rozvíjať komplexne. Nie je totožná s farmakoterapiou ani s fytofarmakoterapiou a má svoje špecifiká, ktoré je treba rešpektovať.

Aká je však súčasná reálna situácia? Naše životné prostredie je natoľko znehodnotené, že je pre liečivé rastliny poväčšine nekalitné. Liečivé rastliny pochádzajúce z kvalitného prostredia sú čoraz vzácnejšie. Na druhej strane rozvoj prírodnej medicíny a všeobecný trend k návratu k prírodnej liečbe zvyšuje po nich dopyt. Dnes sa z veľkej časti aplikujú liečivé rastliny vo forme výživových doplnkov od rôznych firiem. Ich kvalita je prirodzene rôzna a závisí od mnohých faktorov. Biochemické zloženie, percentuálny pomer a ďalšie biochemicko-morfologické charakteristiky sa pomerne rovnajú. Výraznejšie rozdiely sú však v kvalite suroviny. Z energoinformačného hľadiska majú kvalitné suroviny -pochádzajúce z ekologicky čistých zahraničných lokalít najmä severských – nevýhodu v tom, že ich spektrum nie je zhodné s našim. Ale spôsob ich pestovania a spracovania je optimálny a predstavujú solídny ekvivalent klasickej fytooterapie. Na druhej strane aj v SR pôsobí firmy, zamestnávajúce rôznych samozvaných „špecialistov“, ktorý energoinformačne tieto produkty „vylepšujú“ a tým ich znehodnocujú a robia nevhodnými pre použitie.

Lekárska aj laická verejnosť si postupne zvyká na výživové doplnky, ktoré tvoria súčasť komplexnej prírodnej liečby aj prevencie. Určitou nevýhodou je ich distribúcia laikmi rovnako, ako amatérska poradenská služba v rámci MLM. Problémom je však aj povrchné a neprofesionálne „testovanie“ preparátov laikmi aj lekármi bez riadneho vyšetrenia pacienta priamo v distribučných centrách. Ide však nielen o neodbornú ale aj nezákonnú aktivitu, ktorú bude treba monitorovať a riešiť v zmysle platnej legislatívy.

Fytooterapia a jej modifikácie dostávajú v posledných rokoch nové impulzy a nové formy. Každá má svoje prednosti, ale aj nevýhody a úskalía. Mnohé poznatky a skúsenosti bude treba vyhodnotiť rovnako, ako sa prehodnotili a potvrdili presné biorytmologické a energoinformačné údaje, skryté v rôznych ľudových po stáročia pretrvávajúcich návodoch na zber a použitie liečivých rastlín.

INDIVIDUÁLNY VÝBER FYTOPROSTRIEDKOV PRE LIEČENIE CHORÝCH NA CHRONICKÚ BRONCHITÍDU

Doc. Nadya ROZUMYKOVA, *Ukrajina*

Problém počtu ochorení na chronickú bronchitídu zostáva aktuálnym aj naďalej. Je to podmienené rozšírením fajčenia, znečistením vzduchu, prácou v zapaŕšených miestnostiach.

Zaujala nás možnosť komplexnej liečby chorých na chronickú bronchitídu s využitím fytopreparátov, a tiež skúmanie efektivity rastlinných komponentov, vybraných pre pacientov individuálne. Tento problém vznikol ako pokračovanie nášho predchádzajúceho výskumu, v ktorom v dôsledku predpisovania chorým na chronickú bronchitídu výťažkov alebo bylinných odvarov zistili sme nie rovnakú ich efektívnosť u rôznych chorých. Bolo zistené, že pri jedných chorých bol výrazný pozitívny účinok, u iných taký nebol bádateľný. Preto sa nastolila otázka, ako vybrať individuálne pre chorých fyto-komponenty a od čoho by mohla závisieť ich efektívnosť.

S takým zámerom sme vyšetrili 40 chorých, ktorí sa nachádzali na ambulatórnom liečení ohľadom akútnej chronickej bronchitídy. Do výskumu sme zahrnuli chorých nefajčiarov. Vyšetrení chorí boli vo veku od 19 do 56 rokov, medzi nimi bolo 22 mužov a 18 žien.

Pri všetkých chorých sa uskutočnili všeobecné klinické laboratórno-inštrumentálne vyšetrenia, s výsledkami ktorých sa počítalo pri určení klinickej diagnózy.

Chorí boli rozdelení na skupiny podľa krvných skupín a vyberali sa tak, aby v každej skupine bolo 10 osôb. Takto, do prvej skupiny patrili chorí s prvou krvnou skupinou, do druhej – s druhou, do tretej – s treťou, do štvrtej – so štvrtou.

Na pozadí všeobecného liečenia (antibakteriálny preparát, broncholitikum) chorým predpisovali pre lepšie vychádzanie hlienu (spútum) byliny, ktoré majú mukolitický efekt. Chorí mali na výber také byliny: podbeľ, šalviu, lipu srdcovitolístnu, bazu čiernu, sladké drievko. Využívali ich v podobe odvaru alebo výťažku pripraveného podľa tradičnej metodiky (2 st.l. fytopreparátu zaliať 0,5 l vody a počkať kým začne vriieť, odložiť. Možno to hneď spotrebúvať alebo nechať stáť na 1-2 hod, aby sa vyťažilo. Spotrebúvať po 100 – 150 ml 3-4 krát v priebehu dňa.). Dynamiku svojho zdravotného stavu chorí si zaznamenávali v samopozorovacích denníkoch.

Pri analýze výsledkov, ktoré sme dostali sa zistilo, že najväčší mukolitický a vôbec liečebný efekty fytopreparáty mali v konkrétnych skupinách. Takto, odvar alebo výťažok kvetu bazy čiernej ukázal dobré výsledky u všetkých chorých, výťažok kvetu lipy srdcovitolistej – u pacientov prvej skupiny, výťažok podbeľu – u chorých druhej skupiny, výťažok šalvie – u pacientov tretej skupiny, výťažok sladkého drievka – bol maximálne účinný len u chorých štvrtej skupiny.

Zaujalo nás prečo vzniklo také rozdelenie efektivity fytopreparátov. Začali sme určovať individuálnu zlučiteľnosť pacienta a konkrétneho fyto-komponentu pomocou kivadla. Toto sa uskutočňovalo už na konci prvého týždňa liečenia. Zistilo sa, že vo väčšine prípadov konkrétna bylina vyhovovala ľuďom s konkrétnou krvnou skupinou, čo vysvetľovalo získané nami výsledky. Bolo 4 prípady, keď toto pravidlo neplatilo. Zatiaľ sa to nedá vysvetliť. Možno, sa to podarí vysvetliť v rámci ďalších výskumov.

O PRECÍZNEJ KOMUNIKÁCIÍ VO SFÉRE ENERGOINFORMATIKY

PhDr. Dušan Belko, PhD., Katedra etnológie a etnomuzikológie FF UKF v Nitre

Úvod

Inšpiráciou pre vznik môjho tohtoročného príspevku, zameraného na problematiku precíznej komunikácie vo sfére energoinformatiky, bol „Krátky zoznam psychotronických termínov“, ktorý je uvedený ako apendix v závere (s. 47 – 48) minuloročného Zborníka prednášok z kongresu Psychotronica Slovaca, konaného 27. – 28. novembra 2004. V spomenutom zozname je uvedený (s. 48), popri niekoľkých desiatkach termínov, aj nasledujúci text: „Postupné získavanie poznatkov z výskumu viedlo k prehodnoteniu a zmene chápania mnohých dlhodobu platných pojmov a tvrdení predchodcov psychotroniky a psychotronických záverov skoršieho obdobia. Tým sa stali mnohé zaužívané (a nedostatočne definované) pojmy zbytočnými a ich používanie tak ako používanie iných prevzatých či individuálnymi autormi zavedených a všeobecne neprijatých pojmov sa stalo prekážkou primeraného dorozumenia sa a jednotného chápania používaných pojmov.“ Veru, snaha o primerané dorozumenie sa a jednotné chápanie používaných pojmov je úplne zrejmä v mnohých sférach poznávania. Napokon aj v prevažnej väčšine oficiálne uznávaných disciplín súčasnej vedy sa zdôrazňuje požiadavka čo najpresnejšieho verbálneho vymedzenia obsahu akýkoľvek odborných termínov – ale takisto i požiadavka precízneho vymedzenia predmetu toho ktorého vedeckého bádania – čo sa zdôvodňuje tým, odvolávajú sa pritom trebárs na Aristotelove náhľady, že naše rozumové myslenie sa uskutočňuje v *pojmoch*, a tak ak chceme, aby naše myslenie bolo *správne*, ergo použiteľné pre vedecké uvažovanie, mali by sme pracovať so *správnymi*, jasnými a výstižnými *pojmi*, získavajúc ich uvádzaním ich základných a typických znakov, ktoré zaraďujú *daný pojem* do určitej fenomenálnej triedy, pričom zároveň vo výstižnej *definícii* toho či onoho by sme mali vždy uviesť minimálne jeden diferenčný atribút (ale, samozrejme, môže ich byť i viac), ktorý(é) odliší(a) *daný pojem* od ostatných pojmov rovnakej fenomenálnej triedy. V prevažnej väčšine oficiálne uznávaných disciplín súčasnej vedy sa takisto zdôrazňuje požiadavka, aby sa vedci nezameriavalí iba na deskriptívnu a analytickú rovinu riešenej problematiky, ale aby sa orientovali aj na syntézu, zhmutie, širokospektrálnu generalizáciu, komparáciu a najmä interpretáciu dát získaných o danom súbore riešených problémov, čím sa má efektívne prispieť k poznaniu a porozumeniu

univerzálnych princípov napríklad ľudského myslenia, ale trebárs prispieť aj k poznaniu a porozumeniu človeka v celej jeho mnohorozmernosti bytia ako i poznaniu a porozumeniu mnohorozmerného sveta, ktorý človeka obostiera i prestupuje. Znamená to, že v súčasnej vede čoraz viac, samozrejme popri mnohom inom, vystupuje do popredia i problém vzájomného dorozumenia sa a porozumenia,¹ napríklad zmysluplného porozumenia rozmanitým fenoménom vnímateľnej reality, teda rozmanitým manifestovaným javom časti Multidimenzionálnej Reality. Isteže pritom netreba zabúdať na fakt, že problém dorozumenia, porozumenia, či celkovej zrozumiteľnosti sa netýka len súčasnej vedy. V širších súvislostiach chápania sa možno pokojne odvolať trebárs na biblické slová apoštola Pavla z Tarzu (sv. Pavla), ktorý sa v prvej epištole napísanej veriacim v Korinte jednoznačne vyjadruje, že na zhromaždení chce radšej povedať päť zrozumiteľných slov, aby aj iných poučil, než desiatitisíc slov darom jazyka.²

Odhladnuc od spomenutého novozákonného textu, problém vzájomného dorozumenia sa a porozumenia – v zjednodušenej schematickej štruktúre komunikačného procesu: expedient, komunikát, percipient, výsledok komunikátu (detailnejšie informácie porov. v pozn. č. 1) – popri inom znamená, že akákoľvek komunikácia v akejkoľvek sfére poznávania (teda, samozrejme, nie iba vo sfére energoinformatiky) by mala byť *precízna*, ako to plynie aj z názvu predmetného príspevku, ergo presná, snažiac sa čo možno najsprávnejšie vystihnúť skutočnosť, a zároveň i zrozumiteľná a dôkladná, svedčiac o dôslednom prístupe toho, kto si praje komunikovať (expedienta) k tomu, kto je príjemcom informačného toku (k percipientovi), na ktorom sa má azda najzreteľnejšie prejavíť účinok odovzdávaného komunikátu, ako i o dôslednom prístupe expedienta i percipienta k tomu, čo je samotným predmetom komunikačného procesu (ergo ku komunikátu). Pri tom ale skutočné umenie úspešnej, zmysluplnej a zrozumiteľnej komunikácie nespočíva v schopnosti percipienta *zavnímať* iba jednotlivé komunikačné elementy – v semaziológii to analogicky znamená iba akoby dešifráciu jednotlivých písmen abecedy –, ale umenie úspešného vzájomného dorozumenia sa a zmysluplného porozumenia akejkoľvek problematike spočíva najmä v schopnosti *správneho chápania* či už konkrétneho vonkajškového (v danej kultúre) vžitého, striktné jednoznačného významu sprostred-

kovaných komunikačných elementov, alebo ak ide (a vo väčšine prípadov vsťuktu ide) o funkčnú polysémantickú komunikáciu, tak v schopnosti *faktického* *objasnenia* a *pochopenia* čo možno najviac významových plôch prijímaného komunikátu v celkovom kontexte verbálneho i nonverbálneho prejavu. Samozrejme, bez akéhokoľvek zaznávania čohokoľvek, je nutné zdôrazniť, že aj perceptibilita jednotlivých komunikačných elementov (slov, obrazov...), ako i schopnosť vnímania ich vonkajškového (v danej kultúre) vžitého, striktné jednoznačného významu, má svoj zmysel, pretože tvorí nevyhnutnú premisu pre následnú kvalifikovanú obsahovú interpretáciu zavnímávaného informačného toku. Kým ale schopnosť zavnímávaného vonkajškovo konvenčne zaužívaných komunikačných elementov trebárs aj úplne cudzieho jazyka môže byť záležitosťou iba niekoľkodňového, za týmto účelom vhodne vedeného nácviku, tak napríklad na aký-taký solidný výklad polysémantických symbolicko-komunikačných kódovaco-dekódovacích prostriedkov³ (a najmä na chápanie ich viacznačných vnútorných významov) je potrebné akumulovať skúsenosti a znalosti prostredníctvom intelektu rádovo roky, teda podstatne dlhší čas, než za aký sa dá nacvičiť bežná perceptibilita jazykových prejavov; v zmysle vyššie uvedeného pripodobnenia o rozlúštení písmen abecedy to v semaziológii už znamená pochopenie a spoznanie významu konštrukcie viet, vetných komplexov či celkového kontextu nejakej textovej pasáže. V danej súvislosti upozorňujem na fakt, že kultúrne a jazykové kódy používané príslušníkmi niektorých záujmových skupín sú pre *nezasväteného*, to znamená o predmetnej problematike nedostatočne informovaného človeka – hoc aj žijúceho v materskej kultúre, hovoriaceho rodným jazykom a trebárs i akademicky vzdelaného jedinca –, neraz významovo, najmä čo sa týka porozumenia ich viacznačných vnútorných myšlienkových obsahov, úplne nezrozumiteľné; jednotlivým pojmom a ich (v danej kultúre) vžitým vonkajškovým významom síce môže, najmä ak ide napríklad o materinský jazyk, úplne bezproblémovo rozumieť, ale nemusí chápať mnohé ďalšie, zväčša inherentné sémantické parametre a dimenzie priradované príslušníkmi tej-ktorej záujmovej skupiny konkrétnym termínom a kategóriám, čiže nemusí chápať iné ako bežne známe a zaužívané významy *slovných*, alebo *ikonických* (o čom detailnejšie referujem v tretej časti predmetného príspevku) vyjadrení, respektíve nemusí rozumieť celkovému kontextu verbálneho alebo nonverbálneho prejavu.

Analýza verbálnej komunikácie vo sfére energoinformatiky

Po akomsi širšie koncipovanom úvode je vhodné, aby som prešiel priamo k ústrednej zvolenej téme referátu. V rámci širšie chápanej problematiky analýzy precíznej komunikácie vo sfére energoinformatiky začnem najprv jej jednoduchšou zložkou – analýzou *precíznej verbálnej komunikácie* vo sfére energoinformatiky. Ako som už v krátkosti parciálne načrtol v texte ut supra, k nevyhnutným podmienkam *precíznej* komunikácie v prevažnej väčšine *oficiálne uznávaných disciplín súčasnej vedy* patrí i požiadavka *čo najpresnejšieho verbálneho vymedzenia predmetu* toho-ktorého vedeckého bádania. V Krátkom zozname psychotronických termínov, uvedenom v minuloročnom Zborníku prednášok z kongresu Psychotronica Slovaca, sa hneď na začiatku (s. 47) psychotronika vymedzuje ako „*odbor výskumu energoinformačných javov a ich súvislostí*“. Existujú, samozrejme, aj mnohé iné, detailnejšie formulované definície toho čo je psychotronika⁴ a čo je obsahovou náplňou výskumu tohto interdisciplinárneho odboru, ale v princípe možno súhlasiť, že *predmetom* psychotronického bádania sú *energoinformačné javy a ich* (mnohé) *súvislosti*. Ale... Pre človeka, ktorý je čo i len trochu zaangažovaný vo sfére predmetnej problematiky je vcelku jasné, že pod psychotronikou sa v našom súčasnom sociokultúrnom prostredí rozhodne nechápe len „*odbor výskumu energoinformačných javov a ich súvislostí*“ – napríklad medzi laikmi v oblasti psychotroniky sa pod pojmom „psychotronika“ veľmi často chápe označenie pre disciplínu *zaoberajúcu sa skúmaním mimoriadnych schopností človeka* –, takže pri rozhovoroch napríklad na tému „psychotronika“ v mnohých prípadoch vôbec nemožno hovoriť o precíznej komunikácii. Totiž nielenže terminológia jednotlivých javov, ktoré sú predmetom psychotronického výskumu nie je v odbornej literatúre tohto zamerania doteraz ustálená a teda ani zjednotená (a už vôbec nie precízna), ale dokonca aj pre samotnú psychotroniku, ako špecifickú oblasť výskumu energoinformačných javov, existujú rôznorodé alternatívne názvy. Z novších pomenovaní disciplín orientujúcich sa na skúmanie respektíve i experimentovanie s energoinformačnými javmi možno spomenúť – popri pojme *psychotronika* – napríklad označenia ako *biotronika* či *energoinformatika*, z tých starších uvediem aspoň pojmy ako *mesmerizmus*, *metapsychológia*, *parapsychológia* či *psychické bádanie*. Faktom je, že hoci sa názvy disciplín v priebehu doby postupne menili, tak samotný predmet či obsah skúmania daného okruhu problémov ostával pritom immanentne nezmenený, keďže sa tieto disciplíny (nech sa už nazývali akokoľvek) vždy zaoberali v zásade rovnakými fenoménmi, akými sú napríklad telepatia, telegnózia, prekognícia, telekinéza, radiestézia...

Z tohto dôvodu možno síce chápať rôznorodé pomenovania uvedených disciplín ako individuálne termíny, charakterizujúce tú-ktorú vývojovú etapu v oblasti bádania energoinformačných javov a ich súvislostí, avšak ich užívanie v praxi nenapomáha precíznej komunikácii. V danej súvislosti ale pripomínam, že precíznej komunikácii rozhodne nenapomáha ani nepríliehavý výraz „psychotronika“, pretože (nielen) z etymologického hľadiska uvedené označenie nevstihuje obsah predmetu záujmu tohto interdisciplinárneho odboru. Ak sa v súčasnosti psychotronika vymedzuje ako „*odbor výskumu energoinformačných javov a ich súvislostí*“, tak výraz „psychotronika“ svojimi koreňmi slov priamo neevokuje v myslí percipienta komunikátu (pojmu psychotronika) prítomnosť veľmi dôležitej *informačnej* súčasti komplexného *energoinformačného javu*, ktorý je predmetom psychotronického bádania. Ba práve kompozitum „psychotronika“ svojimi dvoma gréckymi slovnými základmi, konkrétne etymónom *psycho-* (z gréckeho *psyché*, odvodenom od starogréckej Bohyne Duševnej Krásy *Psyché*, – vo význame *duša, duševný*) a etymónom *-tronika* (z gréckeho *tron* – vo význame *vyžarovanie*, čo je paralela sufixov v zložených odborných pomenovaniach niektorých disciplín, ako napríklad biotronika, elektronika, mechatronika, stereotronika a podobne) v myslí percipienta komunikátu (pojmu psychotronika) priamo evokuje, že predmetom psychotronického bádania sú fenomény, ktoré sa prejavujú prítomnosťou *duševnej* (v termíne *psychotronika* to naznačuje slovo *psycho-*) a prítomnosťou *energetickej* zložky (v termíne *psychotronika* to naznačuje koncovka *-tronika*), teda že predmetom psychotronického bádania je akási *duševná energia*, či *duševné vyžarovanie*. (A je predmetom psychotroniky *duševné vyžarovanie*?) Popri inom z uvedeného vyplýva, že užívať v praxi (nielen, ale aj z etymologického hľadiska) nepríliehavý výraz „psychotronika“ – ako som už spomenul – rozhodne nenapomáha precíznej komunikácii. Iste pritom možno z rôznych dôvodov argumentovať napríklad skutočnosťou, že v našom sociokultúrnom prostredí nie akceptovaný žiadny iný, vyhovujúcejší pojem, a preto pomenovanie „psychotronika“, ako terminus technicus, zostáva i v súčasnej dobe naďalej v platnosti. Nuž, ako sa to vezme. Ak v súčasnej dobe je predmet výskumu psychotroniky *iný* než ako ho definoval v roku 1955 samotný tvorca pojmu psychotronika Fernard Clerc, tak je azda i viac ako vhodné pouvažovať aj nad *iným* pomenovaním interdisciplinárneho odboru, ktorého predmetom bádania sú energoinformačné javy a ich súvislosti. Z uvedeného dôvodu v posledných dvoch rokoch spravidla v praxi užívam pre označenie odboru „*výskumu energoinformačných*

javov a ich súvislostí“ alternatívne pomenovanie *energoinformatika* (netvrdím ale, že je to názov najvyššieho), ako sa o tom možno napokon presvedčiť napríklad v názve tohto referátu, alebo v názve môjho príspevku predostretého na minuloročnom kongrese Psychotronica Slovaca 2004.

V rámci analýzy *precíznej verbálnej komunikácie* vo sfére energoinformatiky by bolo možné rozoberať kvantum ďalších termínov, pretože existujúca heterogénna a aj mimoriadne divergentná terminológia vo sfére *výskumu energoinformačných javov a ich súvislostí* vytvára neraz pre nezalca priam neprehľadnú situáciu a galimatias, čím sa zároveň i sťažuje potrebná orientácia v predmetnej problematike. Podkladom pre detailnejšiu analýzu by mohli byť ďalšie pojmy ako napríklad *psychotronic* (dodnes sa pod pojmom psychotronic bežne *nerozumie* verbálne pomenovanie označujúce výskumnika a odborníka študujúceho energoinformačné javy, ktorý sa snaží na základe získaných výsledkov výskumu kreovať teóriu danej problematiky, ale zato úplne bežne sa medzi laikmi v oblasti psychotroniky pod pojmom psychotronic *chápe* označenie pre jedinca oplývajúceho a prakticky aplikujúceho niektoré takzvané divotvorné ľudské vlastnosti), *senzitiv* alebo *senzibil*, ale i mnohé ďalšie slová či slovné spojenia často užívané v literatúre orientujúcej sa na sféru *výskumu energoinformačných javov a ich súvislostí*, ako napríklad *studená plazma*, *fyzikálne chladná plazma*, *studená bioplazma*, *biologická plazma*, *aura*, *aureola*, *astrálne telo*, *emocionálne telo*, *éterické telo*, *pránamája-kóša*, *psychická energia*, *human atmosphere*, *ektoplazma*, *orgon*, *orgonová energia*, *psionové pole*, *psi energia*, *psi plazma*, *kvazielektrostatické pole*, *biogravitácia*, *oduši*, *mentálna energia* s hypotetickými časticami *mentiónmi*, *psychická energie* s hypotetickými časticami *psychónmi*, *bioenergia*, *bioenergetické pole*, *bioenergetické prostredie*, *energetická časť biopola*, *projekčná zóna biopola*, *individuálne realizačné energeticko-informačné formy* a *realizačné energeticko-informačné formy prostredia*, eventálne predmetom analýzy by pokojne mohli byť i dva najčastejšie používané pojmy *energia* a *informácia*, respektíve ich kompozitný grécko-latinský adjektívny výraz *energoinformačné*, najčastejšie v spojení so substantívami *javu*, *prejavu*, *formy*, *procesy*, *pole*, *prostredie* a ešte s mnohými ďalšími podstatnými menami. Detailnejšia analýza čo i len zopár vybraných slov či slovných spojení z uvedených pojmov⁶ – z ktorých mnohé sú prevzaté predovšetkým z pojmoslovia fyziky, ale taktiež i z terminológie bioenergetiky, biofyziky, školskej medicíny a niektorých ďalších vedných odborov, takže používanie takýchto prevzatých pojmov vo sfére výskumu *energoinformačných javov*

a ich súvislosť neustále dráždi, rozčuľuje, či prinajmenšom znervózňuje niektorých odborníkov príslušných, *oficiálne uznávaných disciplín súčasnej vedy* – by však neúmerne zväčšilo rozsah tohto príspevku, ktorého ústredne zvolenou témou je predsa len čosi iné. Napokon aké-také vysvetlenie niektorých pojmov spomenutých ut supra – vysvetľujúc ich v zmysle, že sú to „zastarané, mylné a prekonané pojmy, nedoporučené používať v odbornom texte“ – je uvedený v Krátkom zozname psychotronických termínov (s. 48). Škoda ale, že sa medzi „zastarané, mylné a prekonané pojmy, nedoporučené používať v odbornom texte“, ako aj „zaužívané (a nedostatočne definované) pojmy“ – ako sa uvádza taktiež v texte Krátkeho zoznamu psychotronických termínov (s. 48) – nedostal napríklad aj terminus technicus *kozmos*, ktorý je v literatúre orientujúcej sa na sféru výskumu *energoinformačných javov a ich súvislostí* až príliš často mylne používaný, a teda aj mimoriadne často zneužívaný, najčastejšie v adjektívnych spojeniach *kozmicke procesy, kozmická sila, kozmická energia, kozmický kľúč, kozmický nástroj*... Totiž adjektívum *kozmicke*(á,ý,ú) sa v literatúre orientujúcej sa na sféru výskumu *energoinformačných javov a ich súvislostí* téměř vôbec neužíva v tom význame, ako je to definované napríklad v príslušných, *oficiálne uznávaných disciplínach súčasnej vedy*, ktorých predmetom bádania je *kozmos*, čím sa de facto pojem *kozmos* stáva zbytočným, veľmi často tak i zneužívaným, hoci v spomenutej literatúre vskutku zaužívaným pojmom, čo ale opätovne nenapomáha precíznej komunikácii vo sfére *energoinformatiky*; detailnejšie a v širších súvislostiach referujem o nevhodnom používaní pojmu *kozmos* v nasledujúcej, tretej časti predmetného príspevku.

Snažiac sa problematiku analýzy *precíznej verbálnej komunikácie* vo sfére *energoinformatiky* dokončiť aspoň v hlavných rysoch, môžem ešte pripomenúť, že v prevažnej väčšine *oficiálne uznávaných disciplín súčasnej vedy* sa zdôrazňuje nielen už spomenutá požiadavka čo *najpresnejšieho* verbálneho vymedzenia obsahu akýchkoľvek *odborných termínov*, či taktiež už spomenutá požiadavka *precízneho vymedzenia predmetu* vedeckého bádania, ale takisto aj – ešte nespomenutá – požiadavka čo *najpresnejšieho* verbálneho vymedzenia používaného *súboru metód*. Totiž aby bolo možné, podľa kritérií modernej vedy, exaktne stanoviť miesto akejkoľvek vednej disciplíny v systéme vied, je nutné vymedziť nielen predmet jej výskumu, ale definovať i spomenutý *súbor metód*, ktorým sa odlišuje od príbuzných vedných disciplín. Je pritom priam nutné zdôrazniť, že v *súbore metód*, ktorý používajú psychotronici v rámci odhaľovania, skúmania, popisu a chápania

energoinformačných javov a ich (mnohých) súvislostí, jestvujú – z hľadiska zaznamenaných náhľadov príslušníkov prevažnej väčšiny *oficiálne uznávaných disciplín súčasnej vedy* – vskutku mimoriadne závažné nedostatky. Čosi sa už v oblasti metód používaných v *energoinformatike*, najmä v takzvanej *energoinformačnej medicíne* spravilo, je však toho zatiaľ málo, vskutku až žalostne málo predovšetkým z hľadiska ich *precízneho verbálneho vymedzenia* ako predpokladu celkovej *precíznej komunikácie* vo sfére *energoinformatiky*. Dokonca i v takých *oblastiach psychotronického výskumu*, do ktorých patria – ako sa uvádza v texte už viackrát spomenutého Krátkeho zoznamu psychotronických termínov (s. 47) – aj „*niektoré tradičné postupy ako AKUPUNKTÚRA, ďalej HOMEOPATIA v informačnom základe*“ jestvuje uvedený problém *precízneho verbálneho vymedzenia* používaného *súboru metód*, hoci pritom ide o postupy, ktoré sú vo sfére *energoinformatiky* azda najviac prepracované. Kritici, či už homeopatie alebo akupunktúry, veľmi často upozorňujú na fakt, že predovšetkým v homeopatii (ale taktiež i v akupunktúre) sa využívajú aj postupy (ba i prostriedky), ktoré nie sú zväčša plne objektivizovateľné, alebo len veľmi problematicky objektivizovateľné, a teda i problematicky verifikovateľné bežne dostupnou prístrojovou aparátúrou; z uvedeného dôvodu býva či už homeopatia (najmä v jej „*informačnom základe*“) alebo akupunktúra nielen laickou, ale i odbornou (lekárskou) verejnosťou často eufemicky označovaná za „*niečo*“ medzi nebom a zemou, neraz však priam vulgarizujúco napríklad aj za podvod.⁷ Ústredne zvolenou témou môjho príspevku však nie je kritická analýza *súboru metód* používaných v *energoinformatike*, či širšie komplexnej metodológie *energoinformatiky*; summa summarum aplikácia akejkoľvek metódy či *súboru metód* pri odhaľovaní, skúmaní, popise a chápaní čohokoľvek predpokladá apriórne stanovenie *cieľa* (ktorý, isteže, môže byť ako globálny, tak i parciálny), ktorý by však mal byť čo možno *najpresnejšie* zadefinovaný (hoci v praxi sa možno bežne stretnúť aj s úplne neurčitými cieľmi...; no čo už). Znamená to, že *cieľ určuje charakter metódy*, respektíve vymedzuje určitý *súbor eventualityných metód*, ktorých kvalitu je možné posúdiť podľa ich schopnosti napomôcť dosiahnuť vopred daný cieľ presne a efektívne, v čo najkratšom čase, s výdajom minimálne nutného vypätia síl. V danom kontexte upozorňujem – keďže v súčasnej dobe existuje na psychotronickú oblasť bádania a poznania, ako i na jej predstaviteľov, široké spektrum názorov a postojov (podľa hodnotovej orientácie samotných posudzovateľov), napríklad od fanatického presvedčenia a nekritického obdivu, cez zdržanlivý pohľad či skeptic-

ký názor, až k vyslovene zavrhujuším odmietaniam psychotroniky, pričom posledné dve spomenuté stanoviská sa objavujú nielen z dôvodu pôsobenia skutočných šarlatánov v tejto oblasti, využívajúcich ľudskú naivitu či niekedy až bezmocnosť človeka v tiesni, ale azda najmä z dôvodu nevhodných foriem diletancko-exibicionistickej autopropagácie niektorých *znalcov* napríklad v našich masmédiách (ale aj inde) –, že *cieľ*, alebo presnejšie vyjadrené *pôvodný zámer*, ktorý viedol ku konštituovaniu modernej psychotronickej disciplíny, nesúvisel s úmyslom cieľavedome podvádzat ľudí, ale mal úplne iný, vedecký, ba dokonca širší ľudský rozmer, pretože *psychotronika*, deklarované slovami jedného zo slovenských spoluzakladateľov interdisciplinárneho odboru skúmajúceho energoinformačné javy a ich súvislosti, „*znikla práve na to, aby skúmala, zovšeobecnila, pochopila a racionálnejšie používala tisícročné a stále živé fenomény a praktiky ľudu – dobré i zlé, liečenie i škodenie – to dobré rozšíriť, proti tomu zlému sa účinne postaviť*“.⁸

Bez akejkoľvek snahy čokoľvek devalvovať však predsa len na margo pripomínam – čo možno chápať trebárs ako akési ukončenie tejto časti predmetného príspevku venovaného problematike analýzy precíznej verbálnej komunikácie vo sfére energoinformatiky –, že verbálne vyjadrovať *energoinformačné javy a ich* (mnohé) *súvislosti* je de facto iba akousi mdlou snahou uchopiť, pomenované v pojmoch kabály, aziatickými pojmami *jeciratickú úroveň Mnohorozmerného Individuálneho Bytia v Mnohorozmernom Prostredí*. Rozmanité pokusy uchopiť *podivuhodne nevyjadriteľnú* ríšu verbálnymi kategóriami a pojmami, ktoré sú primárne v tom-ktorom jazyku skonštruované tak, aby akým-takým, teda aj tak nie vždy celkom výstižným spôsobom popisovali (zvyčajne) iba náš, normálnymi ľudskými zmyslami vnímateľný svet materiálnych vecí a javov sú síce od samého počiatku zaznamenananej historickej epochy vývoja ľudskej kultúry a vzdelanosti úplne zjavné, sú však ako-tak postačujúce azda len na slovný popis, povediac *to* živlovou terminológiou, *bahnitej vody*. Nepostačujú však na pomenovanie *Podstaty bahnitej vody*, vôbec už nestačujú na verbálny popis *Ohňovej vody* a sú temer totálne nepoužiteľné pre slovné vyjadrenie *Podstaty Ohňovej vody*, hoci takáto snaha *pomenovať To, čo je Nepomenovateľné, vyjadriť To, čo je Nevyjadriteľné* je zrejmä už celé veku. Preto v závere tejto druhej state príspevku upozorňujem, že v mnohých premených prípadoch rozhodujúcejšiu zložku ako *precízna verbálna komunikácia* predstavuje (nielen) vo sfére energoinformatiky *precízna ikonická komunikácia*, ktorá môže pre *prípraveného* percipienta znamenať akýsi priesor do verbálnymi

kategóriami a pojmami *nevyjadriteľného sveta* (nielen) *energoinformačných javov a ich* (mnohých) *súvislostí*.

Analýza kombinovanej ikonickej a verbálnej komunikácie vo sfére energoinformatiky

V rámci širšie chápanej problematiky analýzy precíznej komunikácie vo sfére energoinformatiky pokračujem jej zložitejšou, zároveň krajšou a v mnohých premených prípadoch i rozhodujúcejšou zložkou – analýzou *precíznej ikonickej komunikácie* vo sfére energoinformatiky, pričom ale *ikonickú komunikáciu* zároveň *spájam s komunikáciou verbálnou*. V tejto časti predmetného príspevku teda pôjde o analýzu *kombinovanej ikonickej a verbálnej komunikácie* vo sfére energoinformatiky, so zameraním sa na rozbor ich *precíznosti*. Dôvod, pre ktorý som sa rozhodol *kombinovať* ako *ikonickú* tak *verbálnu komunikáciu* je azda vcelku jasný; ak by som prezentoval iba *elementy ikonickej komunikácie* bez akýkoľvek *prvkov verbálnej komunikácie*, s veľkou pravdepodobnosťou by takto predostretý informačný tok predstavoval skutočný *problém vzájomného dorozumenia sa a porozumenia* pre hocakého percipienta *neprípraveného* na čisto *ikonickú komunikáciu*. Je preto zrejme, že oveľa vhodnejšie je zvoliť akýsi *komunikačný medzistupeň*, teda v tomto konkrétnom prípade *kombináciu ikonickú a verbálnu komunikáciu* vo sfére energoinformatiky (so zameraním sa na rozbor ich *precíznosti*), aby bol uľahčený prístup k skutočnému *vzájomnému dorozumeniu sa a porozumeniu* predostieranej problematiky.

Na začiatku tejto časti predmetného referátu je azda nutné najprv verbálne vymedziť, že pod *ikonickou komunikáciou* rozumiem tú časť neverbálnej komunikácie, v rámci ktorej sa *problém vzájomného dorozumenia sa a porozumenia* – v schematickej štruktúre komunikačného procesu: prameň komunikácie, zakódovanie, správa, kanál, odkódovanie, príjemca komunikácie (detailnejšie informácie porov. v pozn. č. 1) – dominantne rieši prostredníctvom *ikonického*, teda *obrazového a zároveň i obrazného jazyka*. Ide pritom, samozrejme, o *symbolickú komunikáciu*, čo znamená, že nezanedbateľnou, ba priam rozhodujúcou zložkou symbolicko-komunikačného procesu je aj samotný účinok informácie (výsledok komunikátu), majúci priviesť percipienta k porozumeniu *viacplošných významov odkázanej správy*. Aplikácia *ikonického jazyka* (v rámci ktorého sa môžu uplatňovať v rôznych kombináciách *farebné elementy, geometrické prvky, grafické zložky, symbolické znázornenia živlov, ako i obrázkové písmo, alegorické obrazové výjavy*...) má obrovskú výhodu v tom, že určitý *myšlienkový obsah komunikátu (správy)* vysvetľuje veľmi názorne aj mimo bežne používané

foneticko-verbálne prejavy jazykového systému, čo znamená, že *viacpošné významy odkázaného posolstva* je možné dešifrovať a pochopiť trebárs o niekoľko storočí, ba i tisícročí potom, ako boli rozmanité prvky *ikonického jazyka* zafixované napríklad (ak preživšie niekoľko tisícročí, tak najčastejšie) do kameňa. Znamená to, že *obrazový* (a zároveň i *obrazný*) jazyk môže byť vynikajúcim *nástrojom* pre záznam *čohokoľvek Životne dôležitého*, napríklad i pre záznam odkazu *Konečného Poznania*, pričom takto zaznamenaný odkaz má omnoho väčšiu šancu pretrvať a sprostredkovať určený *myšlienkový obsah* aj po vskutku značne dlhom čase, na rozdiel od odkazov zaznamenaných iba prostredníctvom bežne používaných foneticko-verbálnych prejavov jazyka, teda *slovného jazyka*, ktorý je iba aktuálne platným *kultúrnym kódom*. *Slovný jazyk* ako kultúrny kód po zániku kultúry, ktorá ho vytvorila a používala zvyčajne takisto zaniká, eventuálne ak pretrvá a naďalej sa používa v inej kultúre ako *takzvaný mŕtvý slovný jazyk*, tak nemusí byť zväčša všeobecne zrozumiteľný, a ako taký nemusí byť ani veľmi vhodný a použiteľný (netvrdím ale, že nie je vôbec použiteľný) pre trvalejšiu fixáciu odkazov o *Životne dôležitých* informáciách. Pritom ale, isteže, nemusí vždy ísť len o zánik kultúry. Neraz úplne stačí ak v tej-ktojej kultúre dôjde k zmene paradigmy myslenia. Napríklad paradigma *hľadania Absolútneho, Stáleho, Dokonalého* sa môže zmeniť na paradigmu orientovanú na spracovávanie informačného toku získavaného temer výlučne pozorovaním a porovnávaním rôznorodých fenoménov *relatívnej reality* manifestovaných (akoby i úplne chaotických) protikladov. Ak k takejto zmene paradigmy myslenia dôjde, tak napriek ďalšiemu pretrvávaniu danej kultúry – založenej však už na inom vzore myslenia a z neho vyplývajúcej hodnotovej orientácii a tak ďalej –, ako i napriek používaniu akoby toho istého *slovného jazyka* nemusia byť *odkazy* doň zakomponované pred zmenou paradigmy myslenia takisto všeobecne zrozumiteľné. Exemplom aktuálnej (ne)schopnosti dešifrovania a (ne)schopnosti chápania *viacpošných významov odkazu* zakomponovaného do *slovného jazyka* môže byť napríklad (ne)schopnosť informačného nakladania s pojmom *vzdúch*. Alebo s Pojmom *V-Z-Duch*? Nuž, po zmene paradigmy orientovanej na *hľadanie Absolútneho, Stáleho, Dokonalého* na paradigmu prevažne platiacu v našom *modernom svete* môže pokojne pojem *vzdúch* byť všeobecne zrozumiteľný výlučne v rovine označenia pre *zmes kyslíka, dusíka a iných plynných častí obklopujúcu zemeguľu a nevyhnutnú pre živé organizmy*.

Aby som však v tejto čiaske príspevku nebol príliš vágny a iba akoby priko hypoteticky uvažujúci,

uvedme si ako príklad aplikácie *kombinácie verbálnej a ikonickej komunikácie* grafické, teda symbolické zobrazenie *pentagramu*, ktoré sa v literatúre orientujúcej sa na sféru *výskumu energoinformačných javov a ich súvislostí* užíva vskutku mimoriadne hojne (porov. obr. č. 1). *Pentagram* ako kódovaco-dekódovací prostriedok viacvýznamového symbolického zobrazovania a pomenovania *jednej čiastky Multidimenzionálnej Reality* pri odbornej akupunkturistickej komunikácii – či už v literatúre tematicky orientovanej na predmetnú problematiku, alebo priamo počas odborných diskusií – používajú zväčša (ale nielen) lekári-akupunkturisti. Hoci predmetné zobrazenie je v našej kultúre najčastejšie označované ako *pentagram* (v lokálnom nárečovom názvosloví je napríklad známe i pomenovanie *murinoha*), etnológmi zaradované do kategórie apotropajných znakov, predsa len viacerí lekári-akupunkturisti (a to nielen v Číne, ale aj tí, ktorí pôsobia v našom sociokultúrnom prostredí) uvedenú schému vnímajú a zväčša i popisujú ako symbolické vyjadrenie *komplexného* taoistického náhľadu na svet a bytie; *presnejšie*⁹ však ide o symbolické vyjadrenie *nie celostného* taoistického náhľadu na svet a bytie, ale o symbolické vyjadrenie iba *jednej čiastky* taoistického svetonáhľadu, konkrétne o koncepcie, ale pritom mimoriadne jadrné symbolické zobrazenie tradičnej taoistickej koncepcie označovanej ako *wu-sing*, podľa ktorej sa takzvaná celková čchi, ako súhrn všetkých prejavov a účinkov životnej sily, rozdeľuje do piatich zložiek, či z hľadiska prekladu presnejšie vyjadrené, do *piatich* (= *wu*) *praforiem*, respektíve podľa iných prekladov *hybateľov* (= *sing*) čchi. Päť *praforiem* či *hybateľov* čchi pritom v *Ríši Stredy* už na samom počiatku zaznamenatej historickej epochy vývoja čínskej kultúry a vzdelanosti symbolicky vyjadrovali veľmi všeobecnými a zároveň i viacvýznamovými, priam poetickými obraznými jazykovými prostriedkami, pretože čím je symbolické vyjadrenie univerzálnejšie a polysémantickejšie, tým má i širšiu platnosť, a teda je aj všestrannejšie použiteľné. Päť *praforiem* sa v pravotočivom poradí takzvaného cyklu šeng-šeng (v preklade čosi ako zdroj zrodu) označuje čínskymi polysémantickými symbolickými ideografickými znakmi *mu*, *chuo*, *tchu*, *ťin*, *šuej*, pričom uvedené čínske ideogramy sa do európskych jazykov zjednodušene prekládajú najčastejšie ako názvy elementov, ale nie v ich konvenčnom chápaní ako hmotných síl či prírodných živlov a javov; v tradičnom taoistickom ponímaní sa ideogram *mu* = drevo (ktoré však nie je chápané ako profánne drevo), ideogram *chuo* = oheň (ktorý však nie je chápaný ako profánny oheň), ideogram *tchu* = zem (ktorá však nie je chápaná ako profánna zem), ideogram *ťin* = kov (ktorý však nie je chápaný ako profánny kov) a

ideogram šuej = voda (ktorá však nie je chápaná ako profánna voda). Zároveň – keďže päť *hýbateľov* je úmyselne symbolicky vyjadrených veľmi všeobecne a viacvýznamovo, aby mohli byť čo možno najuniverzálnejšie použiteľné, a teda aby im v prípade potreby bolo možné priradiť aj ďalšie semantické parametre a dimenzie – sú piatim *prafornám* priradované napríklad aj klasické knihy, mýtickí vládcovia, ročné obdobia, fázy dňa, svetové strany, zvuky, zmysly, vnútorné orgány a vôbec rôzne časti ľudského tela, vonkajšie i vnútorné príčiny chorôb, ľudské vzťahy, etické princípy, podmienky šťastia, klimatické faktory, druhy zvierat, základné farby a ešte veľačo iné.¹⁰ Popri inom to znamená, že ktokoľvek si praje s lekármi-akupunkturistami úspešne a zmysluplne komunikovať, mal by, ba vskutku musí poznať uvedenú viacvýznamovú symboliku, inak neporozumie, že ak v súvislosti s nejakým úkonom vo svojej praxi hovorí napríklad o „dreve“, tak vôbec nemusia mať na mysli organickú látku utváranú prírodnými procesmi v kmeni, konároch a koreňoch stromov a krov, ale že termín „drevo“ môže symbolicky zastupovať a často aj symbolicky zastupuje – napríklad v odborných rozhovoroch, ktoré medzi sebou vedú lekári-akupunkturisti – jednu zo základných kvalít čchi.

Ako konkrétny skúšobný príklad využitia *pentagramu* v rámci kombinovanej *ikonickej* a *verbálnej* komunikácie si možno vziať obrázky a k nim súvzťažný text popisujúci, popri inom, i osobité nazerať autora na akúsi (de)evolúciu sveta, pričom osobitý autorský náhľad je koncipovaný práve podľa predostretej schémy (*pentagramu*) ako polysémantického kódovaco-dekódovacieho prostriedku symbolicky vyjadrujúceho (podľa autora nielen) tradičnú taoistickú koncepciu *wu-sing*. Obrázky (ako to nazýva autor) *pentagonálu*, ale najmä (v nasledujúcej pasáži uvedený) text vzišiel z tvorivej aktivity MUDr. Gustáva Solára, primára Centra akupunktúry v Bratislave; obrázky i text sú publikované v Zborníku prednášok z kongresu Psychotronica Slovaca 2003, v rámci príspevku s názvom „Širšie súvislosti energoinformatiky“ (s. 4 – 8). Keďže ako konkrétny skúšobný príklad si beriem nielen obrázky ale i k daným obrázkom súvzťažný text, tak nejde iba o analýzu čisto *ikonickej* komunikácie, ale ide o *parciálnu* (zdôrazňujem *parciálnu*, pretože priestorové ohraničenie rozsahu referátu nedáva veľa možností pre komplexnú) analýzu *kombinovanej ikonickej* a *verbálnej* komunikácie vo sfére energoinformatiky, so zameraním sa na rozbor ich *precíznosti*, ako som to napokon už čiastočne načrtnul v texte ut supra.

Ešte predtým ako začnem s parciálnou analýzou obrázkov a k nim súvzťažnému textu, je azda nutné aspoň v hlavných rysoch uviesť dôvody, ktoré ma

viedli práve k ich výberu. V prvom rade MUDr. Gustáv Solár je považovaný za znalca v odbore *výskumu energoinformačných javov* a *ich súvislosti*, čo popri inom znamená, že ak by som vybral na parciálnu analýzu ikonické alebo i verbálne elementy, ktoré vzišli z tvorivej aktivity napríklad hocakého *neznalca*, laika v odbore *výskumu energoinformačných javov* a *ich súvislosti*, nebolo by to príliš čestné. Ďalším dôvodom je fakt, že MUDr. Gustáv Solár je koryfejom slovenskej psychotroniky, ozaj popredným predstaviteľom, ktorý svojimi postojmi, názormi, originalitou i hodnotovými orientáciami formoval a ovplyvňoval vývoj slovenskej psychotroniky vskutku mimoriadne výrazne. Zároveň v minulosti mnohokrát vystúpil a do súčasnej doby aj vystupuje za čistu *odboru výskumu energoinformačných javov* a *ich súvislosti*, snažiac sa zbaviť psychotroniku rozmanitých nevhodných foriem, ako to občas sám uvádza, *diletantsko-exibicionistickej autopropagácie* niektorých *šarlatánov* či rôznych *guruv*, ďalej je známy i precízováním pojmov a chápaním ich obsahu vo sfére energoinformatiky, ba zasadzuje sa aj v oblasti odstraňovania rôznorodých mýtov jestvujúcich v odbore *výskumu energoinformačných javov* a *ich súvislosti*, naposledy napríklad v rámci minuloročného vystúpenia na kongrese Psychotronica Slovaca 2004 s prednáškou nazvanou „Geopatogénne zóny – mýty a fakty“. Ďalším dôvodom výberu predmetných ikonických i verbálnych elementov uvedených v prednáške MUDr. Gustáva Solára je fakt, že ide o vcelku nedávno uverejnený príspevok (rok 2003) – ktorý je dokonca publikovaný v Zborníku prednášok z kongresu Psychotronica Slovaca, teda v publikácii, v ktorej sa autori jednoznačne a dominantne orientujú (či mali by sa orientovať) na prezentáciu výsledkov *výskumu energoinformačných javov* a *ich súvislosti* – , takže je pre záujemcu nielen pomerne ľahko dostupný, ale zároveň neprešiel až taký dlhý čas medzi jeho zverejnením a aktuálnou súčasnosťou (rok 2005), teda s veľkou pravdepodobnosťou u autora nedošlo (i keď, samozrejme, pokojne aj mohlo prísť) k nejakým výrazným zmenám chápania informačného obsahu zverejneného pred necelými dvoma rokmi. No a v neposlednom rade je dôvodom výberu predmetných ikonických i verbálnych elementov uvedených v prednáške MUDr. Gustáva Solára predpoklad, že MUDr. Gustáv Solár – ako viceprezident Slovenskej psychotronickej spoločnosti – bude prítomný na kongrese Psychotronica Slovaca 2005 priamo počas prednesu môjho referátu, takže bude môcť na uvedenú parciálnu analýzu okamžite osobne reagovať (*uvedený predpoklad sa naplnil*; text napísaný kurzívou doplnil autor po odznení predmetného referátu).

Po uvedení dôvodov spomenutých ut supra môžem už predostrieť konkrétny skúšobný príklad využitia *pentagramu* ako polysémantického kódovaco-dekódovacieho prostriedku symbolicky vyjadrujúceho (podľa autora nielen) tradičnú taoistickú koncepciu *wu-sing*: „Tzv. starý pentagonál (príloha 3)¹¹ má križovú štruktúru a predstavuje pôvodné ideálne usporiadanie so Zemou v strede. Pritom pod pojmom Zem sa rozumie všetko, čo bolo stvorené. Takéto usporiadanie máme „napísané“ na organizme napr. v križovom mikrosystéme hlavy, tváre a vo vertikálnom usporiadaní na chrbtici, ktorá je vlastne v tomto zmysle vertikálne usporiadaným križovým mikrosystémom, na ktorý sa premieta celý organizmus. Ku každému prvku patrí aj pre ten ktorý provok špecifická energia, ktorá môže byť aj škodlivinou. Historické sprenverenie sa Zeme (dedičný hriech) sa odrazilo aj v zmene štruktúry pentagonálu tak, ako je to v známejšom novom pentagonále (príloha 4),¹² ktorý má kruhové usporiadanie. Tento má kruhové usporiadanie a Zem už v strede nie je. Vyjadruje ale vzťahy a súvislosti medzi jednotlivými prvkami. Aj takéto kruhové usporiadanie nachádzame na organizme napr. v mikrosystéme hrudníka či končatin. V akupunktúre sa bežne používajú diagnostické techniky, vychádzajúce z týchto usporiadaní mikrosystémov a umožňujú získať obraz o stave celého organizmu. K jednotlivým prvkom patria aj chute, emócie, ročné obdobia, charakteristiky, vlastnosti a iné javy a fenomény. Toto usporiadanie je akýmsi energoinformačným univerzálnym kozmickým kľúčom.¹³ Skutočnosť, že to nie je len predstava tradičnej čínskej medicíny trvajúca zhruba 5000 rokov možno demonštrovať aj na príklade starých Mayov pred 12000 rokov. Podľa nich žijeme piate veľké obdobie tzv. Slnko. Prvé slnko zaniklo VODOU. Druhé slnko zaniklo víchrom, teda vetrom,¹⁴ čo je energia prvku DREVO, ktorý nasleduje v novom pentagonále po vode. Tretie slnko zaniklo OHNOM, čo je prvok nasledujúci po DREVE. Štvrté slnko zaniklo zmesou popola a krvi, čo je vlastne ZEM, ktorá nasleduje po OHNI. Teraz žijeme piate slnko. Zanikne KOVOM či jeho energiou suchom? Analogie tohoto usporiadania nachádzame prakticky vo všetkých civilizáciách.¹⁵

Prajúc si zachovať percipientov predmetného príspevku v priranej duševnej pohode, nebudem radšej ani analyzovať, čo asi mohol mať autor v čase tvorby uvedenej citovanej textovej pasáže na myslí napríklad pod slovným spojením „historické sprenverenie sa Zeme (dedičný hriech)“. Predmetom parciálnej analýzy kombinovanej ikonickej a verbálnej komunikácie (so zameraním sa na rozbor ich *precíz-*

ností) je iba jedna jediná veta z celej citovanej pasáže; celú pasáž som uviedol najmä preto, aby u percipientov náhodou nevznikol nevhodný pocit, že analyzovaná veta je iba vytrhnutá zo širšieho kontextu, ale zároveň som celú pasáž uviedol i preto, aby som sa na niektoré v nej uvedené informácie mohol pri čiastkovom rozbere analyzovanej vety odvolať. Uvedenú vetu – aby bola neprehliadnuteľná pre čítajúcich percipientov predmetného príspevku – som zvýraznil tučným písmom a navyše i podčiarkol; v príspevku MUDr. Gustáva Solára je citovaná veta uvedená normálnym typom písma a bez podčiarknutia. Takže zaciťujeme si opäť vetu, ktorá je predmetom následnej parciálnej analýzy: „Toto usporiadanie je akýmsi energoinformačným univerzálnym kozmickým kľúčom.“

Najprv je azda vhodnejšie začať s parciálnou analýzou verbálnej komunikácie, teda s čiastkovým rozborom konkrétnych verbálnych elementov (so zameraním sa na rozbor ich *precízností*), ktoré majú (či mali by) napomáhať vzájomnému dorozumeniu sa a porozumeniu predostieranej problematiky. „Toto usporiadanie“; je zrejme a z kontextu citovanej pasáže i úplne jasné, že pod uvedeným slovným spojením má autor na mysli *kruhové usporiadanie pentagonálu*, ktoré je, podľa autora, „akýmsi energoinformačným univerzálnym kozmickým kľúčom.“ Pritom napríklad latinské slovo *univerzálny* evokuje v myslí percipienta slovo (a aj sa tak do slovenčiny najčastejšie prekladá) *všeobecný, všestranný* (spravidla v zmysle) *všestranne použiteľný*. Je ale *kruhové usporiadanie pentagonálu* ozaj *univerzálne*, teda *všestranne použiteľné*? Veď samotný autor v citovanej pasáži popri inom uvádza, že existuje aj „tzv. starý pentagonál, ktorý má križovú štruktúru, pričom takéto usporiadanie máme „napísané“ na organizme napr. v križovom mikrosystéme hlavy, tváre a vo vertikálnom usporiadaní na chrbtici, ktorá je vlastne v tomto zmysle vertikálne usporiadaným križovým mikrosystémom, na ktorý sa premieta celý organizmus“. Tak ako? Pritom z mimoriadne rozsiahlo používanej a mnohotvárnej ikonickej komunikácie, v rámci ktorej sa *problém vzájomného dorozumenia* sa a porozumenia dominantne rieši prostredníctvom *obrazového* a zároveň i *obrazného jazyka*, je zrejme, že v ikonickom jazyku sa využívajú aj mnohé iné plošné, dvojrozmerné útvary, a nie iba *kruhové usporiadanie pentagonálu* (existujú predsa geometrické vyjadrenia napríklad vo forme trojuholníkov, štvorcov, hexagramov...), tak prečo by práve *kruhové usporiadanie pentagonálu* malo byť *univerzálne*, teda *všestranne použiteľné*? Zároveň pred latinským slovom *univerzálny* uvádza autor ďalší, kompozitný grécko-latinský adjektívny výraz *energoinformačný* (nebudem sa pritom vôbec

venovať samotnej analýze pojmov *energia* a *informácia*). Znamená to teda, že užitím dopĺňujúceho, a teda i spresňujúceho adjektíva sa autor snaží univerzálne (všestranne použiteľné) *kruhovú usporiadanie pentagonálu* obmedziť iba na sféru *energoinformačných javov*? Inak povedané, má to znamenať, že *kruhovú usporiadanie pentagonálu* neplatí univerzálne aj pre iné úrovne *Mnohorozmernej Reality*? A ak neplatí univerzálne, uplatňuje sa *kruhovú usporiadanie pentagonálu* ozaj výlučne len vo sfére *energoinformačných javov*? Veď samotný autor v citovanej pasáži predsa píše aj o priemetoch analyzovaného *energoinformačného univerzálneho kozmického kľúča* na anatomicko-biochemickú úroveň, keď uvádza, že „*takéto kruhovú usporiadanie (pentagonálu) nachádzame na organizme napr. v mikrosystéme hrudníka či končatín*“. Ako to teda autor s nami, percipientmi jeho textu myslí, keď tvrdí, že *kruhovú usporiadanie pentagonálu* „*je akýmsi energoinformačným univerzálnym kozmickým kľúčom*“? Apropo, *kozmic*ky, a je pritom vcelku jedno či už *kľúč*, alebo čokoľvek iné, čo odkazuje na sféru *energoinformačných javov*. V predchádzajúcej, druhej čiaske referátu som prisľúbil, že detailnejšie a v širších súvislostiach zreferujem o nevhodnom používaní pojmu *kozmos* v nasledujúcej, teda v tejto časti. Takže opätovne pripomínam, že je veru veľká škoda, že medzi mnohé iné problematické, „*zastarané, mylné a prekonané pojmy, nedoporučené používať v odbornom texte*“, ako aj „*zaužívané (a nedostatočne definované) pojmy*“, ktoré sú zároveň i „*zbytočné*“ a i ich používanie tak ako používanie iných prevzatých či individuálnymi autormi zavedených a všeobecne neprijatých pojmov sa stalo prekážkou primeraného dorozumenia sa a jednotného chápania používaných pojmov“ – ako sa uvádza v texte už viackrát spomenutého Krátkeho zoznamu psychotronických termínov (s. 48) – sa nedostal napríklad aj terminus technicus *kozmos*, ktorý je v literatúre orientujúcej sa na sféru výskumu *energoinformačných javov* a i ich súvislostí až príliš často mylne používaný, a teda aj mimoriadne často zneužívaný, najčastejšie v adjektívnych spojeniach *kozmic*ké procesy, *kozmic*ká sila, *kozmic*ká energia, *kozmic*ky kľúč, *kozmic*ky nástroj... Totiž adjektívum *kozmic*ké(á,ý,ú) sa v literatúre orientujúcej sa na sféru výskumu *energoinformačných javov* a i ich súvislostí temer vôbec neužíva v tom význame, ako je to definované napríklad v príslušných, *oficiálne uznávaných disciplínach súčasnej vedy*, ktorých predmetom bádania je *kozmos*, čím sa de facto pojem *kozmos* stáva zbytočným, veľmi často tak i zneužívaným, hoci v spomenutej literatúre vskutku zaužívaným pojmom, čo ale opätovne nenapomáha precíznej komunikácii vo sfére *energoinformatiky*. Veď v našom dnešnom, vedecko-

technicky orientovanom svete je *kozmos* (vesmír) predsa len zväčša chápaný čosi ako „*súbor všetkých kozmických telies a polí, ktoré sú priamo alebo nepriamo vo vzájomnej fyzikálnej interakcii a ktoré je moderná astronómia a kozmológia schopná obsiahnuť experimentálno-pozorovacou praxou a teóriou*“.¹⁶ Uvedené chápanie kozmu/vesmíru je následne rôznorodými prostriedkami (a to nielen v príslušných, *oficiálne uznávaných disciplínach súčasnej vedy*, ktorých predmetom bádania je *kozmos*, a k nim usúvzťažnenej odbornej literatúre) prezentované a šírené ďalej, čo znamená, že v našej súčasnej euroatlantickej civilizácii je predmetné (či presnejšie povedané *spredmetnené*) chápanie kozmu/vesmíru vskutku u prevažnej väčšiny ľudí aj v podvedomí v princípe zafixované ako istá paradigma. Myslí teda autor na takéto uvedené *spredmetnené* chápanie kozmu/vesmíru, keď v analyzovanej vete konštatuje, že *kruhovú usporiadanie pentagonálu* „*je akýmsi energoinformačným univerzálnym kozmickým kľúčom*“? Alebo myslí azda pod termínom *kozmos* niečo iné než to, čo sa pod pojmom *kozmos* chápe a uvádza v odbornej literatúre usúvzťažnenej k príslušným, *oficiálne uznávaným disciplínam súčasnej vedy*, ktorých predmetom bádania je práve *kozmos*? Myslí azda pod termínom *kozmos* napríklad *pôvodný sémantický obsah tohto slova*, ktorý v našom sociokultúrnom prostredí prevládá až do obdobia novoveku? A ak áno, myslí pritom autor, že *kruhovú usporiadanie pentagonálu* „*je akýmsi energoinformačným univerzálnym kozmickým kľúčom*“ vo význame *mikrokozmic*kého či *makrokozmic*kého kľúča? Alebo je *kruhovú usporiadanie pentagonálu* oboma kľúčmi razom? Nič také ale autor v uvedenom texte priamo neprezentuje. Ako to teda autor s nami, percipientmi jeho textu myslí? Je fakt, že v *pôvodnom význame* – ktorý až do obdobia novoveku prevládá, teda vo význame, ktorý prevládá oveľa dlhšie (počas mnohých storočí formovania euroatlantickej civilizácie) než súčasný, *vulgárno-materialistický* význam pojmu *kozmos/vesmír* – bol grécky výraz „*kozmos*“ chápaný nie ako termín označujúci súbor hmotných vesmírnych telies, ale výraz „*kozmos*“ bol chápaný ako pojem vyjadrujúci *usporiadanosť, poriadok* (ba niekedy i ako pojem pre označenie *súladu a krásy*).

Dovoliac si marginálnu informačnú vsuvku, možno v rámci chápania širších súvislostí analyzovaného textu spomenúť, že o materialistickú orientáciu náhľadov na Vzťah *Mikrokozmu* a *Makrokozmu* sa začiatkom 17. storočia po narodení Ježiša Krista mimoriadne zaslúžil, popri inom, napríklad povestný prvý moderný vedátor Galileo Galilei (a neskôr, samozrejme, i mnohí jeho astronomickí *nohsedli*), keď nepochopiac viacvýznamovú krásu multidimenzió-

nálneho náhľadu na *Kozmos* – graficky vyjadrované-
ho napríklad známymi mandalickými (*cibuľovitými*)
obrázkami (porov. obr. č. 3), v christianizovanom
sociokultúrnom prostredí reproduktujúcich najmä pô-
vodinu Klaudia Ptolemaia Alexandrijského z polovice
2. storočia po narodení Ježiša Krista –, vychádzajúc
zo svojich astronomických pozorovaní hmotných
nebeských telies prostredníctvom teleskopu (hvez-
dárskeho ďalekohľadu), zredukoval prastarý multidi-
menziálny náhľad na *Kozmos* na egocentrickou
slepotu deformovaný náhľad hmotno-vesmírny.
Škoda. Tak to ale dopadá vždy, keď sa aktuálne ego
na základe vlastnej sebasústrednej slepoty domnie-
va, že má ten najpriamejší kontakt s Realitou, hoc
zaŕučá iba *echo* Reality, pričom sa ešte i navyše
neraz samopresvedčuje, že *echo* Reality je Realita
Celá. Ozaj škoda. A že prečo? Nuž napríklad preto,
lebo ptolemaiovský *Obráz* *Sveta* nie je a nikdy ani
nebol koncipovaný – napriek tomu, čo si o ňom myslí
väčšina *moderných* vedátorov – ako „iba *naivný* ob-
rázok *Slnecnej sústavy*“, ale je a pre *znalých* vždy aj
bol, ba i bude relatívnym rámcom *Vztahu Mikrokoz-
mu a Makrokozmu* *videným* z *ľudskej* situácie. To
preto, lebo ptolemaiovská (ale aj akákoľvek iná pô-
vodná mandalická) koncepcia *Obráz* *Sveta*,
v dávnych dobách svojho vzniku dokonca originálne
nazývaná ako *Doktrína Kozmov*, je koncipovaná Ako
Organizmus – teda Ako náležite *Usporiadany Celok*
s rozmanitými, avšak navzájom súvisiacimi Funkcia-
mi a Prvkami, medzi ktorými existujú recipročné
Vzťahy, Tvoriac, ale i utvárajúc a dotvárajúc tak vzá-
jomný *Súlad* a *Krásu* – *videný* z pozície *Zeme*, čo je
základný pohľad, aký majú k dispozícii *Individuálne*
rozumné Bytia terestrického typu aktuálne sa dife-
rencujúce V *afinitnom* *diferenciačnom* *Multidimenzi-
onálnom terestrickom Prostredí* (*základný pohľad* pre
Človeka V Prostredí Teraz a Tu).

Odhliadnuc od uvedenej marginálnej informač-
nej vsuvky a ukončujúc parciálnu analýzu verbálnej
komunikácie, je azda už iba okrajovo zaujímavé pre-
čo autor v citovanej pasáži opakovane uvádza pojem
„pentagonál“, hoci zo zobrazených grafických vyjad-
rení usúvzťažnených k predmetnému textu priamo
nevyplyva, že ide priamo o „päťuholník“, ale zato
z jedného *autorovho* obrázku (v obrázkovej prílohe
priloženej k príspevku MUDr. Gustáva Solára je na-
zvaný ako *nový pentagonál*; porov. obr. č. 2) priamo
vyplyva, že ide o znázornenie *pentagramu*, teda zna-
ku vo forme *päťramennej hviezdy*. Z uvedeného je
teda jasné, že z dôvodu *precíznej verbálnej komu-
nikácie* vo sfére energoinformatiky je omnoho vhodnej-
šie, aby sa v rámci „*primeraného dorozumenia* sa
a *jednotného chápania používaných pojmov*“ použi-
val v danom prípade výstižnejší pojem „pentagram“,

teda aby sa nepoužívali *iné prevzaté či individuálny-
mi autormi zavedené* a všeobecne *nepriateľé* pojmy,
teda napríklad pojem (či už *starý*, alebo *nový*) *penta-
gonál*, najmä ak autor v obrázkoch priamo neznázor-
ňuje *uholníkové vyjadrenie* predmetného geometric-
kého obrazca (čo má, samozrejme, v iných súvislos-
tiach, takisto svoj význam). A predsa ešte čosi na
záver parciálnej analýzy verbálnej komunikácie. Ak
autor v citovanej pasáži uvádza, že „*tzv. starý penta-
gonál (príloha 3) má krížovú štruktúru a predstavuje
pôvodné ideálne usporiadanie so Zemou v strede*“,
možno ešte o *krížovom, teda pravouhlom štvorrah-
mennom* *geometrickom útvere* (porov. obr. č. 2) ozaj
hovoriť ako o *pentagonále*, teda ako o *päťuholníku*?
Odpoveď na uvedenú otázku nechávam na čtených
perciptov predmetného textu.

Takže ako možno vnímať aj z tohto krátkeho,
čiastkového rozboru konkrétnych verbálnych elemen-
tov (so zameraním sa na rozbor ich *precízností*),
ktoré majú (či mali by) napomáhať *vzájomnému do-
rozeniu* sa a *porozumeniu* vo sfére výskumu
energoinformačných javov a *ich súvislosti*, zdá sa, že
záležitosť „*primeraného dorozumenia* sa
a *jednotného chápania používaných pojmov*“ – ako
sa uvádza v už toľkokrát spomínanom Krátkom zo-
zname psychotronických termínov (s. 48) – je vo
sfére energoinformatiky nateraz v nedohľadne. A to
bola zatiaľ *de facto* predostretá (s malými výnimkami)
iba parciálna analýza *verbálnej* komunikácie. Predo-
stríme si teraz – čo som napokon prislúbil v texte ut
supra – parciálnu analýzu *ikonickej* komunikácie.

Už v prechádzajúcom texte som načrtnol, že *pen-
tagram* viacerí lekári-akupunkturisti (a to nielen
v Číne, ale aj tí, ktorí pôsobia v našom sociokultúr-
nom prostredí) vnímajú a zväčša i popisujú ako sym-
bolické vyjadrenie *komplexného* taoistického náhľadu
na svet a bytie. Takisto som pritom uviedol, že *pres-
nejšie* (i s poznámkou, že prečo *presnejšie* objasním
v nasledujúcich textových pasážach) ide o symbolic-
ké vyjadrenie *nie celostného* taoistického náhľadu na
svet a bytie, ale o symbolické vyjadrenie iba *jednej*
čiastky taoistického svetonáhľadu, konkrétne o kon-
cízne, ale pritom mimoriadne jadrné symbolické zob-
razenie tradičnej taoistickej koncepcie označovanej
ako *wu-sing*, podľa ktorej sa takzvaná celková čchi,
ako súhrn všetkých prejavov a účinkov životnej sily,
rozdeľuje do piatich *hýbateľov* čchi. Z dôvodu *precí-
znosti* je teda k uvedenému textu potrebné dodať, že
hoci je *pentagram* v prevažnej väčšine dostupnej
odbornej literatúry, orientovanej na problematiku
akupunktúry, respektíve orientovanej i všeobecnejšie
na problematiku rozmanitých foriem holistickej medi-
cíny, popisovaný ako symbolické vyjadrenie *kom-
plexného* taoistického náhľadu na svet a bytie, pred-

sa len je to *zjednodušený* kódovaco-dekódovací priestrodok polysémantického symbolického zobrazovania a pomenúvania iba *jednej* časti taoistickej svetonáhľadu. Podľa zaznamenananej tradície *skutočne* komplexný taoistický náhľad na svet a bytie vo *forme* *schematického*, teda *symbolického* vyobrazenia vryl do skaly Chua-šanu, posvätné taoistickej hory, taoistický učenec, *Majster Čchen-Tchuan* (cca 906 – 986), zbehlý vo *Filozofickom Umení* (porov. obr. č. 4). Na základe analýzy zachovaného diagramu vyrytého v polovici 10. storočia *Majstrom Čchen-Tchuanom* je zrejmé, že *wu-sing* reprezentuje iba jednu časť *Wu-ti-tchu*, *Nekonečného*, čo znamená, že *pentagram* ako symbolické zobrazenie tradičnej taoistickej koncepcie *wu-sing* je len *čiasťkovým*, a aj to *tendenčne* zvoleným grafickým výpisom z pôvodného *komplexného* modelu polysémantického symbolického vyjadrenia *Mnohorozmernej Reality*. Na *tendenčne* zvolený grafický výpis vo *forme pentagramu* upozorňujem preto, lebo z obr. č. 4 je úplne zjavné, že v *pôvodnom* diagrame nie je „*päť* *prvkov dychu zhromaždených na počiatku*“ zobrazených v tvare *päťramennej hviezdy* (*pentagramu*), ale „*päť* *prvkov dychu zhromaždených na počiatku*“ je v *pôvodnom* diagrame zobrazených vo *forme štvoruholníkového útvaru* s jedným *prvkom dychu* (*zemou*) umiestneným uprostred daného útvaru na mieste križenia diagonál, čo je zobrazenie (ale i verbálne vyjadrenie), ktoré sa (ale len *veľmi približne*) podobá na zobrazenie uvedené v obrázkovej prílohe priloženej k príspevku MUDr. Gustáva Solára, ktorý je autorom nazvaný ako *starý pentagonál* (porov. obr. č. 2), ako i (ale opäť len *veľmi približne*) na verbálne vyjadrenie MUDr. Gustáva Solára, ktorý vo svojom príspevku konštatuje, že „*tzv. starý pentagonál* (príloha 3) má krížovú štruktúru a predstavuje pôvodné ideálne usporiadanie so *Zemou* v *stred*e“. Viac ako na *tendenčne* zvolený grafický výpis vo *forme pentagramu* si ale prajem upozorniť na úplne zjavný fakt, že *pentagram*, alebo aj akýkoľvek iný *geometrický útvar* znázorňujúci „*päť* *prvkov dychu zhromaždených na počiatku*“, ako symbolické zobrazenie tradičnej taoistickej koncepcie *wu-sing* je len *čiasťkovým* grafickým výpisom z *komplexného* modelu polysémantického symbolického vyjadrenia *Mnohorozmernej Reality*, z *pôvodného komplexného diagramu*, ktorý taoisti podľa tradície nazývajú *Wu-ti-tchu*. Aj pri veľmi zbežnom zapozieraní sa základné elementy *ikonickej* komunikácie znázornené na obr. č. 4 je azda čteným percipientom jasné, že predmetný obrázok je *komplexom* piatich bazálnych rovin. V prvej rovine, postupujúc odspodu predmetného obrázku, je *čiernym kruhom* symbolicky znázornená, Lao-c'ovými slovami verbálne vyjadrená, „*brána temného ženského princípu*“. V druhej, vyššej rovine je *tmavomodrým kru-*

hom symbolicky vyjadrený „*proces premeny esencie v čchi a proces premeny čchi vo vedomie*“. V tretej, strednej rovine je *sveľtomodrým štvoruholníkovým útvarom*, s *ohľadom* a *drevom* na ľavej strane, *kovom* a *vodou* na pravej strane a *zemou* umiestnenou uprostred na mieste križenia diagonál, symbolicky vyjadrených (už viackrát spomínaných) „*päť prvkov dychu zhromaždených na počiatku*“. V štvrtej rovine je *Červeno-Šedým štvorsúkruhom* zobrazené „*Zjednotenie Kchan a Li*“, *Prostredného Syna* a *Prostrednej Dcéry*, čo je mimoriadne krásne vyjadrenie symbolického *Spojenia Muža a Ženy*, vo *vnútornom Filozofickom Umení* symbolicky *objasňovaného* a *chápaného* aj ako *Posvätné Embryo*. No a *Piata*, *Najhornejšia Rovina*, znázornená *Šedým*, *Takmer Bielym Kruhom*, symbolizuje (ale ozaj len symbolizuje) „*Premenu Vedomia v Prázdnotu* a *Návrat k Nekonečnému*“. ¹⁷ Na rozdiel medzi *komplexným* viacvýznamovým symbolickým vyjadrením *Mnohorozmernej Reality* a polysémantickým symbolickým vyjadrením *iba jednej* jej časti upozorňujem najmä preto, lebo takáto diferencia, a teda aj informačný nesúlad pri *povyšovaní časti schémy* na *schému celú*, je mimoriadne, ale vskutku mimoriadne závažným nedostatkom pri *ikonickej* (ale takisto i *verbálnej*) komunikácii. Ak takýto závažný informačný nesúlad nastane, je *temer nemožné* o expedientovi, odosielateľovi *parciálneho* a *zdeformovaného odkazu* konštatovať, že je v *rámci daného komunikačného procesu* expedientom *precizným* (najmä ak samotný expedient neustále tvrdí, že *informačný odkaz* odovzdáva *celý* a *nepoškodený*). Na uvedený informačný nesúlad pri *povyšovaní časti schémy* na *schému celú* som bol taktiež viackrát upozornený jedným z koryfejevov v odbore *výskumu energoinformačných javov* a *ich* (mnohých) *súvislostí*, napríklad: ¹⁸ „*Počúvaj, ktorý centimeter v rámci jedného metra je dôležitejší ako iný? ... Tak, meter je vtedy metrom, ak má sto centimetrov. Ak meter nemá sto centimetrov nie je celým metrom a nemožno o ňom hovoriť ako o celom metri. Preto nie je vhodné, ak povýšime časť procesu na proces celý, takisto ako nie je vhodné, ak sa povýši časť schémy, ktorá popisuje tento proces, na celú schému.*“

Isteže, aplikácia *zjednodušujúcich* *parciálnych* modelov polysémantického symbolického zobrazovania a pomenúvania rôznych sfér *Mnohorozmernej Reality*, ktoré sa úplne bežne propagujú ako *diagramy komplexné*, sa netýka len predchádzajúco analyzovaného *pentagramu*. Ak napríklad ešte ostanem pri prezentácii diagramov, ktoré *vraj vznikli* v čínskej kultúre, tak možno v danom kontexte spomenúť *trebárs* mimoriadne časté zobrazovanie *oblúbenej monády*, ako takisto symbolického vyjadrenia *vraj kom-*

plexného taoistického náhľadu na svet a bytie, zdôrazňujúcej predovšetkým *vraj aspekt polarity manifestovanej reality*. Takzvaná monáda však nemusí vždy nutne predstavovať len polaritu *jin-jang* (ako sa to úplne bežne chápe a predostiera aj v odbornej sinologickej literatúre), ale pokojne môže ísť trebárs o vyjadrenie *Trojnosti*, ktorá je ale aktuálne, *teraz a tu*, pred *neznalými* skrytá. Pritom zobrazovať len *samotnú monádu* bez obklopujúcich *ôsmich trigramov*, *dvoch osemuholníkov*, *obdĺžnika*, ktorý akoby celý obrazec uzatvára, ako aj bez ďalších spresňujúcich *šiestich trojlístých kvietočkov*, de facto predstavuje *temer totálne* ochudobnenie *ikonickej komunikácie* o základné ikonické elementy. Ak sú uvedené základné ikonické elementy odstránené a pritom rozmanití expedienti (pramene informácií napríklad vo forme autorov odbornej sinologickej literatúry) tvrdia, že odovzdávajú *celý a nepoškodený informačný odkaz o komplexnom taoistickom náhľade na svet a bytie*, symbolicky zakomponovanom do takzvanej monády, možno o takýchto odosielateľoch konštatovať, že sú v *rámci sprostredkúvania danej ikonической komunikácie* odosielateľmi *precíznymi*? Veď ak sú tieto základné elementy ikonického jazyka vynechané, tak ich vynechanie spôsobuje vskutku mimoriadne značnú deformáciu a redukcii informačného odkazu. Takto odovzdávaný poškodený a informačne obmedzený odkaz môže pritom napríklad zabrániť ešte *nie celkom aktuálne* pripravenému recipientovi symbolického jazyka vnímať a chápať *viacplošné významy odkázaného posolstva*, no a samozrejme vynechané základné elementy ikonické komunikácie bránia aj *precíznejmu čítaniu* (presnejšie a zároveň i zrozumiteľnému a dôkladnému dešifrovaniu a chápaniu) odovzdávaného odkazu napríklad prostredníctvom *univerzálneho sférického symbolického jazyka* (porov. obr. č. 5). A aby som neostal len pri prezentácii diagramov, ktoré *vraj vznikli* v orientálnej kultúre *Ríše Stredy*, tak možno v danom kontexte pripomenúť – s rovnakými pripomienkami o redukcii a deformácii *viacplošných významov odkázaného posolstva* – napríklad v našom sociokultúrnom prostredí mimoriadne často používaný *Veľký Sefirotický Strom Života*, avšak frekventovane aplikovaný práve v jeho redukčnej a značne informačne degradačnej symbolickej forme nazývanej trebárs ako „sigillum Salomonis“ (*Šalamúnova pečať*), „scutum Davidis“ (*Dávidov štít*), či úplne *zjednodušené* i ako takzvaný *hexagram* (porov. obr. č. 6). Už v úvode tohto referátu som pritom spomenul – a v tejto súvislosti upozorňujem na daný fakt opätovne –, že kultúrne a jazykové kódy používané príslušníkmi niektorých záujmových skupín sú pre *nezasväteného*, to znamená o predmetnej problematike nedostatočne informovaného človeka – hoc aj žijúceho v materskej

kultúre, hovoriaceho rodným jazykom a trebárs i akademicky vzdelaného jedinca –, neraz významovo, najmä čo sa týka porozumenia ich viacznačných vnútorných myšlienkových obsahov, úplne nezrozumiteľné; jednotlivým pojmom a ich (v danej kultúre) vžitým vonkajškovým významom síce môže, najmä ak ide napríklad o materinský jazyk, úplne bezproblémovo rozumieť, ale nemusí chápať mnohé ďalšie, zväčša inherentné sémantické parametre a dimenzie priradované príslušníkmi tej-ktorej záujmovej skupiny konkrétnym termínom a kategóriám, čiže nemusí chápať iné ako bežne známe a zaužívané významy *slovných*, alebo *ikonických* vyjadrení, respektíve nemusí rozumieť celkovému kontextu verbálneho alebo nonverbálneho prejavu. Popri inom z uvedeného vyplýva, že vskutku precízna komunikácia by sa nemala týkať len bežných verbálnych pojmov a kategórií, ale mala by týkať aj ikonických elementov, či ešte širšie vyjadrené *sfér univerzálneho symbolického jazyka*, ktoré majú nadnárodnú a nadčasovú zrozumiteľnosť a platnosť. Prostredníctvom *univerzálneho jazyka* sa totiž v uvedenom zmysle môžu, ak vedia o čo ide, bezproblémovo dorozumievať a porozumieť si napríklad súčasný (nielen) Slovák so súčasným Číňanom, Francúzom, Kanadčanom, Koričianom, Maďarom, Talianom, Tibetanom a tak ďalej, a zároveň – keďže *univerzálny jazyk* sa používa *odnepamäti*, odvtedy čo *Svet Svetom stojí* – si môže napríklad súčasný (nielen) Slovák *pokoje prečítať* (dešifrovať a pochopiť) aj akýkoľvek záznam *čohokoľvek Životne dôležitého*, hoc by bol takýto záznam vyhotovený trebárs i starými Egypťanmi, starými Sumermi, starými Indmi a tak ďalej pred viacerými tisícročiami, napríklad *prečítať* si i záznam *odkazu Konečného Poznania*. Aby však *čítanie* najrozmanitejších záznamov *akýchkoľvek odkazov* neostalo iba v *rovine viery*, tak je vhodné overovať si *odkázané posolstvo*. A ako sa dajú overovať *odkázané posolstvo*? Nuž, trebárs i tak, ako je to naznačené v známej českej sentencii, *vyjavejnej* napríklad vo filme *Bílá pani*: Věř, ale komu věříš, měř!¹⁹ A čím možno *merať*? Nuž, napríklad *metrom*. A čo je to *meter*? *Meter je nástroj*, v danom prípade *nástroj* používaný predovšetkým na *meranie* (dĺžky, výšky, šírky; rozmeru i *priemeru*); v rámci uplatnenia *princípu analógie*, pri overovaní si *odkázaných posolstiev* a vôbec pri *čítaní* najrozmanitejších záznamov *akýchkoľvek odkazov* však možno hovoriť o *metri* nielen ako o *nástroji* na *meranie*, ale pokojne trebárs aj ako o *nástroji* na *poznávanie*, či už slúžiacom na *Sebapoznávanie*, alebo na *poznávanie Sveta* (či *Oboch Kategórií Razom*). *Nástrojov* na *Sebapoznávanie* i *poznávanie Sveta* je pritom priam neúrekom, len je nutné najprv sa s nimi (či lepšie s niektorými

z nich) *oboznámiť* a potom i *naučiť sa pracovať*. Veru, je to ako v prastarej orientálnej múdrosti, ktorá hovorí: Keď dáš človeku *rybu*, nakŕmiš ho na jeden deň, ale keď ho naučíš *loviť*, nakŕmiš ho na celý život!

Záver

Sumárne zhodnocujúc problematiku predostretú v predmetnom referáte môžem v jeho závere skonštatovať fakt, že nie veľmi pozitívne vyznieva nedostatočné úsilie niektorých autorov – či už vnímaných ako popredných (alebo vnímaných aj ako nie až tak významných a uznávaných) predstaviteľov súčasnej slovenskej psychotroniky – *byť presnými* pri komunikácii, či už pri komunikácii *verbálnej*, alebo *ikonickej*. Vystáva tak naliehavá otázka, ktorú možno sformulovať napríklad nasledovne: Nezapričiňuje *problém komunikácie*, alebo inak povedané – vypomáhajúc si textom uvedeným v už toľkokrát spomínanom Krátkom zozname psychotronických termínov (s. 48) – nie je tou skutočnou „*prekážkou primeraného dorozumenia sa a jednotného chápania používaných pojmov*“ (nielen, ale aj) vo sfére energoinformatiky práve nedostatočné úsilie niektorých predstaviteľov súčasnej slovenskej psychotroniky, napríklad nedostatočné úsilie dôkladne *precizovať* používané pojmy a kategórie pri prezentácii výsledkov „*výskumu energoinformačných javov a ich súvislostí*“ publikovaných v zborníkoch prednášok z kongresov Psychotronica Slovaca? A pýtam sa ďalej: Ak majú niektoré ikonické komunikačné elementy nadnárodnú a nadčasovú zrozumiteľnosť i platnosť a pritom sú takéto komunikačné elementy rôznymi expedientmi aplikované mimoriadne redukujúco a deformujúco, nevysiela sa tým do prostredia akoby nevhodný signál *nedostatočného porozumenia* širších súvislostí *Mnohorozmernej Reality*? Nie je vysielanie takýchto signálov nielenže ďalšou „*prekážkou primeraného dorozumenia sa*“ vo sfére energoinformatiky, ale trebárs i *prekážkou porozumenia niečomu omnoho dôležitejšiemu*, napríklad i tomu, čo nám vo *viacvýznamovej odkázanej apokalyptickej* (kompozitum vzniknulé z gréckych slov *apo* a *kalyptó* – vo význame *od* a *halim*, respektíve *kryjem*, teda *apokalyptickej* nie v prenesených, nepôvodných významoch *hrôzostrašných vídi*, *pohrôm*, ale v pôvodnom význame *apokalyptickej* = *odhaľujúcej*, *odkryvajúcej*) *správě* zvestoval apoštol sv. Ján v novozákonnom texte nazývanom ako *Jánova Apokalypsa* (teda *Jánovo Odhalenie*, *Odkrytie*, eventuálne ak si to niekto chce prekladať aj inak, tak i *Zjavenie*): *Beda tým, ktorí bývajú na zemi a na mori...*²⁰

¹ *Problém vzájomného dorozumenia sa a porozumenia (čomukoľvek)* je iba jednou z možných, avšak zdorazňujem, že mimoriadne zjednodušujúcich formulácií chápania obsahovej náplne pojmu *komunikácia*. Nebudem tu detailnejšie analyzovať – čo by si inak vyžiadalo samostatnú štúdiu – ako všemožne je chápaná komunikácia trebárs čo i len v sociálnych vedách; upozorním iba na základné fakty. Schematická komunikácia komunikačného procesu sa v sociálnych vedách vymedzuje rozmanito, napríklad i následne uvedenými šiestimi základnými zložkami: 1) prameň komunikácie; 2) zakódovanie; 3) správa; 4) kanál; 5) odkódovanie; 6) príjemca komunikácie. Prítom *prameň komunikácie* i *príjemca komunikácie* v sebe zahŕňa napríklad: obratnosť v komunikácii; postoje; sociokultúrny systém, v ktorom jestvuje; ako i individuálne dosiahnutú úroveň poznania. *Zakódovanie* v sebe zahŕňa predovšetkým schopnosť prenášania informácií nesúcich priradené významy do dohodnutého, podľa vopred určených pravidiel zostaveného systému znakov; naopak *odkódovanie* v sebe zahŕňa predovšetkým schopnosť spätného prenášania dohodnutého, podľa vopred určených pravidiel zostaveného systému znakov do informácií nesúcich priradené významy. *Správa* obsahuje jednotlivé prvky, štruktúru, obsah, spracovanie, ba i samotný kód, no a za *kanál* sa zvyčajne považujú (iba) zrakové, sluchové, hmatové, čuchové a chuťové senzorické receptory, teda fyziologické prostriedky slúžiace na prenos signálov. Existujú, samozrejme, aj iné (či už zložitejšie alebo jednoduchšie) schémy komunikačného procesu, napríklad (ale nielen) špeciálna *symbolická* komunikácia býva členená na štyri základné zložky: 1) expedient (komunikátor), odsielateľ zašifrovanej informácie; 2) informácia (komunikát), systém znakov; 3) percipient (komunikant), príjemca dešifrujúci informáciu; 4) účinok informácie (výsledok komunikátu), čo je nezanedbateľná, ba priam rozhodujúca zložka (nielen) symbolicko-komunikačného procesu, majúca príviesť percipienta k porozumeniu *viacpošlých významov odkázanej správy*. Z uvedeného (ale ešte viac z tu neuvedeného) popri inom vyplýva, že *komunikácia* (v sociálnych vedách a k nim usúvzťaženej odbornej literatúre chápaná predovšetkým vo význame *sociálna komunikácia*) je *interakčným procesom vzájomného dorozumenia*, ktorým si medzi partnermi spravidla rovnakeho druhu *sprostredkované*, prípadne *vymieňané konvenčné znaky*, *platné v určitom referenčnom systéme významov*, *reprezentujúce intendované významy*. Nie je teda iba jednoduchým prenosom informácií, pretože *intenduje svojím zmyslom porozumenie, t. j. dosiahnutie určitého výsledku*. (Podrobnejšie informácie o predmetnej problematike porov. napríklad v Geist, Bohumil: *Sociologický slovník*. Praha, Victoria Publishing 1992, s. 172 – 179; Leščák, Milan: *Komunikácia*. In: *Encyklopédia ľudovej kultúry Slovenska*. 1. zväzok. Bratislava, Veda 1995, s. 251; a i.) Uvažujúc o texte uvedenom ut supra možno teda obsahovo náplň pojmu *komunikácia* verbálne redukovať (snažiac sa čo najviac odstrániť verbálnu redundanciu) na *problém vzájomného dorozumenia sa a porozumenia (čomukoľvek)*, nezbádajúce ale pritom nahliadať na komunikáciu v celej jej zložitosti.

² Porov. Prvý list Korinťanom, hlava 14, verš 19, uvedený kdekoľvek, napríklad i v publikácii *Sväté písmo Starého i Nového zákona*. Preklad a poznámky podľa vydání Spolku svätého Vojtecha v Trnave: *Starý zákon z roku 1955* – *Nový zákon z roku 1986*. Úvod k jednotlivým spisom prof. Jozef Heriban, SDB. Trnava, Spolok svätého Vojtecha 1998, s. 2411, teda v katolíckom preklade biblických spisov, konkrétne vo vydání *Novej Vulgáty*, upravenej podľa zásad Druhého vatikánskeho koncilu na príkaz Pavla VI. a promulgovanej pápežom Jánom Pavlom II.

³ Čo sú polysémantické symbolicko-komunikačné kódovacie-dekódovacie prostriedky je detailnejšie uvedené v minuloročnom Zborníku prednášok z kongresu Psychotronica Slovaca (porov. Belko, Dušan: *K problematike konštruovania a aplikovania symboliky v energoinformatike*. In: *Zborník prednášok z kongresu Psychotronica Slovaca*. Nitra, SPS 2004, s. 11 – 19). Na ďalšie aspekty aplikácie niektorých symbolicko-

komunikačných kódovaco-dekódovacích prostriedkov upriamujem pozornosť v tretej časti predmetného referátu.

⁴ Popri definícii psychotroniky, ktorá je uvedená v texte príspevku porov. ďalšie verbálne vymedzenia obsahu tohto termínu napríklad v heslách psychotronika uvedených v náučných slovníkoch Malá československá encyklopédie. 1987. V. svazek Pom – S. Praha, Academia 1987, s. 199; či Nakonec, Milan: Lexikon magie. Praha, Nakladatelství Ivo Železný 1993, s. 233; ale tak tiež aj v publikáciách Psychotronika – základné pojmy, zásady a prolegomena. Výtah zo sprievodcu po psychotronike. VI. medzinárodná konferencia o výskume psychotroniky, Záhreb 1986. In: Zborník zo sympózia Psychotronika 85. Bratislava 1986, s. 120; Janča, Jifi: Psychotronika pro každého. Možnosti. Užiti. Rozvoj schopností. Praha, Eminent 1992, s. 18; Sagneister, Vladimír: Základná škola psychotroniky. Bratislava, Flash channel 1992, s. 13; Šporer, Peter: Psychotronika Teodor Rosinský: Človek potrebuje nielen racionálne čosi spoznať, ale to aj precítiť. In: Národná obroda – víkend, 9. júna 1995, s. 3; a i. Azda najdetailnejšia z doteraz uverejnených analýz definície pojmu psychotronika, či presnejšie vyjadrené najdetailnejší rozbor faktickej obsahovej náplne výskumu tohto interdisciplinárneho odboru je uvedený v Rosinský, Teodor: Je psychotronika vedou? In: Zborník prednášok z kongresu Psychotronica Slovaca. Bratislava, SPS 1993, s. 17 – 18.

⁵ Pojem „psychotronika“ ako terminus technicus prezentoval Fernard Clerc v roku 1955 vo francúzskom rádiotechnickom časopise *Toute la radio* (No. 192, s. 12), keď konšatoval existenciu viacerých javov, ku ktorým neboli (ako sa domnieval) dovtedy priradené jednoznačné pomenovania: „Máme už elektróniku, stereotóniku – a čo nám ešte chýba? Môžeme navrhnúť názov psychotronika pre úkazy, pri ktorých energia vybavená pri procese myslenia a energia vybavená impulzom ľudskej vôle a sústredením tejto vôle môže spôsobiť vo zvláštnej aparátúre vychýlenie kvapky vo vákuu buď vľavo, alebo vpravo.“ (Psychotronika – základné pojmy, zásady a prolegomena. Výtah zo sprievodcu po psychotronike. VI. medzinárodná konferencia o výskume psychotroniky, Záhreb 1986. In: Zborník zo sympózia Psychotronika 85. Bratislava 1986, s. 119; porov. i Belko, Dušan: Psychotronická problematika: história a súčasnosť. In: Zborník prednášok z kongresu Psychotronica Slovaca. Nitra, SPS 2000, s. 9.)

⁶ Detailnejšie informácie o uvedených pojmoch možno nájsť napríklad v Belko, Dušan: Jedinci s pripisovanou dispozíciou supranatúrnych schopností: kultúro-historický prehľad ideí o ich existencii a analýza kognitívneho systému súčasných senziťívov. Dizertačná práca. I. – III. zväzok. Bratislava, Ústav etnológie Slovenskej akadémie vied 2000. 425 s.

⁷ Vcelku známym prípadom je napríklad výrok astronómia, laického teológa a tajomníka Spoločnosti pre podporovanie kritického myslenia RNDr. Igora Kapišinského, CSc., ktorý sa v diskusnej relácii „Pod lampou“ (vysielanej na verejnoprávnej televíznej stanici STV 2 cca pred rokom, dňa 21.10.2004) okrem iného verejne vyjadril, že *homeopatia je jeden z najväčších podvodov storočia*.

⁸ Rosinský, Teodor: Je psychotronika vedou? In: Zborník prednášok z kongresu Psychotronica Slovaca. Bratislava, SPS 1993, s. 18; porov. i Belko, Dušan: Psychotronická problematika: história a súčasnosť. In: Zborník prednášok z kongresu Psychotronica Slovaca. Nitra, SPS 2000, s. 5.

⁹ Prečo *presnejšie* je objasnené v nasledujúcich textových pasážach predmetnej časti referátu.

¹⁰ Detailnejšie informácie porov. napríklad Biedermann, Hans: Lexikon symbolov. Bratislava, Obzor 1992, s. 52, 68 – 70, 222 – 223, 226 – 227, 295; Jonáš, Josef: Křížovka života. Ústí nad Labem, Severočeské nakladatelství 1990, s. 47 – 48, 147 – 149; Kajdoš, Václav: Kovom a ohňom. (O akupunktúre.) Bratislava, Smena 1988, s. 114 – 138; a i. Prezentované informácie o *pentagrame* ako o kódovaco-dekódovacom prostriedku viacznamového symbolického zobrazovania a pomenúvania *jednej časti* *Multidimenzionálnej Reality* sú uvedené napríklad aj v minuloročnom Zborníku prednášok z kongresu Psychotronica

Slovaca (porov. Belko, Dušan: K problematike konštruovania a aplikovania symboliky v energoinformatike. In: Zborník prednášok z kongresu Psychotronica Slovaca. Nitra, SPS 2004, s. 16 – 17).

¹¹ Porov. obr. č. 2. Obrázok *príloha 3* (autorom nazvaný ako *starý pentagonál*) je prevzatý z obrázkovej prílohy priloženej k príspevku Solár, Gustáv: Širšie súvislosti energoinformatiky. In: Zborník prednášok z kongresu Psychotronica Slovaca. Nitra, SPS 2003, s. 8.

¹² Porov. obr. č. 2. Obrázok *príloha 4* (autorom nazvaný ako *nový pentagonál*) je prevzatý z obrázkovej prílohy priloženej k príspevku Solár, Gustáv: Širšie súvislosti energoinformatiky. In: Zborník prednášok z kongresu Psychotronica Slovaca. Nitra, SPS 2003, s. 8.

¹³ Z dôvodu nasledujúcej analýzy *kombinovanej ikonickej a verbálnej* komunikácie uvedenú vetu zvýraznil a podčiarkol autor tohto referátu; v príspevku MUDr. Gustáva Solára je text uvedený normálnym typom písma a bez podčiarknutia.

¹⁴ Keďže v texte sú okrem piatich najznámejších, respektíve v odbornej akupunkturistickú literatúre najčastejšie uplatňovaných (drevo, oheň, zem, kov, voda) viacznamových symbolických pomenovaní základných *hybatelov* čchi aj ďalšie pojmy – konkrétne klimatické faktory, ktoré ale takisto symbolicky zastupujú istú kvalitu jednotlivých *praforiem* čchi –, uvádzam pre pregnantnejšie chápanie textu aj niektoré ďalšie súvisiace významy tých terminov, ktoré sú uvedené v citovanej pasáži. V odbornej akupunkturistickú literatúre, respektíve i v rozhovoroch s lekármi-akupunkturistami, sa následne uvedené klimatické faktory (niektorí lekári-akupunkturisti pre ich označenie občas používajú aj súhrnný termín *negatívna bioklimatická energia*) najčastejšie zaraďujú medzi takzvané vonkajšie príčiny ochorenia: konkrétne nadmerný vietor má poškodzovať drevo (z hľadiska zúženiu významu na životne dôležité vnútorné orgány človeka je podľa lekárov-akupunkturistov deštruovaná pečeň), nadmerná horúčava má poškodzovať oheň (srdce), nadmerná vlhkosť má poškodzovať zem (slezinu), nadmerné sucho má poškodzovať kov (pľúca) a nadmerný chlad má poškodzovať vodu (obličky); detailnejšie informácie porov. napríklad v Jonáš, Josef: Křížovka života. Ústí nad Labem, Severočeské nakladatelství 1990, s. 147 – 149; Kajdoš, Václav: Kovom a ohňom. (O akupunktúre.) Bratislava, Smena 1988, s. 132 – 138; a i.

¹⁵ Solár, Gustáv: Širšie súvislosti energoinformatiky. In: Zborník prednášok z kongresu Psychotronica Slovaca. Nitra, SPS 2003, s. 7.

¹⁶ Encyklopédia astronómie. Bratislava, Obzor 1987, s. 647.

¹⁷ Detailnejšie informácie o predmetnej problematike porov. napríklad v heslách Čchen Tchuán, I-t'ing, jin-jang, jin-jang-t'ia, nej-tan, waj-tan, wu-sing, wu-ti a mnohých ďalších, súvzťažných k predmetnej problematike, uvedených in: Lexikon východní moudrosti. Buddhismus, hinduismus, taoismus, zen. Olomouc – Praha, Votobia – Victoria Publishing 1996; ale aj kdekoľvek inde.

¹⁸ Uvedenú informáciu poskytol autorovi tohto referátu V. S. (S N)

¹⁹ V krásnom českom filme *Bílá paní* – ktorý bol v produkčnej dielni filmového štúdia Barrandov dokončený v roku 1965 – je zmienený *český* výrok uvedený v *latinčine* na obraze *Bielej pani* a po jeho prečítaní v origináli je *majstrom* Brodským následne z latinčiny preložený do češtiny. V latinčine uvedený výrok konkrétne znie: *Fide, sed cui fidas, vide!* Jeho vzhľad do slovný preklad môže byť aj ten, ktorý je uvedený priamo v texte, teda: *Věř, ale komu věříš, mě!* Upozorňujem však, že latinské podstatné meno *fide* (*fides*, - *ei* *femininum*) sa zväčša viaže *nie k viere* v zmysle nejakého náboženského presvedčenia či *vierovyznania*, ale *viaže sa predovšetkým k dôvere, dôveryhodnosti, náklonnosti byť presvedčený o správnosti, respektíve pravdivosti* nejakého výroku. Podobná výraznosťamosť prekladu je možná, samozrejme, aj pri latinskom slovese *vide* (*video, vidi, visum 2*), ktoré sa azda najbežnejšie prekladá ako *vidieť*, ale popri tomto obvyklom obsahovom zmysle môže nadobúdať –

v závislosti od postavenia vo vete a použitej väzby – aj význam napríklad *zažiť*, *skúsiť*, *dožiť* (*sa*), *merať*, *pozorovať*, *poznávať*, *rozumieť*, *vedieť*. Znamená to, že pri preklade uvedenej krátkej latinskej vety možno získať trebárs aj desať viet slovenských, ktoré nadobudnú do istej miery síce vždy podobnú, ale predsa len významovo odlišnú nuansu, napríklad v zmysle, že *to čo je nám niekým ponúkané ako čosi dôveryhodné máme* – napriek neochvejnej dôvere k *tomu niekomu* (teda k *ponúkačovi*, *sprostredkovateľovi* informácii), či až nenarušiteľnej dôvere v *to čosi* (ergo v *ponúkané informácie*) – *predovšetkým sami zažiť*, *skúsiť*, *dožiť*, *merať*, *poznávať*, *vedieť* a tak ďalej. V krátkosti, a teda neplnovýznamovo inak vyjadrené sentenciou známou aj na Slovensku: *Dôveruj, ale preveruj!* Dodávam, že medzi českou populáciou je známa aj o niečo *dlhšia* a o niečo *pozmenená verzia* (namiesto zámena *komu* je používané zámeno *čemu*) výroku zo zmienenej filmu *Bílá paní*: *Věř čemu chceš, ale čemu věříš, to měř!*

²⁰ Porov. Zjavenie apoštola Jána, hlava 12, verš 12, uvedený kdekoľvek, napríklad i v publikácii Sväté písmo Starého i No-

vého zákona. Preklad a poznámky podľa vydání Spolku svätého Vojtecha v Trnave: Starý zákon z roku 1955 – Nový zákon z roku 1986. Úvody k jednotlivým spisom prof. Jozef Heriban, SDB. Trnava, Spolok svätého Vojtecha 1998, s. 2590, teda v katolíckom preklade biblických spisov, konkrétne vo vydání Novej Vulgáty, upravenej podľa zásad Druhého vatikánskeho koncilu na príkaz Pavla VI. a promulgovanej pápežom Jánom Pavlom II. Dešifrovať a následne i pochopiť *viacplošný význam uvedeného odkazu* zakomponovaného do *slovného jazyka* je možné napríklad prostredníctvom polysémantického symbolicko-komunikačného kódovaco-dekódovacieho modelu *Mnohorozmernej Reality*, ktorý je uvedený v Belko, Dušan: K problematike konštruovania a aplikovania symboliky v energoinformatike. In: Zborník prednášok z kongresu Psychotronica Slovaca. Nitra, SPS 2004, s. 17; ale, samozrejme, i prostredníctvom akéhokoľvek iného *komplexného nástroja na Sebapoznávanie i poznávanie Sveta*.

POLYFENIZMUS VO VČELSTVE

Doc. Ing. Jozef ŠIMÚTH, DrSc.

Úvod

Poznanie znamená schopnosť získať vedomosti o nových javoch v prírode a spoločnosti a využiť ich pre zmenu súčasného stavu smerom k lepšiemu.

Táto definícia si nekladie právo na univerzalitu, ale je východiskom k mojej úvahe o poslaní vedy v spoločnosti. Človek získal jedinečnú výsadu - môže využívať prírodné zákony vo svoj prospech. V knihe Genesis sa hovorí či doslova prikazuje, aby si človek podmanil prírodu, aby mu slúžila. Vari nikdy viac ako teraz si uvedomujeme, že človek spomedzi všetkých živých organizmov disponuje duševnou silou, ktorá mu umožňuje prekročiť prah poznania. Vytvorením počítačových systémov získal nového spoločníka, ktorý mu umožňuje rýchlo spracovať rôznorodé údaje a ich prostredníctvom vytvárať nové koncepcie, interpretácie a prognózy. Môžeme určiť stupeň poznania, ktorý sme dosiahli vo vede v odhaľovaní zákonov prírody?

Sme v stave povedať, že vo fyzike elementárnych častíc sme objavili všetko?

Nikto si nevedel predstaviť čo bude nasledovať po objave subatómových častíc. Vari objav DNA a genetického kódu bol epilógom molekulárnej biológie? Naopak, bol bránou, cez ktorú vstúpila do biológie invázia vedcov so všetkých vedeckých disciplín.

Dnes nevieme často rozlíšiť či vedeckú prácu zaoberajúcou sa mechanizmami vzniku rakoviny, píše lekár, fyziológ, bioinformatik či fyzik.

Multidisciplinarita je jedným fenoménom dnešnej vedy. Ďalší významný prvok, ktorý akceleruje vedecký pokrok je inovácia technológií uplatnením nových vedeckých poznatkov plynúcich z výskumu na molekulárnej a subatomárnej úrovni.

Rýchlosť, akou sa uplatňujú vedecké poznatky v oblasti počítačovej chniky má už exponenciálny charakter. Môžeme hovoriť o evolúcii počítačovej kapacity, ktorá dnes dosahuje úroveň mozgu pavúka a v roku 2025 by mala dosiahnuť úroveň ľudského mozgu.

Ľudstvo sa čím ďalej tým viac vzdďaľuje od svojich najbližších evolučných súputníkov, s ktorými ho zväzovala materialistická darwinovská evolučná teória. Človek zvyrazňuje svoj duchovný rozmer, ktorým dáva najavo svoje poslanie v poznaní prírody a demonštruje svoje špecické miesto vo vesmíre. Ale pri

všetkej úcte voči človekovi nesmieme podľahnúť ilúziám,

že sme získali všetky výsady a prednosti, aké sa počas evolúcie vytvorili. Stačí, keď si všimneme vývoj, poslanie a vysokoorganizovaný sociálny systém včelstva v prírode a zistíme

ako málo poznáme z toho čo príroda pripravila človeku ešte skôr než sa objavil ON na tejto planéte ako tvor obdarený komunikáciou na úrovni duševnej.

"Umierajú len ľudia a včely" (Stará ľudová múdrosť)

Včelstvo a včela vzbudzujú obdiv predovšetkým ako super organizmus pripomínajúci ideálne sociálne štáty. Spoločenský produkt je v nich podľa potreby každého príslušníka nesebecký a spravodlivo rozdelený a naopak každý jedinec venuje spoločnosti bezo zvyšku všetky svoje sily a schopnosti. Včela sa dostala až na samotný vrchol vývoja najpočetnejšieho živočíšneho kmeňa – kmeňa členovcov a preto sa začína čím ďalej tým viac presadzovať ako model pre biologický, genetický i sociologický výskum. Napriek časovej rozdielnosti vo vývoji obidva druhy našli vo svojom kmeňovom vývoji na podobné problémy rovnakú odpoveď. Potvrdzujú to aj najnovšie zistenia pri porovnaní nukleotidových sekvencií genov včely s ľudskými génmi. Osobitná pozornosť sa venuje tiež včelím produktom najmä však medu, ktorý sa skúma modernými molekulárno-biologickými a imunologickými metódami.

Výskumom včely medonosnej poznávame jedno z najelegantnejších riešení vysoko

organizovaného harmonického spôsobu života, ktorý jestvuje na našej planéte už milióny rokov.

My, ľudstvo, máme sa čo a od koho učiť, aby sme nestratili vlastnú tvár a národnú identitu v prívlačných vlnách agresívnej globalizácie

Aj keď vývoj človeka a včely sa vyvíjal celkom odlišnými cestami, prekvapuje nás nespočetné množstvo udivujúcich podobností. Kým človek patrí k najmladším živočíchom na zemi (200 tisíc rokov), cicavce 200 miliónov rokov, kým vek včely a ostatného hmyzu sa odhaduje na 500 miliónov rokov.

Prvá zmienka dokumentujúca vzťah človeka ku včelám patrí objav kresby dvoch postáv pri vyberaní medu, staré až 12 000 rokov z Pavúčkej jaskyne (Cueva de la Araña) v Bicorp pri Valencii.

Tak ako Homo sapiens má i Apis mellifera, teda včela medonosná, vo svojom rode len málo blízkych príbuzných. Počet druhov rodu Apis sa dá spočítať na prstoch jednej ruky. A rovnako ako človek i včela medonosná žije na Zemi v niekoľkých zemepisných rasách, ktoré sú rôzne prispôbované k životu v odlišných klimatických podmienkach. Rod včiel pochádza z tropických džunglí Starého Sveta. Do Ameriky sa prvé medonosné včely (Apis mellifera) dostali až v dobe Kolumbových výprav.

V pôvodnej vlasti, v juhovýchodnej Ázii, žijú dodnes tri druhy spoločenských pralesných včiel: obrovská včela zlatá (Apis dorsata), trpasličí včela kvetová (Apis florea) a druh najpríbuznejší našej včele, včela indická (Apis indica).

Etmológovia popisali temer milión druhov hmyzu, ale žiadny z nich neinšpiroval vedcov, filozofov ako včela medonosná. Svoje výsadné postavenie a obdiv medzi živočíchmi si včela zaslúžila svojou dokonalou organizáciou činnosti desiatok tisícov jedincov ako i tým, že poskytuje oddávna človeku sladký med.

Svedectvo o vysokom stupni organizácie a harmonizácie včelstva vidíme práve pri znáške medu. Najskôr sú to orientačné lety, behom ktorých sa neuskúsená včela zoznamuje s okolím hniezda, učí sa poznávať jeho vchod a vstupuje si zákonitosti pohybu slnka. To všetko bude potrebovať, až sa z nej stane lietavka. Od tej doby lietavka neúnavne podniká jeden výlet na pastvu za druhým. Nájsť na takú vzdialenosť rozkvitnutý ker a bezpečne sa vrátiť domov, to predpokladá fantastickú navigačnú schopnosť. Tieto informácie pre nich zhromažďuje zvláštny oddiel lietaviek, tzv. včely stopárky. Sú to pátračky, spravodajky, ktoré predstavujú intelektuálnu elitu triedy robotníč. V čase nedostatku potravy sa prieskumu venuje plná tretina lietaviek, zatiaľ čo pri bohatšej ponuke na to stačí len jedna z dvadsiatich. Spôsob, akým svoje informácie dáva svojim družkám, je považovaná za najvyspelejšiu reč článkonožcov a býva zrovnávaná i s abstraktnou ľudskou rečou. Významnú úlohu tu majú zrakové a čuchové orgány včely. Včely a ľudia majú odlišné farebné videnie. Červenú farbu vníma včela ako čiernu, preto je v prírode menej červených kvetov. Včela vidí naopak ultrafialovú farbu (preto sú v kvetoch „UV značky“ smerujúceho hmyzu ku zdroju nektáru tak, aby došlo k opeleniu), vníma polarizované svetlo. Najroz-

šírenejším dorozumievacím prostriedkom vo včelstve sú vône.

Chemický dialóg medzi včelami zabezpečujú špecifické chemické zlúčeniny vnímané ako vône. Vedci im hovoria feromóny a označujú nimi chemické látky vylučované jedným príslušníkom určitého druhu, ktoré pôsobi na zmenu v chovaní či funkcii génov a orgánov iných jedincov tohto druhu. U včely dosahuje škála feromónov neuveriteľnú rôznorodosť. Vďaka tomuto bohatému chemickému slovníku a prísnej gramatike jeho používanie dokážu včely tvoriť i chemické vety, čo im umožňuje spoločne riešiť rôzne komplikované situácie.

V minulosti sme bývali na vône a pachy super citliví aj my, ľudia. Dnes nám už príslušné orgány tak nefungujú. Cicavcom, ktorí sú nám ako primátom najbližší, myšiam a iným hlodavcom, však funguje perfektne. Zaujímavo fungujú takzvané dozrievajúce feromóny, ktoré regulujú vstup včely do novej fázy života. Staršie včely vylučujú dozrievajúci feromón, ktorý funguje vlastne naopak - odďaľuje dozrievanie mladých robotníčok. Ide o etyloleát, ktorý produkuje v brušnom zásobníku, kde ukladajú nestrávený nektár. Nim, spolu s bežnou potravou, kŕmia mladšie. Udržávajú ich tak v tinedžerskom veku, takže sa ďalej starajú o najmladších súrodencov. Staršie včelie robotníčky touto pachovou látkou regulujú životnú fázu mladších včiel, ktoré sa prvý raz vydajú z hniezda hľadať peľ.

Centimetrové teličko lietavky unesie náklad, ktorý prevyšuje jej vlastnú hmotnosť, t.j. 60 mg. Také množstvo nektáru včela nazbiera behom jedného výletu približne na stovke priemerne bohatých kvetov. Pretože sa pri výrobe medu väčšia časť nektáru vyparí vo forme vody, k získaniu surovín na polkilovú fľašu medu musia lietavky vykonať tridsaťtisíc výletov a navštíviť okolo tri miliónov kvetov. Na vrchole letnej sezóny, keď sa od rána do večera neustále pracuje v teréne, lietavka tak vysoké tempo vydrží len asi deväť dní. Po nalietaní asi 800 km sa jej lietacie svaly tak opotrebojú, že jednoducho vypovedajú službu. Smrť ju často prekvapí uprostred práce.

Liečivé účinky medu poverej či realita

Vedieť, ako a koľko jeť vystihuje veta, zistenie čo jeme vyjadruje mnoho, ale

poznanie ako zložky výživy ovplyvňujú gény spúšťajúce novú evolúciu vo výžive. (J. Š.)

Keď nemecký egyptológ Ebers získal v roku 1873 zvitok papyrusu vôbec netušil, akého cenného historického objavu sa zmocnil. Vedci ho datujú do

roku 1555 pred Kristom. V ňom sa nchádzajú aj návody na používanie medu ako lieku.

Med sa považuje za elixír života od kolísky až po hrob, za doplňujúcu potravinu, ktorá pri pravidelnom používaní pôsobí na ľahko podráždeného a nervózneho človeka utišujúco a organizmu nikdy neškodí, ale pôsobí naň len dobre. Jeho lahodná sladkosť podporuje nočný spánok. Med svojim obsahom kália odoberá baktériám vlhkosť, ktorú potrebujú pre svoj rast a existenciu, teda pôsobí bakteriциdne. Zdôrazňuje tiež dôležitosť minerálnych látok, ktoré sú v mede zastúpené v pomere zodpovedajúcom potrebám človeka.

Med ako potravinu a dietetikum je svojim spôsobom nezastupiteľný vo výžive najmä detí, športovcov a rekonvalescentov. Jeho denné používanie, čo len v malých dávkach, má svoj význam aj u zdravého človeka.

Dnešné indikácie používania medu sú založené na jeho potravinovo-dietetickej hodnote. Keď sa med používa ako adjuvans, t. j. ako pomocný prostriedok pri inej liečbe, využíva sa aj jeho protimikrobiálny, protiprotozoálny a antialergický účinok. Prijímanie medu vnútorne, cez ústa, sa odporúča všetkým zdravým a chorým, ktorí nemajú kontraindikáciu používania medu. Používajú ho ako potravinu a ako dietetikum v normálnych dávkach. Odporúča sa používať med ako profylaktický prostriedok, za účelom zvýšenia imunobiologickej reaktivity organizmu pri častejš chorobnosti, slabosti a opotrebovanosti organizmu, pri málokrvnosti, ochoreniach srdca, pri chorobách tráviacich ústrojov, pečene, neurózach, ale aj pri

chorobách obličiek, kožných chorobách a pri chorobách endokrinných žliaz, t. j. žliaz s vnútornou sekréciou. Medová kúra trvá 1-2 mesiace. Treba začať s malými dávkami. Pri chorobách dýchacích ciest treba med podávať v tej istej dávke, ale každé tri hodiny a to tak, že sa med zadrží v ústach, aby sa využil lymfatický obeh a skrátil čas vstrebávania. Denná dávka je 100-150 g a odporúča sa rozdeliť ju na 3-6 porcií počas dňa.

Je mnoho literárnych údajov o liečivých účinkoch medu a ešte viac skúseností majú s používaním medu včelári, ktorí vlastne robia experimenty s medom na sebe samých a nie je v možnostiach tohto príspevku vymenovať všetky priaznivé účinky medu. Včela podobne ako človek ako jeden z mála živočíchov v prírode nekonzumujú priamo rastlinné produkty ale ich upravuje, konzervuje a uskladňuje pre budúce použitie ako potravinu i liečiva. Dôležitú úlohu v týchto procesoch majú bielkoviny a enzýmy, ktoré včela vylučuje do svojich produktov.

Sociálne a pracovné správanie včely je pre nás fascinujú a človek si uvedomuje ako málo ešte pozná život včely. Na druhej strane je to práve človek, ktorý má tú výsadu, že môže preklenúť svojou intuíciou neznáme zákonitosti prírody. Kým u včely sú všetky činnosti geneticky určené, človek disponuje ešte slobodnou vôľou, ktorá ho postavila na čelo diania na tomto svete ako duchovnú mocnosť. Ľudstvo nesie zodpovednosť za osud tohto sveta, ako aj za to či včely budú mať možnosť opelovať rastliny a spracovávať nektár na liečivý med. Ak túto možnosť včela stratí, zanikne postupne aj ľudstvo.

EXPERIMENTÁLNE MERANIE LUDSKEJ AURY

Doc. Ing. Karel KOMÁREK a Doc. Ing. Ivan Herec, CSc.

Úvod:

Auru z fyzikálneho hľadiska charakterizujeme ako priestor s elektrickým nábojom v okolí biologického, ale aj nebiologického objektu, ktorého prejavy sa merajú pomocou známych interakcií elektrického a magnetického poľa.

Jedným z prejavov ekologickej kvality materiálov, kde posudzujeme interakciu človeka s rôznymi materiálmi, sú ich elektrické vlastnosti, ktoré sa menia v závislosti od činnosti biologického systému pri prvotnom kontakte, kedy interaguje materiál s elektrickým polom človeka. Pri vydaní veľkého množstva biologického žiarenia (bioenergie) skúmame elektrografický efekt, kde posudzujeme veľkosť koróny okolo ruky človeka a stupeň prieniku bioenergie človeka cez jednotlivé druhy materiálov, v závislosti od tvaru, typu a hrúbky materiálu. Kielcké pracovisko v Poľsku má okrem iného už takmer 30 ročné skúsenosti s Kirlianovou fotografiou a využíva rôzne možnosti zhotovenia elektrografie. Zaoberajú sa tiež skúmaním vplyvu bioenergetických zmien v vodíkovej väzby, kryštalizáciu medi, auru prstov a tela osôb, elektrického potenciálu, teploty rúk a tela, biopsychokinetického pôsobenia na tekutiny a kľúčivosť semien. Svoj pobyt na tomto pracovisku sme využili na zdokonalenie metódy Kirlianových obrazcov.

1. Elektrografia látok

Autormi tejto metódy sú prof. S. Prát a Dr. J. Schlemer (20-te roky 20. storočia), podrobne ju rozpracovali manželia Kirlianovi (30-te roky 20. storočia). Pokračovateľmi tejto metódy u nás sú napr. Ing. V. Morávek v 90-tych rokoch v rámci výskumných prác na VVTŠ Liptovský Mikuláš (dnes Akadémia ozbrojených síl gen. M. R. Štefánika v Liptovskom Mikuláši). Bohatá, takmer 30 ročné skúsenosti s touto metódou má aj Mgr. Janusz Wilczewski a Dr. Ing. E. Wilczewska z Ústavu biotroniky a rádioenergoterapie v Kielci (Poľsko). Táto metóda spočíva v tom, že skúmaný predmet elektrografie interaguje s vysokonapäťovým elektrickým polom o napätí 2 - 35 kV a intenzitou elektrického poľa väčšou ako 103 V/m. V blízkosti objektu sa vytvára koróna viditeľná na fotocitlivom materiáli. Boli zistené zaujímavé závislosti koróny v pokojnom a aktívnom stave liečiteľa. Na väčších elektrografických prístrojoch možno zobrazovať

celú plochu ruky, nohy alebo inej časti tela. Metóda elektrografie sa využíva u živých aj neživých objektov.

Pri experimentoch s tzv. Kirlianovou fotografiou boli zistené zaujímavé závislosti koróny v pokojnom a aktívnom stave liečiteľa [1,2,3,4,5,7]. Pri Kirlianovej fotografii reaguje objekt s vysokonapäťovým elektrickým polom a v blízkosti organizmu sa vytvára koróna, viditeľná na fotografiách Príloha 1 (meranie na Ústave biotroniky a rádioenergoterapie v Kielcoch, Poľsko).

Maximum vyžarovania bioenergie je v končekoch prstov. Je známy aj tzv. „fantómový jav“ u rastlín. Na liste, kde bola odstrihnutá jeho časť sa napriek tomu objavila kontúra pôvodného stavu. Možno usudzovať, že pamäť bioplazmy, bioplazmatického poľa je podstatne trvalejšia ako existencia vlastného fyzického tela. Pole má v sebe obsiahnutú informáciu jednak o vonkajšom tvare, jednak o vnútornej usporiadaní. Kontúra neexistujúcej časti má farbu bledomodrú, existujúca časť má ešte farbu žltú [6]. Z toho možno usudzovať, že energia je dvojakého druhu.

Kirlianova fotografia ľudských orgánov, ich intenzita a zafarbenie závisí od momentálneho psychického stavu človeka. To znamená, že bioenergetické vyžarovanie má vlastnosti v závislosti od somatickej funkcie tkaniva orgánu, od zdravotného a psychického stavu jedinca.

Podobne je to aj u žiarenia nižších kategórií hmoty (neživé predmety). Z uvedených faktov vyplýva, že látky živé, organické a látky neporušenej prírody majú auru najvýraznejšiu (najaktívnejšiu). Umelým zásahom do ich štruktúry túto vyžarovanú energiu buď strácajú alebo ju menia na žiarenie zatiaľ nepoznanej povahy, ktoré už nie je tak intenzívne.

Zaujímavým, dnes študovaným javom, porovnateľným s Kirlianovou fotografiou je námraza na liste stromu. Ďalším známym úkazom je efekt pri suspenzii školskej kriedy. Tento efekt sa prejavuje nasledovne: Za moka sa obrusovali, pre výrobu plošných spojov, oxidované časti medenej fólie kriedou. Pokiaľ položíme prst na túto fóliu ponorenú do vhodnej suspenzie kriedy vo vode, zobrazia sa v okolí prstu obrázky podobné Kirlianovej fotografii prsta. Obrázok však trvá iba krátku dobu [6].

2. Princíp metódy

Jedným z merateľných prejavov bioenergetického poľa sú jeho elektrické vlastnosti, ktoré sa meria v závislosti od energetického stavu a činnosti biologického systému. Bioenergia pri interakcii so zdrojom VN ovplyvní tvar elektrostatického poľa v okolí zdroja biopoľa. Stav biopoľa sa premieta na citlivý fotomateriál. Pri vydaní dostatočného množstva bioenergie sa prejaví elektrografický efekt, tento umožňuje posudzovať veľkosť koróny a jej smerovosť okolo ruky človeka a stupeň prieniku bioenergie človeka cez jednotlivé druhy materiálov, v závislosti od tvaru, typu a hrúbky materiálu. Pri meraní elektrických vlastností aury pomocou Kirlianovej elektrofotografie výsledky merania ovplyvňuje:

- použité vysoké napätie a jeho opakovacia frekvencia,
- zvolenie správnej metódy polohy biologických objektov a vybraných materiálov na zobrazovací dosku elektrogramu,
- zvolenie správnej metódy merania biologických objektov a vybraných typov materiálov,
- citlivosť fotografického materiálu,
- typ použitého materiálu.

Na novú metodiku merania biologických objektov a materiálov bola podaná prihláška vynálezu [8].

Pre meranie Kirlianovou metódou sme so spolupracovníkmi v Kielcoch vybrali rôzne typy materiálov v závislosti od ich dielektrických, izolačných a magnetických vlastností. Vytvorili sa podmienky pre dodržanie nasledujúcich opatrení:

- bezpečnosť pri meraní v oblasti VN (pracovalo sa s elektrickým výbojom pri 35 kV a frekvencii 159 kHz),
- pomocou aparatury vytvoriť vhodnú interakciu s bioenergiou človeka,
- nájdenie miesta najväčšieho vyžarovania bioenergie u človeka (vychádzali sme z ionizačných predpokladov a z predchádzajúcich experimentov s využitím termovíznej kamery).

Na základe ich zhodnotenia a konzultácie na kieleckom pracovisku sme potom vykonali jednotlivé merania s cieľom skúmať tlmiace alebo zosilňovacie účinky použitých materiálov, emisiu bioenergie (zistiť rôzny stupeň tlmenia alebo zosilnenia v závislosti od druhu, tvaru a hrúbky materiálu).

Pri meraní sme vychádzali z experimentálneho výsledku merania ionizačných vlastností v infračervenej oblasti, kde sa zistilo, že výrazný teplotný spád je na rukách (medzi končekmi prstov a dlaňou a zamerali sa na prechodovú zónu, ktorá bola zistená (jej pomerne ostré rozhranie v čiarach na dlani človeka). Uvedená metodika bola vypracovaná na základe tohto poznatku a konzultovaná s vedúcim pracoviska v Kielcoch. Po dlhšie trvajúcom opakovanom experimentovaní sme lokalizovali oblasť vzájomnej interakcie medzi jednotlivými typmi materiálov a bioenergetickým vyžarovaním rúk.

V poslednej fáze, vo fáze vyhodnocovania získaných výsledkov sa na základe znalosti elektrických vlastností použitých materiálov sa dajú vyhodnotiť nasledovné parametre testovaných osôb a materiálov:

- psychické a fyzické dispozície človeka,
- korónu v okolí prstov, jej veľkosť, tvar a smerovosť,
- vplyv jednotlivých typov materiálov a ich prienik (útlmové vlastnosti) v závislosti od bioenergie,
- stanovenie kvality prieniku u jednotlivých materiálov,
- stanovenie individuálnych dispozícií človeka v závislosti od zmeny elektrického náboja.

4. Meranie elektrických vlastností bioenergetického poľa človeka (aury)

a interakcie s materiálmi elektrografiou

Namerané výsledky

Z veľkého množstva meraní sú zaujímavé výsledky najmä v oblasti elektrogramov jednotlivých osôb A, B i v interakciách s jednotlivými typmi materiálov. V jednotlivých prílohách sú prezentované výsledky meraní pokusných osôb A, B. Na ich príklade je viditeľný rozdielny tvar koróny ruky u osoby A (Príl. 1, obr. 1) a osoby B (Príl. 1, obr. 2), kde je zaujímavé smerové rozloženie koróny. U osoby A je výrazne nasmerované, čo súvisí s tým, že sa jedná o osobu so zvýšeným vyžarovaním bioenergie.

Najviac sa toto zvýšené vyžarovanie prejavilo v interakcii jednotlivých osôb a vybraných typov materiálov. Pozornosť bola zameraná na jednotlivé typy materiálov, ich tvaru (rovinné a rúrkové tvary) a potom aj z hľadiska vodivosti materiá-

lov: diamagnetické (hliník), feromagnetické (železo) a dielektrické (plastické materiály).

U rovinných materiálov bola interakcia u hliníku a oceli taká silná, že použité fotografický materiál bol preexponovaný. U plastovej dosky (plexi – vzorka č. 22 z Tab. 1) bola interakcia porovnateľná s rúrkovými plastickými materiálmi.

U rúrkových materiálov boli exponované v dostatočnej miere všetky vzorky. U ocelevej rúrky (vzorka č. 1 – Tab. 1), (Príl. 1, obr. 3, 4) je viditeľný rozdiel v intenzite interakcie u osoby A a B. Materiál plne pohlcuje skúmanú bioenergiu.

Podobné vlastnosti sú viditeľné aj u hliníkovej rúrky (Príl. 1, obr. 5, 6) a (Príl. 1, obr. 7, 8), v závislosti od hrúbky materiálu 0,7 mm v prvom prípade (vzorka č. 2 – Tab. 1) a 6 mm v druhom prípade (vzorka č. 15 – Tab. 1). Je tu viditeľná nie len väčšia intenzita energie vyžarovanej do okolia vzorky materiálu, ale aj stiahnutie a sústredenie bioenergie v materiáli najmä u osoby A. Podobný priebeh intenzity ukazuje aj mosadzná rúrka (vzorka č. 16 – Tab. 1), (Príl. 1, obr. 9, 10).

Zaujímavé z hľadiska vyžarovania boli najmä plastické materiály. Pri kvalite prieniku cez materiál u vzorky č. 4 – z Tab. 1 hneď tvrdý plast o hrúbke 1,7 mm (Príl. 1, obr. 11, 12), kde je veľmi výrazný rozdiel v prieniku cez materiál u obidvoch skúmaných osôb.

Ďalej u vzorky č. 13 – Tab. 1 hnedý tvrdý plast 3,4 mm (Príl. 1, obr. 13, 14) a drevená rúrka vzorka 19 – Tab. 1 tvrdé drevo 5 mm (Príl. 1, obr. 15, 16) viditeľný prienik závisí aj od intenzity vyžarovania. Uvedené materiály prepúšťajú bioenergiu v závislosti od jej intenzity vyžarovania.

U plastických materiálov napr. vzorka č. 8 – Tab. 1 (Príl. 1, obr. 17, 18) bol prienik minimálny a nevýrazný.

Z vykonaných meraní je vidieť aký vplyv na interakciu má typ materiálu (kovové polarizujú a zosilňujú bioenergiu), z hľadiska prieniku (niektoré plastické materiály prepúšťajú bioenergiu a iné ju naopak výrazne tlmia alebo prepúšťajú len v minimálnom rozsahu). Organický materiál – drevo sa javí tak, že bioenergiu prepúšťa podobne ako niektoré druhy plastov.

Záver:

Prezentovaná metóda slúži na rýchle určenie ekologickej kvality materiálov z hľadiska dotyku človeka a daného materiálu. Na základe toho je možno vykonať výber vhodných materiálov,

prípadne vykonať úpravu ich povrchov z hľadiska ich použitia napr. v rôznych oblastiach práce, zábave, športu, prípadne vo vojenskej alebo špeciálnej technike.

Doposiaľ všeobecne málo pozornosti bolo venované tomu, aký je vplyv rôznych materiálov (tieto tvoria techniku s ktorou človek pracuje, je ňou obklopený, prípadne sa jej dotýka) na auru človeka, ktorá súvisí s jeho psychickým stavom. Ide o to, či jeho pozornosť, sústredenosť, chybovosť a ďalšie činitele bude výrazným spôsobom znižovať alebo udržiavať na potrebnej úrovni.

Výber materiálov pre meranie vychádzal najskôr z niektorých základných typov materiálov najviac používaných v konštrukcii vojenskej techniky. Vlastnosti sa líšili podľa toho, či išlo o materiály diamagnetické, paramagnetické, feromagnetické alebo dielektrické. Tieto isté vzorky z hľadiska druhu a typu materiálu boli overené meraním ionizačných vlastností aury človeka aurogramom [9], výsledky boli podobné.

Potvrdilo sa, že kovy (napr. oceľ, hliník a mosadz) výrazne zosilňujú bioenergiu človeka a pokiaľ sú použité ako materiály bezprostredného kontaktu, výrazne zosilňujú elektrický náboj človeka.

Ukázalo sa, že pri opakovaných meraniach dochádza k vyčerpaniu osôb. Pri týchto experimentoch je vlastne viditeľné a meraním overené ako zníženie elektrického náboja v okolí ľudského tela výrazne utlmí psychické dispozície človeka, čo je veľmi dôležitý poznatok.

Výsledky experimentálnych meraní ukázali, že je dôležité práve z hľadiska maximálneho využitia akejkoľvek techniky venovať pozornosť vzťahu človeka a používaných materiálov na tejto technike a skúmať ako vhodné nátery rôznych hmôt a ich kombinácie na kovové, dielektrické a magnetické materiály vedia tlmiť alebo zosilňovať bioenergiu a aká je ich potrebná hrúbka povrchov, prípadne kombinácie niektorých druhov povrchov,

Je známe, že človek, jeho adaptabilita, schopnosť koncentrácie, vytrvalosť, danosť fyzickej a psychickej záťaže a bezprostredný kontakt s akýmkoľvek materiálom môžu byť dôležitými prvkami určovania ekologickej kvality materiálov a prejavu elektrického náboja. Ukazujú na možnosť merania živých systémov (predovšetkým človeka) z trocha inej úrovne, t.j. meranie náboja so súčasným vyhodnocovaním jeho kvality prejavu. To je schopnosť všetkých živých systémov, ktoré sa prejavujú dynamikou v čase a priestore.

Menej známe je už ale to, že každý materiál možno posudzovať aj podľa interakcie s živým objektom t.j. vyhodnotením tejto interakcie meraním elektrického náboja a to krátkodobo alebo dlhodobo. Materiál zosilňuje alebo absorbuje bioenergiu a tak má preukázateľne vplyv na únavu ľudí, pretože mu vlastne odčerpáva elektrický náboj, ktorý vytvára „ochranu“ v okolí ľudského tela.

Literatúra:

- [1] Kirlian, S.: Kirlian, W.: Elektrografija, Alma-Ata 1959.
- [2] Dragomirecký, A.: Elektrografie. Lékař a technika č. 1, 1976.
- [3] Choudhury, J. K. - Kejariwal, P. C. - Chattopadhyaj, A.: A High Voltage High Frequency Pulse Generator for Kirlian Photography. Reprinted from the Journal of the Institution of Engineers (India) vol 60, pt EL 3, December 1979.
- [4] Chinese progress in the field of human. China 1988.
- [5] Chinese study of parapsychological effects. China 1992.
- [6] Rumler, A.: Možnosti detekce bioplazmatického pole a některé jeho vlastnosti. Psychotronika v medicíne 1985, s. 67.
- [7] Herec, I.- Komárek, K.: Vplyv používaných materiálov vo vojenskej technike. Smery vývoja techniky pozemného vojska. Fakulta logistiky VA Liptovský Mikuláš 30.-31.11. 2000. Zborník s. 154.-166, ISBN 80 8040-140-3.
- [8] Herec, I.- Komárek, K.: Meranie vlastností biologických objektov, materiálov a ich vzájomných interakcií elektrografiou. PV 1693, 2000, 9. 11. 2000, 9s.
- [9] Herec, I.- Komárek, K. – Chrapan, J.: Senzor pre meranie energetických prejavov biologických objektov, materiálov a ich vzájomných interakcií elektrografiou. PV 1694, 2000, 9. 11. 2000, 10s.

Tabuľka 1. Parametre skúmaných materiálov

Číslo vzor- ky	Materiál	Rozmery			Relatívna permítivita ϵ_r	Označenie materiálu
		Rúry		Dosky š x v x d [mm]		
		φ vnútorný [mm]	hrúb. steny [mm]			
1	oceľ	22	1,5		-	
2	hliník	22	0,7		-	
3	delený plast	20/24	4,6/2,5		2,35/2,4	Polypropylén
4	hnedý plast	25	1,7		2,0	Polykarbonát
5	papier	26	2,5		5,2	kartit EV
6	gumená hadica	30	5,7		7,3	Chloroprenový kaučuk
7	čierny plast	23	4,3		3,33	tvrdé PVC (polyvinylchlorid)
8	papier lakovaný	33	4,4		4,8	acetát celulózy
9	Sivý laminát	31,5	3,3		4,15	sklotextit Si
10	tvrdý papier	20	5		5	kartit SD
11	čierny plast	26	7,3		2,5	Polypropylén
12	Sivý plast	28	1,6		2,3	Polypropylén
13	hnedý plast	25	3,4		6,3	Polyamid
14	zelený plast	24,5	4,6		2,3	Polypropylén
15	hliník hrubý	35	6		-	
16	mosadz	27	1,5		-	
17	Meď	18,5	1,3		-	
18	oceľ	26	1,3		-	
19	tvrdé drevo	30	5		5,9	suchý dub
20	hliník			265x280x2	-	
21	železo			225x300x1	-	
22	plexi			200x260x2	3,4	tvrdé PVC

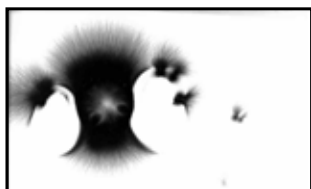
Príloha 1. Elektrografia látok

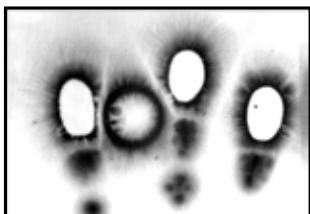
Obrázok 1 Žiarenie prstov človeka, pokusná osoba A

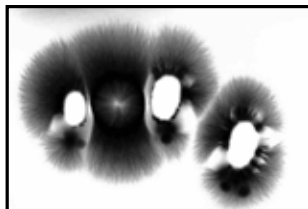
Obrázok 2 Žiarenie prstov človeka, pokusná osoba B

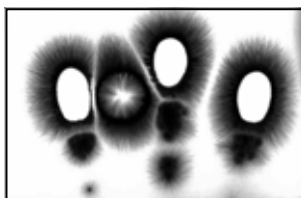
Obrázok 3 Interakcia prstov človeka s materiálom, pokusná osoba A – vzorka č. 1

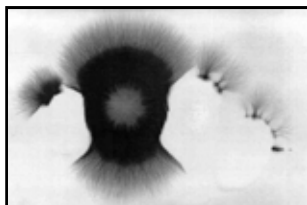
Obrázok 4 Interakcia prstov človeka s materiálom, pokusná osoba B – vzorka č. 1

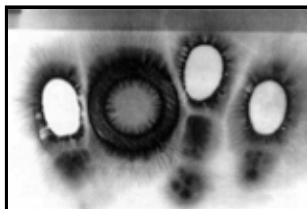
Obrázok 5 Interakcia prstov človeka s materiálom, pokusná osoba A – vzorka č. 2

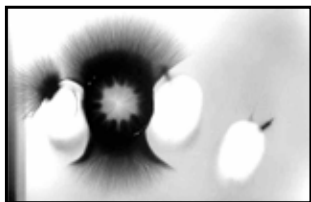
Obrázok 6 Interakcia prstov človeka s materiálom, pokusná osoba B – vzorka č. 2

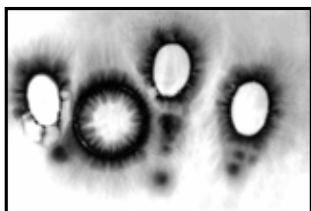
Obrázok 7 Interakcia prstov človeka s materiálom, pokusná osoba A – vzorka č. 15

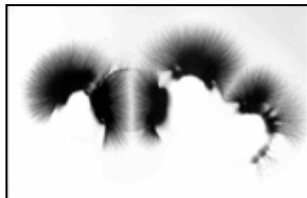
Obrázok 8 Interakcia prstov človeka s materiálom, pokusná osoba B – vzorka č. 15

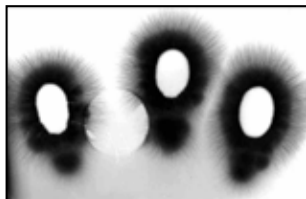
Obrázok 9 Interakcia prstov človeka s materiálom, pokusná osoba A – vzorka č. 16

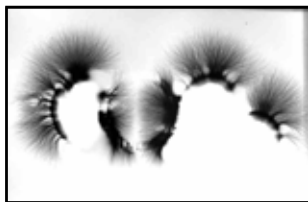
Obrázok 10 Interakcia prstov človeka s materiálom, pokusná osoba B – vzorka č. 16

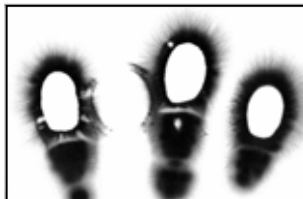
Obrázok 11 Interakcia prstov človeka s materiálom, pokusná osoba A – vzorka č. 4

Obrázok 12 Interakcia prstov človeka s materiálom, pokusná osoba B – vzorka č. 4

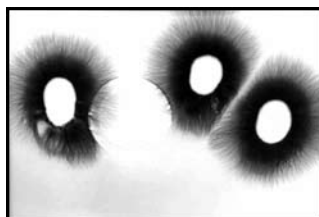
Obrázok 13 Interakcia prstov človeka s materiálom, pokusná osoba A – vzorka č. 13

Obrázok 14 Interakcia prstov človeka s materiálom, pokusná osoba B – vzorka č. 13

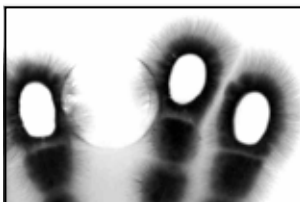
Obrázok 15 Interakcia prstov človeka s materiálom, pokusná osoba A – vzorka č. 19

Obr. č. 16 Interakcia prstov človeka s materiálom, pokusná osoba B – vzorka č. 19

Obrázok 17 Interakcia prstov človeka
s materiálom, pokusná osoba A – vzorka č. 8

Obrázok 18 Interakcia prstov človeka
s materiálom, pokusná osoba B – vzorka č. 8

VÝVOJ TECHNOLOGIÍ A VEDY A ICH VPLYV NA OBSAH POJMU ETIKA

Doc. Ing. Ladislav HERBANSKÝ, CSc.

Technológia a veda sú základom vedecko-technického pokroku.

Čo je vedecko-technický pokrok a aká je jeho podstata?

Vedecko-technický pokrok je súhrn prírodovedných, technických, technologických a ekonomických poznatkov ľudskej spoločnosti, ktoré táto nadobudla počas svojej existencie. Preto je jej dedičstvom. Tieto poznatky jej dávajú schopnosť ovládať prírodu, primerane k stavu poznania zákonitostí, ktoré v nej pôsobia a využívať ich v materiálnej výrobe. Vedecko-technický pokrok zahŕňa všetky procesy zdokonaľovania a ďalšieho rozvoja výrobných síl s cieľom zvýšiť stupeň účinnosti, t.j. zabezpečiť efektívnosť výroby.

Z veľkého historického odstupe sa vedecko-technický pokrok javí ako proces univerzálnej premeny štruktúry a dynamiky výrobných síl, zodpovedajúci danej epoche. Zmena základu dynamiky rozvoja spoločnosti prebieha následkom zmien výrobných techník, charakterizovanej komplexnou automatizáciou a technologickými metódami, ako výsledkami objektivizácie premien vo vede. Neoddeliteľnou súčasťou týchto premien sú zmeny v ekonomickej a kultúrnej oblasti života. Pojmom kultúra sa tu chápu dve oblasti spoločenských vzťahov, činností a hodnôt a to kultúra materiálna a duchovná. To znamená, že kultúrou neoznačujeme len výsledky tvorivej ľudskej práce, ale i spoločenské vzťahy medzi ľuďmi, poznatky schopnosti, tradície, zvyky a obyčaje, sociálne a psychické reakcie a procesy, ktorých produktom sú materiálne a duchovné hodnoty. Často sa pojem kultúra používa v úzkom slova zmysle len pre označenie kultúry duchovnej, čo nie je správne. Pojmom materiálna kultúra rozumieme predovšetkým oblasť spoločenskej výroby, techniky, technológie a materiálnej spotreby obyvateľstva. Duchovná kultúra je potom odrazom materiálnych podmienok spoločnosti. Tento pojem označuje spoločenské idey, predstavy, teórie, názory a duchovné výtvory človeka vôbec.

Riešenie problému vedecko-technického pokroku a etiky sa zdá byť na prvý pohľad jednoduché. Veda a technika majú byť absolútne objektívne a ako také nestranné. Pretože ale vedu a techniku robia ľudia, ktorí majú rozličné morálne kvality, nie je možné zanedbať etický aspekt ich činnosti. Počas vedeckej, alebo inžinierskej tvorby vznikajú stále protirečenia medzi prísnou objektivitou vedy a techniky a subjektívnosťou jej tvorcov.

Etická atmosféra rozvoja vedy a techniky a etické kvality jej tvorcov a užívateľov majú významnú úlohu pri realizácii výsledkov vedecko-technického pokroku.

Veda a technika, nehľadiac na objektivitu, nemôžu neslúžiť spoločnosti, musia byť od nej závislé. Súčasný stav vedy a techniky umožňuje na vojenské účely využiť prakticky všetky objavy a vynálezy. Za týchto okolností by sa mali, podľa všeobecných názorov, tvorcovia novej techniky zamýšľať nad samotnými humanistickými problémami svojej tvorby. Spoločenský pokrok sa totiž nemeria iba stupňom ovládania prírody človekom, ale aj schopnosťou využiť prírodné sily v záujme ľudstva.

Vedci a technici sú najlepšie informovaní o možnostiach vedy a techniky a preto by mali byť podľa názorov ľudí povinní bojovať pre blaho ľudstva ako celku. To znamená, že vedu a vedecko-technický pokrok nemôžu chápať ako silu, ktorá nezávisí od spoločnosti, pretože etické je to, čo prospieva spoločnosti i jedincom. Využitie výsledkov, ktoré boli dosiahnuté už dnes, nie je „osobnou vecou“ vedcov a technikov, ale vecou celého ľudstva. Preto tieto otázky nepatria len k problému vedy, sú to problémy etického a spoločenského rázu.

Človek a technika tvoria spolu určitý systém, ktorého sú prvkami a nedajú sa od seba oddeliť. V procese pokroku nadobúdajú ale určitú samostatnosť. Na jednej strane Človek vytvára Techniku s automatickým riadením a tým sa vyčleňuje z bezprostredného výrobného procesu, aby na strane druhej mohol zdokonaľovať a rozvíjať proces technickej tvorby a tak ovplyvňovať podmienky pre ďalší rozvoj. Znamená to, že uplatňovanie vedecko-technického pokroku je neoddeliteľné od záujmov a potrieb celej spoločnosti, pričom sa stáva súčasne veľmi účinným nástrojom jej premeny, zasahuje všetky zložky jej života, prostredníctvom premeny dostáva vývoj civilizácie mnohorozmernú univerzálnu podobu.

Vedecko-technický pokrok je nielen „revolúciou vo vede a technike“, ale súčasne znamená nový stav, kvalitatívne vyšší stupeň rozvoja človeka, ako aktívneho činiteľa dejín. Tvorivá aktivita človeka rozvinutá vo vede a technike vyúsťuje do nových foriem spoločensko-historickej praxe zameranej dejinným subjektom na premenu prírodnej a spoločenskej reality. Technika je viazaná na vedu. Je objektivizáciou, spredmetnením poznatkov z oblasti prírodných a

technických vied. S technikou je spojený určitý cieľavedomý zámer človeka, prístup, v ktorom je obsiahnutý účelne naplánovaný cieľ premeny objektívneho sveta. Technika sa stáva nevyhnutným článkom vzťahu medzi subjektom a objektom a vedie ku zmeňovaniu objektu aj subjektu. Táto cieľavedomá tvorivá činnosť ľudí je zameraná na premenu možnosti na novú skutočnosť. Na súčasný vývoj výroby, ako aj na súčasnú vedu možno aplikovať tézu - čím ďalej od východiska, tým rýchlejšie. Preto v posledných desaťročiach silnie zasahovanie vedy do všetkých oblastí ľudského bytia a vedecko-technický pokrok ovplyvňuje základné stránky výroby. Tým sa často vyostávajú aj mnohé morálne problémy.

Súčasná veda a technika sa rozvíjajú pod vplyvom vnútorných a vonkajších faktorov, neustále prichádzajú do styku s politikou a dotýkajú sa záujmov miliónov ľudí. Proces „technizácie“ poznania, industrializácie samotnej vedy, skrýva v sebe nebezpečenstvo „odľudšťovania“ vedy. Mnohí prijímajú jej výsledky ako najväčšie blaho a súčasne ako najväčšie zlo. Preto sa dodnes zamýšľame nad otázkami, v čom spočíva humanistické poslanie vedy a vedecko-technického pokroku, aký je vzťah k blahu a šťastiu človeka, či je ľudstvo schopné zvládnuť materiálne a duchovné sily, ktoré vyvolalo k životu, či možno vedu „riadiť“ a či možno kontrolovať využívanie vedeckých výsledkov.

V knihe Jeana Dorsta jedného z vedúcich činiteľov Medzinárodného zväzu ochrany prírody sa uvádza: „Máme právo pýtať sa sami seba, aká je hodnota technickej civilizácie?“ Každému z nás sa niekedy zdá, že uhnáme vo vlaku, ktorý nikto neriadí a nemôžeme z neho vystúpiť. Nevieame kam uhnáme, možno k veľkému blahobytu a možno do slepej uličky, alebo ku katastrofe... človek uviedol do chodu procesy, ktoré ale nedokáže vždy riadiť. Stupeň civilizácie sa nemeria len množstvom a spotrebou vyrobenej energie, ale aj morálnymi a duchovnými kritériami, múdrosťou ľudí, ktorí usmerňujú civilizáciu dopredu... v harmónii so zákonmi prírody, od ktorých sa človek nemôže nikdy oslobodiť.“

Mnohí vedci dvadsiateho storočia, medzi nimi takí významní ako Joliot Curie, Einstein i ďalší, nastojili na potrebe eticky zabezpečiť ďalší progres vedy a techniky. Videli neustále sa zrýchľujúci rozvoj vedy a trápili ich osudy ľudskej civilizácie. Situáciu, ktorá sa vytvorila vo vede a technike nepovažovali za prirodzenú a etickú. Každý z nich svojím spôsobom zdôrazňoval závislosť vedeckého poznania od podmienok a morálneho stavu spoločnosti. J Curie s obavami napísal: „Vedci vedia, koľko úžitku priniesla veda ľudstvu, vedia aj to, čo by mohla teraz dosiahnuť, keď by panoval na celej zamegli mier.“ Nechcú, aby sa

niekedy mohlo povedať: „Veda nás priviedla k záhube spôsobenej atómovými a vodíkovými bombami.“ Vedci vedia, že vinníkom nemôže byť veda, ale iba ľudia ktorí zle využívajú jej výdobytky.

Vedecké poznanie je proces od hromadenia faktov k teórii, ktorý sa uskutočňuje s cieľom podmaniť skutočnosť moci a záujmom človeka. Skutočného vedca preto znepokojuje ľudský a humanistický zmysel výsledkov vedy. Rozdiel medzi pravdou a dobrom chápe ako problém, ktorému sa nemôže vyhnúť odvolaním sa na svoju „profesionálnu nezainteresovanosť“. To pochopil aj Norbert Wiener, ktorého trápili jednotlivé tendencie ním vytvorenej kybernetiky - vedy o riadení, (viď. kniha z r. 1948 s názvom „Kybernetika, alebo veda o kontrole a komunikácii živočíchov a strojov.“) (Názov kybernetika je odvodený od gréckeho výrazu „kybernetos“, ktorý požíval už Platón, a v 19 storočí Ampere, ktorí označili týmto pojmom „teóriu“ o riadení a kontrole vzťahov v spoločnosti. Po druhej svetovej vojne sa pri rozvoji technológií pokúšali „kybernetici“ nájsť spoločné zákonitosti v technologických a biologických systémoch!

Bolo to bezprostredne po druhej svetovej vojne, keď Einstein poslal svoj povestný telegram:

„Náš svet stojí tvárou v tvár kríze, ktorú doteraz nespozorovali tí, ktorí majú moc robiť veľké rozhodnutia pre dobro alebo zlo. Rozpútaná moc atómu zmenila všetko, okrem nášho spôsobu myslenia a rútime sa do katastrofy, aká nemá pamätníka. My vedci, ktorí sme uvoľnili túto obrovskú moc, máme drvivú zodpovednosť, aby sme v tomto svetovom zápase o život alebo smrť, spúťali atóm k prospechu ľudstva a nie k skaze...“

Ďalej žiadal: „Potrebujeme okamžite dvestotisíc dolárov pre národnú kampaň, v ktorej by sme presvedčili ľudí, že nový spôsob myslenia je podstatnou nevyhnutnosťou keď chce ľudstvo prežiť a dosiahnuť vyšších úrovní...“ Einstein neraz zdôrazňoval prvotnosť etického kritéria pri hodnotení práce a profilu vedca.

K rozvoju kybernetiky jednoznačne prispel vývoj počítačov, ktorý sa v tom čase, začal, ako sme si ukázali v predošlom roku, prudko rozvíjať. Keď je kybernetizácia „klasickým postupom“ v rade komponent „automatizačného princípu“, potom sa stal počítač „novou vnútornou dominantou nepretržitej produkcie“ aj keď nie jedinou charakteristikou kybernetizačného procesu. Toto spolu je tiež jedným z rysov vedecko-technického pokroku.

Keď významní vedci upozorňujú na sociálne - etickú prácu vedeckej činnosti, nemyslia iba na možnosť neľudského využitia úspechov vedy a techniky. Veda je naozaj mohutným nástrojom oslobodenia

človeka, ktorý preto vyžaduje od spoločnosti zodpovednú a kompetentnú náhradu.

Pri využívaní techniky vzniká problém mravnej zodpovednosti ľudí za činnosť techniky ktorú riadia. V jednoduchých prípadoch, keď človek riadi stroj a vznikne havária, napríklad auto zrazí chodca, zodpovednosť nenesie stroj ale človek, ktorého súdia podľa právnych noriem. Lenže v zložitejších prípadoch, keď napríklad psychiku človeka potláča kybernetický stroj, stráca takáto otázka svoju triválnosť. Stáva sa veľkým a zložitým problémom etických základov pokroku civilizácie.

Keď veda a etika prejdú od teórie do oblasti praktickej činnosti, nadobúdajú osobitnú úlohu. Čin mení vedu na výrobnú silu a etické elementy vedomia na etické kódexy, ktoré sú mohutným faktorom duchovného zjednotenia ľudstva. V každej takejto sfére je však špecifikum činnosti determinované charakterom jej spätosti s človekom.

V cieľavedomom charaktere ľudskej činnosti a v jej význame pre poznanie je obsiahnutá súvislosť medzi snahou po dosiahnutí šťastia a poznaním: činnosť je zameraná na šťastie, ale sám pojem šťastia alebo dobra, pochopenie realnosti, predstava škodlivosti a užitočnosti závisí od získaných poznatkov. Poznanie, veda sú poháňané tými istými stimulmi dosiahnuť šťastie ako etika. Obe sú zamerané na to isté, na spoločenský úžitok. Vnútna závislosť vedecko-technického pokroku a etiky sa nachádza v samotných ich zdrojoch. Jej jadrom je v cieľi obsiahnutá jednota subjektívneho a objektívneho, želaného a možného.

Vedecká pravda vyjadruje to, čo existuje - nezávisí od etickej voľby. Preto je vo vzťahu k etike prvotná a musí byť posledným argumentom. Ľudské konanie závisí od voľby a preto prechádza na takzvanú inžiniersku pozíciu. Veda sa usiluje pochopiť objektívne tendencie a možnosti spoločenského vývinu. Hodnoverné poznatky sú najpevnejším základom presvedčenia o správnosti toho alebo onoho faktu. "Úcta vedca k pravde musí byť spätá so schopnosťou zrevidovať svoje presvedčenie o ktorejkoľvek vedeckej téze, spresniť ju, rozvinúť, ak si to vyžadujú fakty a logika. Preto je pevnosť vedeckého presvedčenia nezlučiteľná s dogmatizmom a fanatizmom tak isto, ako vedecká kritickosť schopná zapochybovať o ktoromkoľvek presvedčení nemá nič spoločné so skeptosou, pretože vedie k prehľbeniu, spresneniu a rozvoju poznatkov.

Vedeckosť znamená zmyslovú a rozumovú činnosť, smerujúcu k poznaniu pravdy. Morálka je systémom noriem, usmerňujúcim správanie sa človeka zame-

rané na realizáciu etiky a dosiahnutie dobra. Pretože realizovanie a formovanie etiky zahŕňa poznanie pravdy, znamená to, že vedeckosť musí byť zahrnutá do morálky, že v etike je do istej miery prítomná vedecká orientácia, hoci môže byť dogmatickými a subjektivistickými názormi deformovaná a potláčaná. Etika začína tým, že človek vychádza za hranice svojho individualizmu. Vyžaduje si snahu pozeráť na ľudí z objektívneho hľadiska určenými normami vedeckosti, usilovať sa vidieť nie to, čo „sa nám chce“, alebo to, čo „sa nám zdá“, ale usilovať sa, ako veci vyzerajú naozaj. Jednoznačne možno povedať, že seriózna odpoveď na otázku o ľudských potrebách si vyžaduje skúmanie. Ak sa človek nesnaží pochopiť to čo ľudia potrebujú, jeho snahy o etiku sú malé. A pochopiť niečo seriózne možno len vedecky. Každé presvedčenie, viera, intuícia, ktoré nie sú založené na vede, sú len rozličné druhy subjektivismu, preoblené do šiat nejakého učenia.

Otázka o reálnych možnostiach, „čo možno urobiť pre ľudí“ si tiež vyžaduje vedecký prístup. Bez tohoto prístupu sa všetky dobré úmysly skôr, alebo neskôr premenia na prázdnu pretváрку. Buď etika, zahŕňajúca vedecký prístup k ľudským potrebám a problémom, alebo neeticnosť, ktorá neberie ohľad na ľudí. Pri súčasnom vývine vedy o človeku, o spoločnosti a technike niet inej možnosti a cesty.

Vedecko-technický pokrok umožňuje odbremeniť človeka od monotónnych rutinných činností a tým ho „oslobodiť“. Sloboda začína fakticky až tam, kde sa prestáva pracovať pod nátlakom nevyhnutnosti a vonkajšej účelnosti. Leží teda podľa povahy vecí mimo sféry materiálnej výroby. Až za touto sa môže začať skutočný rozvoj ľudských síl, ktorý je sám sebe účelom. To je základňa takého sveta, ktorý človek nevytvára iba podľa meradla a potreby ohraničenej úzkym, drsným hmotárskym záujmom ale ktorý človek formuje slobodne, to značí podľa zákonov „krajšiem“, ale ďalej sa nedá ísť bez toho aby sme ho neurobili súčasne „krajším“. Preto vzrastá nielen úloha vedy, ale aj umenia.

Vo vede a technike sa vždy spoliehame na špecializáciu a delbu práce. Každý nemusí poznať matematiku, fyziku, meteorológiu..., tak isto ako každý nemusí piecť chlieb, vyrábať poháre, liečiť chorých, písať knihy, maľovať obrazy. Ale každý sa môže sám rozhodovať o svojom živote, preto všetci potrebujeme umenie. Už dávno sa hovorilo a učilo o estetickom vedomí, ako o etike budúcnosti. Krása je v skutočnosti i umení povolaná na to, aby ľudstvo naučila „Umeniu žiť“.

ANTÉNY V RUKOU LÉČITELŮ A JEJICH GEOMETRIE

Ing. Aleš RUMLER, Česká republika

Z elektroniky je obecně známo, že energetické pole vysílačů před vyzážením do prostoru mnohonásobně zesiluje vhodná anténa. Proč se o to nepokúsit i s energií, kterou vyzářejí ruce léčitele. Již v minulosti jsem se problematikou zachytáváním takové energie zabýval ale nebylo mě zcela známo z čeho bych mněl při návrhu takových antén vycházet. Kopíroval jsem geometrii listu rostlin, tak jsem dosáhl zajímavých výsledků. Při psaní Článku o megalitických stavbách kde se také záření kamenů — menhirů používalo k léčení lidí jsem narazil na zajímavá zjištění některých autorů, píšících něco geometrii těchto staveb kde se ukazuje, že existuje nějaký "metr" podle kterého se stavělo. I dnes se mnoho jednotek v soustavě SI, která stanovuje standardy podle kterých se napr. měří, váží atd. se tyto dnes odvozují od jiných standardů, než to bylo v minulosti napr. časové jednotky od frekvence kmitajícího krystalu atd. Pokud se budeme dívat na megalitické stavby z hlediska jejich realizace v dnešní době, byl velký problém i dnes z naší technikou takové stavby postavit. Můžeme s velkou jistotou předpokládat, že civilizace, která toto postavila své merné jednotky odvozovala také podobným způsobem. Tak jsem začal pátrat v literatuře kde se něco o geometrii megalitických staveb píše. Narazil jsem na knihu Dávida Hathera Childrese „Neuveritelné technologie starověku“ kde se autor zabývá rozmístěním a výškou kamenů - menhirů v největší starověké observatoři nacházející v Carnacu v Bretani na území Francie. Autor cituje prof. Thoma, který prováděl měření, s cílem zjistit jak rozmístění i výška menhirů souvisí astronomickými pozorováními poloh Slunce Měsíce a Stálic. Z prováděných měření bylo zřejmé, že dotyčné pozorování prováděné pomocí menhirů bylo děláno, jednak pro potřeby kalendáře ale zřejmě i pro jiné účely. Při měření poloh menhiru zjistil, že ten co je stavěl musel mít fantastické astronomické vědomosti, protože místa kde je rozmístil vyžadovala mít znalosti o pohybech Slunce, Měsíce v časovém horizontu několika let. Nedovedu si představit, že toho byli schopni primitivní lovci a zemědělci o kterých si myslíme, že toto území v době stavby tohoto díla obývali. Nebudu se zde zabývat problémy jak se pomocí menhiru astronomická pozorování prováděla ale je třeba si povšimnout ještě jiné zajímavosti, kterou zjisil prof. Thom. Když měřil výšku menhiru zjistil, že se k určování rozmeru používalo určitých meřových normálů, napr. ve formě tyčí o délce 6,802 stop. Pokud převedeme stopy do metrické soustavy, kde 1 stopa se rovná 0,305 m dostane-

neme se k číslu 2,07 m, zaokrouhleně teda 2,1 m. Pokud se budete dále zabývat geometrií používanou u slaveb ve starověku, dočteme se v literatuře o další používané jednotce, kterou archeologové nazývají Megalit Yard. Uvedu jeho hodnoty zjištěné z měření, které byly prováděny v různých lokalitách na Zemi. Anglie 82,9cm, Španělsko 83,6cm, Mexiko a Peru 83,8cm, Texas a Kalifornie 84,7cm, pokud vypočítáme z těchto čísel průměrnou hodnotu dostaneme se k číslu 83,75 cm. Pokud tuto hodnotu podělíme číslem 4 dostaneme se k hodnotě 20,94 cm. Zaokrouhleně 21 cm. Ing. Hugh Harleston v roce 1974 rozluštil jednotné měřítko podle kterého se stavělo „mesto Bohu Teotihuacán“ v Mexiku, zjistil, tato míra měla velikost 1,059 m. Pokud toto číslo převedeme na centimetry a podělíme číslem 5 dostaneme se k číslu 21.18 cm. po zaokrouhlení dává hodnotu 21cm. Pokud se zajímáme o geometrii Cheopsovy Pyramidy o její výšku, která ještě v 19 století měla hodnotu 146 m a tuto výšku podělíme číslem 7 dostaneme se k číslu 20,86 m. Po zaokrouhlení se opět dostaneme k číslu 21 m. Pokud budeme se dále zabývat pyramidami a jejich rozměry, které udávají různé publikace bude se toto číslo v určitých násobcích opět objevovat. Neméně je i zajímavá jednotka o které se také dozvíte v souvislosti s pyramidami, je to pyramidální loket má hodnotu 0,37 m. Když jsem psal článek pro časopis Astro s názvem „Tajemství katedrál v Chartres“, je to první gotická stavba a taky se o ni říká, že je i nejkrásnější a taky nejtajemnější, protože se velmi málo ví kdo ji v roce 1194 navrhl a pomohl realizovat. Je zajímavé, že výška této katedrály od hladiny v studni, která se nachází v katedrále ke klenbě je 37 m. To je 100 násobek pyramidálního lokte. Jeho menší jednotka byla dlaň a loket pozostával z pěti dlaní a tak dlaň měla rozmer 7,4 cm což se dá zaokrouhlit na 7 cm. Když seřadíme zjištěné hodnoty podle velikosti vypadá to takto: 7 cm, 21 cm, 2,1 m, 21 m. Pokud máte aspoň trochu znalostí z fyziky musí vás napadnout, že tyto čísla souvisí s vlnovou délkou na které vyznačuje vodík. Uvedené údaje jsem seřadil do tabulky. Má to i logiku, je to základní stavební prvek vesmíru, vše přítomný na Zemi i mimo ní, volný nebo vázaný v různých sloučeninách. Pokud bude vstupovat do rezonance z vnějšími zdroji záření, musí to mít pro bio štruktúry význam. Uvedená čísla by se do budoucna, měly stát základem pro navrhování geometrie obytných prostor, které by jako rezonanční dutina, zvedaly energetický potenciál biologických objektů nacházejících se v těchto prostorách a to by

následně vedlo k zlepšení zdravotního stavu těchto objektů. Zářiče - antény v rukou léčitelů musí obsahovat také uvedené měrné jednotky. Konstrukce léčebných pyramid aby měly optimální účinek, by měly vycházet z těchto hodnot. Pokud jsem sledoval jaké násobky čísla 7 mají pro konstrukci těchto zářičů význam, tak se ukazuje, že jsou to lichá čísla. Určité se zeptám proč se najednou zabývám Číslem 7 a ne číslem 21? Má To svůj důvod. Prof. Kahuda předpokladal, že obecně existuje jakési Fundamentální pole a jak jsem na základe experimentu zjistil a má dvě složky, jednu z nich již poměrně dobře známe je to elektromagnetické pole, to překrývá jeho druhou složku, kterou známe více mene podle jejího účinku na nás a naše okolí pod názvy bio-pole, bio-plazmatické pole, gravitační pole atd. Pokud zrušíme elektromagnetické pole otevře se nám cesta k této druhé složce a není ani technicky obtížné. Domnívám se, že pokud kmitá vodič v elektromagnetickém poli na vlně 21 cm může v oblasti toho druhého pole kmitat ještě na vůbec základní vlně o délce 7cm. Od tohoto Čísla nebo jeho násobku je teda možné odvozovat míry různých zářičů. Je však velmi zajímavé že jako násobku čísla 7 byly používány lichá Čísla, 1, 3, 5, 7, toto mě velice zaujalo a proto jsem udělal následující experiment. Udělal jsem z papíru šestiúhelníky u kterých rozměry vycházely ze sudých a lichých násobku čísla 7 a zjišťoval jsem na jakou vzdálenost vyzařují a ku podivu jsem zjistil, že šestiúhelníky, které vycházely z lichých násobku čísla 7 vyzařovaly na podstatně větší vzdálenost, než ty u kterých při jejich konstrukci se vycházelo ze sudých násobku čísla 7. Při konstrukci různých zářičů je nutné k tomuto zjištění přihlídnout.

Zářiče bych rozdelil do dvou kategorií: Na pasivní t.j. působí na základe přítomnosti zemského pole a potom jejich vyzařované frekvence souvisí pouze z jejich geometrii. Takovým zářičem může být jak jsem již zde napsal i prostor ve vhodné stavbě napr. katedrála. Vhodná prostora je dobrý rezonátor, který dovede hodnotu záření znásobit.

Druhou skupinu zářičů bych nazval aktivní, protože jejich záření souvisí také z jejich geometrii ale při jejich užívání je držíme v ruce a naše energetické pole je ještě dále aktivuje, nebo je možné využít záření napr. vycházejícího ze Zeme. Pokud jsou správně naladěny působí jako zesilovače namísto nich vložené energie. Výhodou takto přenášené energie je že do toku takové energie se dá vložit i informace.

Podle informací získaných pomocí citlivců má na celém mechanismu „uzdravení“ u bio- systému, také podíl iontu sodíku. Než budeme jeho funkci vysvětlovat musíme si něco říci o mechanismu přenosu informací mezi některým orgánem a centrem, které řídí

jeho funkci. Z řídicího střediska jdou informace, které stimulují jeho činnost, pomocí zpětné vazby je toto středisko informováno o tom zda je vše v pořádku. Pokud není, středisko organizuje nápravu a ta se deje pomocí imunitního systému. Ve většině případů špatná funkce orgánů je většinou způsobena i, následkem přenosu špatné nebo skreslené informace do řídicího střediska pomocí zpětné vazby. Mohou to být energetické bariéry na dráze, nebo na tom má podíl nepohyblivost iontu sodíku, který se může vázat do stabilnějších sloučenin, látkami, které jsou vylučované 7 nevhodnými bunkami, víry, nebo bakteriemi. Podle informací z tohoto pramene je mimo jiné také vhodné při léčení přidat do organismu další sodík i, pomocí látek kde je sodík ve sloučenině vázán napr. slabou kyselinou. Podle informací získaných pomocí citlivců, je vhodné, také zvýšit při léčení hladinu cukru v organismu napr. pomocí glukózy, která zvedne chemicky energetický potenciál organismu. Pokud do organismu dodáme energii ještě z venkovního zdroje napr. to může udělat léčitel, zvedneme energetický potenciál sloučenin kde je vázán sodík a taková sloučenina se stane méně stabilní, tím dojde k jeho opětovnému uvolnění z těchto pevnějších vazeb a obnovení správné činnosti informačního kanálu zpětné vazby a následného zásahu imunitního systému a k uzdravení. Ve starověku se k uzdravování také používalo zařízení vhodné aktivovaných kamenů, které se nazývaly Menhiry. Tyto se stavěly v terénu do míst kde ze Zeme vyvřela pozitivní energie, jejich rozměry byly takové (hlavně jejich výška) aby rezonovaly na vlnové délce vodíku. Do hmoty kamene se vložila informace jakým způsobem má energie v těle nemocného fungovat. Takovým místem kde se tento druh léčby prováděl je megalitická stavba na území Anglie, Aveburský kromlech. Mestečko Avebury se nachází v jihozápadní Anglii ve Wiltshirském hrabství. Staří odhadují archeologové min. 4000 l př. n. l. podle nich je stavba starší než Stonehenge. Nemocní zde obcházeli vhodné mehiry, které také energeticky aktivovaly jejich bio systém a také docházelo k uzdravení mechanismem zde popsaným způsobem.

V dalším textu se již budeme zabývat návrhy antén - zářičů, které by rezonovaly na vlnové délce vodíku, zesilovaly by energií rukou do které naše mysl vloží informaci na co by energie měla působit. V uvedených případech se většinou nejedná o neznámé zářiče i, jde o to stanovit jejich vhodnou geometrii aby správně rezonovaly na vlně vodíku.

Než se dostaneme k geometrii zářičů rád bych zde přednesl určitou pracovní hypotézu proč je to důležité? Lidské tělo se v prevažné míře skládá ze sloučenin uhlíku a kyslíku s vodíkem. Pokud dodanou

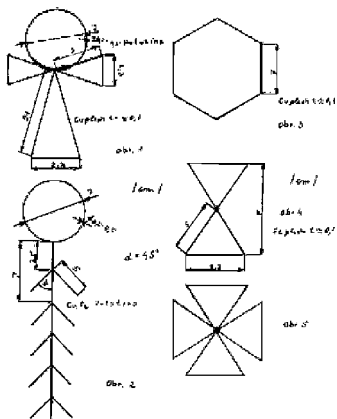
energii zvedneme energetický potenciál vodíku a potom se na základě rezonance se zvedne i energetický potenciál dalších přítomných prvků a tím celého organismu včetně imunitního systému. Zvedne se také energetický potenciál na informačních přenosových linkách, „prorazí“ se bariéry, které způsobovaly zkeslení nebo vůbec zastavení toku přenášených informací a tím se zajistí správná funkce imunitního systému. Na obrázcích bych rád uvedl vhodnou geometrii známých a méně známých září, které mohou znásobit záření ruky léčitele.

Pro experimenty jsem si vybral již léčiteli používané září jako je Anch - Nílský kříž s cílem jak na základě uvedených skutečností upřesnit jeho rozměry tak aby rezonoval na vhodné frekvenci. Jeho dobu známou z vykopávek z Ameriky. Na zdůraznění záření dlane ruky můžeme vzít do dlane ruky obyčejný mnědený šestiúhelník, viz. obrázky.

Dále jsem se zabýval geometrií ochranného symbolu jako je Maltézský kříž. Jeho polovinu, když ji vezmeme do dlane pravé ruky a pohybujeme s ní elipsoidně proti smeru hodinových ručiček, směrem od první čakry k sedmé a pak zase k první, podaří se nám rychleji upravit jejich rotaci, než když to děláme pouze rukou. Správná rotace čaker úzce souvisí z energetickým potenciálem lidského těla.

Celý Maltézský kříž pokud ho máme v dlani ruky je silnějším ochranným symbolem při vhodné geometrii než obyčejný kříž proti magickým silám a může ničit jejich štruktúry.

Na závěr bych si dovolil říci, že to o čem jsem zde něco málo napsal, trochu poodhalí, proč možná bylo číslo 7 přisuzováno loilik záhadných vlastností.

Měrové jednotky starověku.

Megalit Yard. Míry zjištěné archeology při měření geometrie megalitických staveb na různých místech na světě.

Anglie = 82,9cm

Spanělsko = 83,6cm

Mexiko, Peru = 83,8cm

Texas a Kalifornie = 84,7cm

Průměrná hodnota těchto rozmeru = 83,75cm

Průměrná hodnota těchto rozmeru delená číslem 4 = 20,94cm

Zaokrouhleno 21 cm

Megalitická observatoř Carnac Bretaň - Francie

Výšky menhirů - prof. Thomjeho měrová jednotka, tyč - 6,802stop t.j. 2,07m

Zaokrouhleno 2,1m

Výška Cheopsovy pyramidy = 146m

Výška Cheopsovy pyramidy delená číslem

7 = 20,85m

Zaokrouhleno 21 m

Mexiko Mesto Bohu Tetiohuacán

Ing. Harleston jeho metr podle kterého bylo stavěno = 1,059m

Podelene číslem 5 = 21,18cm

Zaokrouhleno = 21 cm

Pyramidální loket = 0,37m pozůstal z pěti

dlaní- dlaň = 7.4cm

Dlaň zaokrouhleno 7cm

Katedrála v Chartes

Výška klenby = 37m

Vlnová délka Vodíku v elektromagnetické

Časti spektra - 2lem

Vznikne číselná rada: 7cm, 21 cm, 2, 1 m, 21 m

NÁZORY LEKÁŘOV NA SPOLUPRÁCU S LÉČITELMI

Jana JÚZKOVÁ, Česká republika

Téma vztahu lékař – léčitel už bylo mnohokrát rozebíráno a jistě ještě mnohokrát bude. I já jsem v minulosti na toto téma něco povídala. Aby toto dnešní vystoupení nebylo pouhé opakování, pokusila jsem se přinést informaci i z „druhé strany“ a oslovila jsem některé známé lékaře, zda by mohli předat svůj pohled. Musím se přiznat, že se nejedná o typické lékaře, ale lidi již „nakažené“ svými styky s léčiteli. Jaký vztah k léčitelům mezi lékaři stále je nejlépe ilustruje skutečnost, že všichni tito lékaři vyslovili přání zůstat v anonymity. Nezbyvá mi tedy nic jiného, než se pokusit co nejvěrněji reprodukovat jejich myšlenky.

Kdo je to vlastně lékař a kdo léčitel?

Lékař

- je člověk, který vystudoval medicínu
- pracuje s informací a je nabitý informacemi obecnými ze studia
- seznámil se s obecně prověřovanými poznatky ohledně nemoci
- má obecně uznávanou představu o nemoci

Léčitel

- je člověk, který je nadán citlivostí
- je nabitý zkušenostmi
- v průběhu osobního života se seznámil s konkrétní problematikou nemoci
- není indoktrinován představou o nemoci, případně se ztotožňuje se zkušenostmi jiných
- sám, svým poznáním si může vyjasňovat tuto problematiku – tedy uchovávat si kritický pohled

Z toho je patrné, že se může jednat o dva zcela různé pohledy na stejnou problematiku, kterou přináší člověk s poruchou – tedy tzv. nemocný člověk.

Je zřejmé, že dva tak různé pohledy na jednu věc, mohou být velmi výhodné pro volbu optimálního řešení daného problému. Jak ale tyto pohledy propojit?

Musíme si uvědomit, že veškerou odpovědnost v tomto případě nese pouze jedna strana – lékař. A ten počínaje vzděláním a konče praxí bývá stále utvrzován v názoru, že pouze „vědecká“ cesta, kterou reprezentuje jeho pohled na věc je ta jediná správná a všechno ostatní je šarlatánství a podvod. Z toho vyplývá, že pouze výjimečně můžete nalézt lékaře, který dokáže překročit tento práh a je vůbec možno s ním spolupráci navázat. Vše v tuto chvíli záleží na komunikaci mezi léčitelem a lékařem. Jeden z názorů říká, že pozitivní roli může sehrát i příjemné posezení se sklenkou něčeho ostřejšího, co dokáže alespoň částečně odbourat hluboce zakořeněné zábrany.

No a vysvětlovat, vysvětlovat... Mnohdy rozhodujícím impulsem pro kladné rozhodnutí lékaře je setkání se „zázrakem“, který zviklá jeho skepticismus.

Mnozí léčitelé se brání „předvádění“ svého umění „na efekt“. Zcela oprávněně to považují za zneužívání svého daru, který by přece měli využívat výhradně pro pomoc těm potřebným. Je však otázkou, zda je opravdu zneužitím provedení takového „důkazu“ v případě, že může nastartovat spolupráci, která přinese mnoho pomoci právě těm nejpotřebnějším. Pro ilustraci cituji jednu lékařku: „Zastávám názor, že pro dobrou spolupráci by doktor měl zažít aspoň jeden zázrak. Mně stačil ten vjem jiskry putující kolem chiasmatu (zkřivení zrakových drah) pacientky na celý život – a dokázá si ho vybavit stejně ostře i teď.“

I když se podaří navázat takový dialog, ještě zdaleka není vyhráno. Asi každý z nás byl někdy svědkem komunikace mezi lékaři (mám zde na mysli medicínská témata) a většina z nás jim podstatnou většinu nerozuměla. A to je vlastně to nejmenší. Lékař je v podstatě schopen pochopit, že neumíte latinu a bude tedy s vámi mluvit česky.

Na vaší straně by byla potřebná určitá znalost anatomie – určitě nepůsobí dobře popisování žaludečních vředů způsobem – je tam takový velký vak a na něm je takový nějaký

Je také potřeba nalézt nějaké komunikační kanály pro diagnostiku i medikaci. Mohou zde posloužit seznamy nemocí, léčiv nebo generických názvů léčiva. Lékař nabídne, léčitel vybere. Takových kanálů může být samozřejmě celá řada.

No a i když se taková spolupráce úspěšně rozvine, všechno běží jak má a lékař věří léčiteli jak

evangelium, i tak může tato spolupráce rychle skončit. Pro udržení spolupráce je totiž třeba obrovského kusu diplomacie.

Lékař se tu totiž díky své víře vystavuje značnému nebezpečí omylu, protože stále více přebírá pohled léčitele a tím vlastně popírá smysl tohoto spojení. Takový omyl může znamenat rychlé a nepříjemné vystřízlivění z euforie a to může mít za následek okamžité ukončení spolupráce.

Ale to není jediné nebezpečí. Člověk v drtivé většině nežije proto, aby pomáhal druhým. Člověkem – a lékař je také jenom člověk – zmítá celá řada různých vlastností, pocitů, tužeb, apod. Není mnoho lékařů, kteří přistupují ke své profesi jako k poslání pomáhat bez jakékoli tíživosti, hrdosti na své umění, apod. A to jsem připomněla jenom ty lepší z našich vlastností. Dokážete si vůbec představit, co dokáže udělat s psychikou lékaře pocit, že je nucen oslovovat nějakého nedouka, když má červený diplom z medicíny a dvě atestace? Proč on to ví a já po všem tom studiu to nepoznám? Co ten člověk vlastně všechno ví? Neumí nakonec čist i myšlenky? No to by byl pěkný průvih! Vždyť on mě tady vlastně ohrožuje! Táhle se baví s kolegou. Co mu vlastně chce? ... Myslíte si že to tak nemůže být? Nebuďte naivní!

A ještě o jednom nebezpečí bych se ráda zmínila. Položme si otázku, proč vlastně hledá léčitel spolupráci s lékařem. Není to totiž nic jiného, než hledání zpětné vazby. Jestliže léčitel chce skutečně poctivě naplňovat své poslání, nutně potřebuje právě ten lékařský skepticismus a stálou konfrontaci toho co dělá s vědeckými poznatky. Jinak mu hrozí, že za nedlouhou dobu bude ve svaté víře ve vlastní genialitu dělat neslučitelně nesmysly.

A teď si představte lékaře spolupracujícího s dobrým léčitelem, který ho skoro denně přesvědčuje o tom, co všechno je možné – určuje diagnózy, dokonce doporučuje medikamentózní léčbu, skvělé výsledky, tisíce děkovních dopisů ...

A teď ještě ta zásadní otázka. Je takový lékař ještě vůbec schopen plnit svou úlohu v tomto spojení? Kam až takový problém může dojít, zvláště když se jedná o někoho, kde hraje roli i citový vztah nebo o lékaře samotného, zkusím přiblížit na příběhu jedné lékařky z Moravy. Bohužel není smyšlený.

Tato lékařka se sama potýkala s gynekologickou nemocí – myomem. Ve svém životě se setkala s dobrými léčiteli a získala i nějakou povědomost o tomto fenoménu. Sama měla pocit, že má i léčitelské schopnosti a je dostatečně citlivá, o čemž ji alternativní okolí utvrdzovalo a které se snažila necíleně rozvíjet – tedy měla „různé učitele“, každou chvíli někoho jiného.

Informace o myomu je informací negativní a člověk se vůči ní musí nějak „postavit“.

Pro lékařku to bylo v rovině jednak medicínské – chodila na pravidelné kontroly, sledovala stav, ... ale také změnila svůj životní přístup a přiklonila se k alternativnímu pohledu a opustila své dosavadní kritické myšlení. Začala vyhledávat alternativní pohledy a byla otevřená různým, často i protichůdným informacím, bez hlubší kritičnosti.. a každou chvíli se přikláníla k jinému, přičemž každý – léčitelka, která sama měla překonat rakovinu; léčitel – vyhledávaný a mediálně známý (již zemřel) se svým direktivním přístupem, další léčitel – působící i na dálku. Ke všem informacím tato lékařka byla otevřená a s důvěrou je přijímala. Bohužel ke svému neprospěchu. Nádor se postupně změnil v rakovinu. Při postupné organizaci změnil svou velikost – což bylo hodnoceno jako dobré alternativní působení, bylo měřitelné sonograficky, ale nebylo prověřováno již stran zhoubnosti.

Takto rakovina se rozvíjela dále, pod pláštěm alternativních úspěchů, přitom však stále více zasahovala organizmus, lékařka se oslabovala a bojovala s tím zvýšeným alternativním působením a fyzickým přemáháním.

Výsledek nedal na sebe dlouho čekat – metastazy – s krvácením, zeslabením organismu, poruchami dýchání, ale také posléze i zrakovými přeludy, které sama hodnotila velmi pozitivně – „že vidí auru“ (až uvidím auru, tak se uzdravím.).

Dny před smrtí bylo stále alternativně působeno.. a vše stálo i nemálo peněz, za „kapky

z bylin“.. Když partner šel po smrti pacientky za jedním léčitelem – pacientkou vysoce ceněným, dostalo se mu „mezi dveřmi“ informace o jeho pozitivním působení a že jí bude lépe. Tento vysoce ceněný léčitel vůbec nereflektoval „svým vnímáním“, že pacientka již zemřela.

Jak vše prožívala pacientka? Neslyšela kritické pohledy (i ze strany jiné léčitelky), odmítala kritičtější názory, akceptování jen jediného, alternativního směru, kde v pozadí je víra, naděje na vyléčení až absolutní....

Jak vše prožívalo okolí?

Dcera, také lékařka, zcela popřela své vzdělání a zcela se oddala alternativnímu pohledu a odmítala jakoukoliv kritičtější myšlenku, pohled.

Nejsmutnější na celém příběhu je to, že celý problém byl ve své počáteční fázi řešitelný chirurgicky, ale ona dala přednost alternativnímu způsobu řešení.

Ještě považuji za rozumné přiblížit zkušenost svého kamaráda – psychiatra. Je zajímavá v tom, že s problematikou léčitelství se setkává v rámci své profese, u mnoha svých pacientů. Ti totiž často proklamují své nově nabyté léčitelské schopnosti.

Jedná se o lidi, kteří se setkali s alternativní zkušeností a jsou nyní zaplaveni informacemi, kdy „něco cítí“, potácejí se v tom. Subjektivně pak prožívají své „alternativní zkušenosti jako pomáhání“. Je otázkou komu a jak takto pomáhají - zda opravdu pacientům, nebo pouze sami sobě, aby si vyjasnili své hranice. Tato skupina osob často inklinuje také k „profesionalizaci“ své zkušenosti, vyhledávají a noří se do alternativních pohledů, vyhledávají kursy a také projevují zájem o změnu svého životního povolání směrem k léčitelství.

Celkově se však spíše jedná o vyjasňování svých vlastních hranic, protože další vývoj směrem k různým tělesným potížím, také depresím následuje po jejich „alternativní, nové a v prožitku euforické zkušenosti s pocitem porozumění všeho“.

I on však, jak jsem se již zmiňovala, patří mezi ty „nakažené“ stykem s léčiteli. Dokáže si však zachovat svůj „medicínský“ odstup a zdravý rozum. A proto si i on uvědomuje nutnost hledání a porovnávání možností lékaře a léčitele. Že otázka není která metoda je lepší, ale v čem se mohou obě metody doplňovat.

Ani on však nezůstal bez pokušení. A jak se s ním vypořádal? Sám o tom říká toto:

„Má osobní zkušenost s alternativním přístupem se také odrazila při osobní zkušenosti při úrazu - traumatu. Musím konstatovat, že i lékař s nemocí, úrazem v rovině patientské, přestává být dostatečně kritický ke svému stavu a hledá pomoc formou „tonucí se stěbla chytá“. Vše proto, že v té chvíli pracuje spíše rovina traumatu, emoční, nikoliv rovina, kterou bych nazval rozumová, kritická. Dělal jsem si naděje na rychlé změny, aktivaci své vůle, která „zvládne vše“. Skutečnost však vyžaduje citlivější, komplexnější přístup, s porozuměním celistvosti organismu, posilování toho, co v člověku zůstává „zdrávo“ a podporovat tak zvaný zdravý vývoj. Takto alternativní přístup může udělat i to, co bychom mohli nazvat „ochranou před svou vlastní blbostí“ (tedy spěchem, přeceňováním subjektivního stavu, nedostatečnou kritičností a narušenou objektivitu k sobě samému). Tedy i zde je důležitý dialog, hledání a prověřování hranic.“

Co říci na závěr?

Nejdůležitější je zachovat si dostatečný odstup, a držet na paměti, že zájem pacienta je vždy na prvním místě a všechno naše snažení musí vždy směřovat ku prospěchu pacienta a ne ku prospěchu léčitele. Být poctivý sám k sobě i k jiným a nepřestávat pochybovat, dokázat říct „neumím“, „nevím“, „nemohu“. A také – zachovat si zdravý rozum.

V Praze dne 21.11.2005

Jana Jůzková

ZÁVISLOSTI A LÁSKA

E. PETROVICKÁ

Láska, Bože láska,
Kde ťa ľudia berú,
Na horách nerastieš,
V poli ťa nesejú.

Láska - nekonečná téma s miliónmi podob - láska k Bohu, k ľuďom, prírode, všeobjímajúca, rozdáva júca, voňavá, ružová. Alebo láska k hmote, moci a peniazom - tupá, zapáchajúca. Žaburina. Alebo neláska - dierne nič. Vyzývaná a zatracovaná, hlboká aj rozmaraná. Večná téma literatúry a umenia občas otrepaná, občas chémia, niekedy vôňa, občas vraj iba pach. Vždy to, po čom Človek v hĺbke svojho srdca túži. Každý!

Nedefinovateľná, Je taká úžasne jednoduchá, že sa zdá byť ľahko dosiahnuteľná. Omyl, človeče! Často odchádzaš z tohto sveta s trpkým poznaním a ľútosťou, že si o ňu ani nezavadil, nie to sa pri nej ohrial.

Netrúfala by som si siahnuť po takej veľkej téme, keby láska nebola taká láskavá a neumožňovala každému odštipnúť si z nej svoju malú omrvinku a žasnúť nad ňou až do konca života. Tak teda žasnem a píšem svoju omrvinku lásky, ktorú by som nazvala hoci –

Druhú reportáž o Dane

Pochádzala z takej rodiny, kde vládla obyčaj láska a nehu neprejavovať, pretože sa to „nepatrí“. Tak žila stará mama, mama, krstná a možno všetky ostatné mamy po praslici. Ženy v tejto zvláštnej rodine sa v neláskavom prostredí tvrdo borili so Životom a ako sudičky z povesti vložili aj do Dany kód, že lásky niet. Ľuďom netreba veriť, život je ťažký. Človek sa ním musí tvrdo prebijať, zápasit' a nedať sa. A keby aj niekedy pocítila pri srdci to nežné teplo, treba byť ostražitou, pretože to nedopadne dobre.

Chápavá Dana sa zaradila k ženám svojho rodu zápasila, padala a vstávala, zaľubovala sa a odľubovala, tešila sa s ľuďmi a zároveň ich odmietala, lásku milujúcich odvtihovala, v milovaných ju nenachádzala. Bola osamotená a túžila po istote.

Vydala sa. Bola plná citu, ale sudičky varovne zdvihli ukazovák. Narodilo sa dieťa - ostali chladné. Úspechy? No a čo!

Starnúca Dana sa utvrdzovala v názore, že láska je asi skutočne len slovo, život treba zrejme doklepať v práci, rodine a v striedavo-oblačných vzta-

hoch s okolím. V nenaplnenosti pozoruhodne hýrila emóciami i privela nadšenia a prudké sklamanie, túžby a smútky. Alkohol, cigarety, výčítky, peniaze, talbičky na spanie a proti spaniu, potom lekári, dokonca liečiteľka. Závislosť pribúdalo.

Občas si s údivom uvedomila, že ľudia dokážu žiť vyrovnanu, v pokoji a optimizme radosti a potajomky závidela, ale vybudovala si v sebe akýsi ochranný val, bunker a bola v bezpečí.

Potom udrala rana morová - musela sa odsťahovať, zmeniť pôsobisko, zvyky, spoločnosť, domov - všetko! Rodisko jej bolo cudzie, ľudí už nepoznala, nové vzťahy odmietala. Manžel bol zavalený novou prácou - ona bez nej, vydatá dcéra žila vlastný život, pribudla ovdovená matka.

Dana a matka - to bola zvláštna kapitola. Žili od seba, nerozumeli si ani nehládali cestu k sebe. Kedysi Dana dobývala maminu lásku ako hradnú vežu. Nešlo to - vzdala sa. Obidve svojhlavé, zaťaté, s odlišnými názormi na všetko a vlastnou pravdou Dana robila, čo bolo treba, matka prijímala.

Ibaže zo starých boľáčiek, z nelásky, neuplatnenia sa a bez vyššieho zmyslu života osamotená Dana vpadla do stresu, zlobnej depresie. Cítila sa ako ryba na suchu, ako medzi mlynskými kameňmi. Zúfalo túžila po pomoci, chcela hovoriť, kričať do bolesti, zúriť, plakať, hľadať rovnováhu s niekým, komu na nej záleží.

V Boha vľahne verila, nevedela, ako sa naňho obrátiť, v anjelov už vôbec nie. Škoda! Bolo by jej ľahšie. A možno to boli práve oni, čo ju v pravej chvíli doviedli k dverám maminho bytu a začali tak s ňou písať novú kapitolu života.

Zazvonila, Matka prevkapanými očami hľadela na Danu, nechápala a vnútorne odmietala vyrušenie z pohodlia križoviek a televízie. Keď sa jej Dana hodila do náručia, stuhla - ale po chvilkočky váhania ju mlčky vzala za ruku a usadila v obývačke. Tú ruku už nepustila. Z Dany vytryskol prúd oslobodzujúceho plaču a smiechu. V tej chvíli - bez toho, že by to tušili, (navzdory sudičkám!) - otvorili sa láske. Iba na pár rokov, ale dokázali zdvihnúť zhrdzavené závary nedorozumenia a cudzoty a začať budovať nový vzťah.

Nečakajte happy end. Nastúpil strastiplný proces vzájomného objavovania sa. Chýbala im ľudská skúsenosť v láske a jej prejavoch V dôverných chvíľach na seba narážali v názoroch, hádali sa ako deti

na piesku, išlo ich poraziť a často končili podráždeným rozvadením sa. Ale telefón je priateľ milujúcich sa zakaždým zazvonil na jednej alebo druhej strane a to, čo si nedokázali povedať z očí do očí, pretlmočil on.

Triezva, vekom skúsená mama, a emočne vyvádzajúca Dana prekvapene spoznávali svoje neznáme životy, povahu, radosti a bolesti. Pozerali sa seba novými očami. Plamienok lásky horel a obe naň neustále prikladali nové polienka. Dana obetavo znášala starecké vrtochy a mama sa tešila z malíckosti, z každej starostlivo vybraného „redkovôčky alebo paradajky“. Boli šťastné.

Šťastie netrvá večne. Keď mama pomalicky vyhasla, cítila nevýslovnú bolesť a zároveň obrovský hnev. Zazlievala mame, že ju zasa opustila, nechala samu, prerušila tak ťažko vykupený kontakt a navždy odišla Odmietala sa jej vzdáť, pustiť ju z náručia a daroval jej slobodu a pokoj. Nedokázala jej odpustiť. Nechcela, závislosti na blízkom. Presnejšie na svojom egoistickom vzťahu k nemu. Prisvojila si mamu - jej starobu, chorobu, bezmocnosť. Konala v jej prospech - ale proti sebe. Keďže nepoznala pokoru (nemala odkiaľ), jej život bol ako čínska bojová hra. Večným zákonom nerozumela. Boh bol nepochopiteľne ďaleko, zato jej démoni vždy nablízku. Bojovala s nimi, snažila sa teraz dokonca plná vzkriesenej lásky, ibaže ustáť s ňou sama a nevedela, ako ďalej.

Druhá rana morová nastala ohrozením manželovho života - takmer ho školiť tri navzájom sa vylučujúce diagnózy. Ešte sa nespamätala z prvej bolesti a opäť bola plná strachu, zúfalstva a beznádeje. Upla sa naňho ako divé víno o plot a bojovala o jeho zdravie ako levič. Vystresovaná hľadala preňho pomoc u lekárov polovice Slovenska, naplno v tom uplatňovala svoj organizačný talent. Bezmocne naňho kričala, keď sa mu zhoršil stav, provokovala ho k životu, keď ho temer vzdával. Povzbudzovala ho a upokojovala, sama na rozsypanie.

Konečne sa obrátila na Boha. Modlila sa, rúhala, prosila aj nadávala, ovládala sa aj vybuchovala. Prosila o mudrosť, trpezlivosť a silu vydržať. Pokorne ďakovala pri zlepšení. Upadala do depresie a hekticky sa tešila, plakala a žiarila tak, ako manželovi kolísalo zdravie. Žila od prehliadky k prehliadke. Mala pocit, že ide opäť o jej emočné úlety, jej večnú nevyrovnanosť temperamentnej ženy, vrodenej dar konštruktívne riešiť problémy.

Oči jej otvorila priateľka, ktorá obom pomáhala. Pri jednom z Daniných zúfalých telefonátov vyslovila verdikt: Ja by som s takým mužom nemohla žiť, ale u teba je to láska!"

Dana stíchla. Zaskočilo ju to - Láska? Taká hlboká a vrúcna po toľkých rokoch manželstva?

Ako puzzle si začala skladať obraz svojho života; malý človečik, ktorý trpel veľkým nedostatkom lásky - teraz, keď ju získal, chce si ju uchmatnúť, uchovať, stisnúť a nepustiť. Prisvojil si milovaných a kontrolovať ich. Preto im nechtiac nedovoľovala žiť vlastné životy. Chcela, aby šliapali podľa jej hodín. Dusila ich milujúcim objatím. Upadla do ťažkej závislosti na nich a veľmi ubližovala sebe. Nebola to pokorná láska - bol to tvrdý boj o ňu. Neprúdila - nemohla, vždy dostala po hlave.

Keď sa situácia stala pre ňu definitívne neriešiteľnou, prišla pomoc zhora. Dane ako keby sa rozsvietilo v hlave - zrazu si uvedomila obľudnosť svojho konania. S ťažkým srdcom, po veľkom vnútornom boji, konečne dokázala pokorne dať zelenú iným aj sebe. Povolila náruč a pocítila hrejivé teplo na hrudi. Zmestila sa do nej mama, manžel so všetkými diagnózami, zlovykmi, ublíženiami a všetkým, čo muži (aj ženy!) za Štyridsať rokov manželstva dokážu nabierať. Svoje miesto v nej našla aj kontroverzná dcéra, ktorá žije svoj život v zahraničí a Dana sa učí prijímať jej rozhodnutie. Dostala od nebies odmenu - Čerešničku na torte - vnuka, krásnu čistú bytôstku, svoju ružovú novú lásku. A je s nimi aj Dana - občas padajúca, zasa vstávajúca, rebelujúca, ale odpúšťajúca Konečne!

Rodové sudičky nemali pravdu - Dana sa otvorila láske. Dokázala to!

Sadla som si a začala písať Daninu omrvinku lásky. Podľa mňa je to:

- Nekonečná, pokorná práca na sebe
- Odpúšťanie
- Pády, vstávanie a pomoc tých, ktorí o to požiadajú
- Trpezlivosť
- Tolerancia
- Sila nevzdať sa a nesťažovať si
- Obetavosť
- Dať slobodu sebe aj iným
- Snaha nemyslieť na minulosť a neriešiť budúcnosť
- Žiť tu a teraz a nechať žiť
- Závislosť? Nie. Radosť

Z všeobjímajúcej lásky sme zrodení. V láske dozrievame a do večnej lásky spejeme,

Pomáhaj, nám, Bože.

NOVÉ MĚŘENÍ ČAKER

Renata LOPOUROVÁ, Česká republika

Čakry jsou energo-informační útvary (centra) v našem těle. Tradičně je sedm základních čaker, 1. na stydké kosti, 2. u kořene penisu, u žen tam, kde končí ochlupení, 3. v okolí pupku, 4. mezi bradavkami (u mužů), 5. ohryzek, 6. mezi obočím, 7. na temeni hlavy.

Jejich původní pojmenování pochází z Indie, ze sanskrtu a mohli bychom je přeložit jako kolo, disk. Tedy něco, co se točí, rotuje.

Čakry rotují buď ve směru hodinových ručiček nebo proti, a to u mužů opačně než u žen. Muži mají první čakru plusovou, tedy rotuje po směru hodinových ručiček, a to tak, jako kdybychom se dívali na hodinky položené na těle tak, aby byl vidět ciferník.

Takže u mužů je rotace následující + - + - + - + a u žen - + - + - + -.

Zapamatujme si to tak, že muži mají aktivní polhavi a ženy mají aktivní mozek.

O této problematice polarit (rotace) čaker jsem přednášela už v roce 1985 na psychotronické konferenci ve Varšavě, poté, co jsem přeměřila stovky žen, které měly problémy s otěhotněním a spolupracovala jsem v té době s paní Mojižišovou. Pokud je totiž u ženy první čakra plusová, tedy obrácená rotace, tak je jen malá pravděpodobnost, že otěhotní. A pokud má druhou čakru minusovou (místo plusové), tak je zase velká pravděpodobnost, že v případě otěhotnění potratí.

Dlouhá léta jsem tedy proměřovala rotace čaker, tedy jejich polaritu, jako pomocný diagnostický prostředek. A v případě nutnosti i prováděla přepolování, a to nejen kvůli otěhotnění, ale třeba i při potížích s kóktáním.

Bylo to rozšíření možnosti diagnostiky v oblasti energo informačním, ale stále se mi to zdálo nedostatečné. Polarita vyjadřovala ovšem jenom jednu část, a to energetickou. Jenže jsem nevěděla, jak uchopit tu informační a jak to měřit. Po delší době jsem tedy přistoupila k dalším kritériím, zejména vyčištěnost a funkčnost a dále otevřenost.

Čakry jsou také informační struktury. Zde se usazují, shromažďují, naše duševní a duchovní nečistoty, tamas. Pokud na sobě chceme duchovně pracovat, tak nutně musíme dospět do stadia, kdy nějakou formou začneme negace uložené v čarách čistit. Ať už je to třeba vědomě meditacemi, molitbou nebo jen dobrým životem.

Po proměření několika stovek lidí, zejména návštěvníků esoterických festivalů, mohu říci, že poměrná vyčištěnost těchto návštěvníků se pohybuje mezi 30-40%. Samozřejmě, že to není reprezentativní vzorek, jsou to lidé, kteří už většinou chtějí sami se sebou pracovat a usilují o nějakou formu duchovního růstu. Je dobré, aby nejvyčištěnější čakra byla ta první, protože v 1. makře bývá dost často nejvíce negací (tamasu) a pak je spojnice se zemní energií, a tedy i s realitou. Samozřejmě, že jsme se setkali i s lidmi, kteří měli vyčištěnost okolo 80-90%. A pokud to mohu posoudit, tak to taky na nich bylo poznat.

V tomto ohledu je ovšem 7. čakra trochu zvláštní. Také si musíme uvědomit, že je jen z části v těle a částečně je již mimo tělo. Pokud měříme vyčištěnost čaker při narození, aktuálně a třeba při smrti, tak je tam vidět, že se jedná o něco jiného. Po dlouhém měření a zkoumání jsme zjistili, že vyčištěnost 7. čaker je vlastně vyčištěnost karmy. Bereme-li 100% vyčištění karmy jako „vyvanutí“, vymanění se z koloběhu životů. Také bylo změřeno a zjištěno, že hodnoty u vyčištění a funkčnosti 7. čaker jsou stejné.

Hara je energoinformační struktura, která se používá v bojových uměních. Nachází se v břiše, ale není to 3. čakra. Pro některé je viditelná jako pulzující zlatá koule a funguje jako zásobárna energie, i když víme, že energii nejde skladovat, zde to jde. Haru nemají lidé, pokud nemají vyčištěnu 7. čakru – karmu minimálně na 50%.

Jako další kritérium u čaker jsme zavedli pojem funkčnosti čaker. Funkčnost se mění podle duševního naladění člověka, podle jeho psychických bloků. Může se velmi rychle měnit. Nejmenší čísla jsem naměřili u 2. čaker, kde nacházíme nejvíce psychických bloků (zejména u žen). Pokud je funkčnost nevyrovnaná, tak nejnižší hodnoty (stejně jako opačná polarita čaker) hovoří o problému v této oblasti.

Nejfrekventovanější problémy jsou na úrovni 2. a 5. čaker, tedy sexu a komunikace.

A nyní se dostáváme do oblasti, kterou je třeba ještě více zkoumat a měřit. Jedná se o otevřenost čaker. 100 procentně otevřená čakra je tehdy, když do ní maximálně proudí energie a i z ní proudí energie v maximu, žádné informace do ní nevstupují, ale maximálně vystupují. Je to tedy takový energetický průvan a informační vyprázdnění. Při 100% otevření čakře je to nevratný stav. Všechny čakry se plně otvírají při smrti, kdy dojde ke kolapsu, čakry se

zhroust do sebe a prostředním kanálem jakoby vystřelí (možná zbytky informací, možná dušičku) středem temene ven po tenkém vlákně aury do jiné dimenze.

Čakry se částečně otevírají (do 15-20%) třeba při orgasmu, a to podle kvality orgasmu na dobu od jedné do 3 minut, maximálně do 7 minut, kdy to postupně klesá. Kvalita orgasmu se také dá vysledovat, do které čakry se pootevřou. Normálně tak do 2. u lidí, kteří na sobě více pracují až do 4. a duchovních praktik tantriků až do 6. V tomto ohledu jsem plně pochopila francouzský název pro orgasmus „la petite mort“ – malá smrt.

Další případ, kdy se čakry pootevřou je případ OOB (out of body experience), tedy vycestování do astrálu, kdy vědomí opouští tělo.

Takže trvale pootevřená čakra je patologický jev. Nejvíce pootevřenou čakru jsem viděla na 36 %. V mnoha případech jsem to zjistila u klientů, kteří se přiznali, že mají za sebou několik „zasvěcení“ reiki. U jedné klientky (tá s 36% otevřeností 6. !! čakry, kdy měla velké psychické problémy) se to podařilo zmenšit na 6 % během minut, ale další zavírání trvá již přes půl roku. Při této otevřenosti 36% měla 6. čakra funkčnost 34%, tedy energie pouze třetinová. Po snížení na 6% otevřenosti energie (funkčnost) stoupá na 73% a při hodnotě 3% na 96% energie čakry.

Většina klientů se ke mně dostane proto, že mají problémy s energií. Jednomu mému klientu se stalo to, že nějaká rádobý léčitelka jej chtěla „zasvětit“ a „otevřít“ mu 6. čakru, aby měl „nadsmyslové“ zážitky. Namířila mu ruku na 6. čakru a udělala nějaký pohyb. On omdlel a od té doby měl psychické problémy a ve fyzické rovině motání a bolesti hlavy.

Změřila jsem, že přetočila polaritu 6. čakry a otevřela ji na 6%, funkčnost poklesla na méně než polovinu a také, i když ne tak dramaticky změnila funkčnost ostatních čakr.

Zde jsou konkrétní výsledky, klient T.B.:

Čakra	1	2	3	4	5	6	7
Polarita před zásahem	+	-	+	-	+	-	+
Polarita po zásahu	+	-	+	-	+	+	-
Vyčištění	36	42	22	32	37	84	56
Funkce před zásahem	26	29	66	35	56	26	56
Funkce po zásahu	26	26	46	35	35	10!!	56
Snížení	3	20		21	16	%	
Otevřenost před zásahem	0	0	0	0	0	0	0
Otevřenost po zásahu	0	0	0	0	0	6	0

Z tohoto příkladu je viditelné, že je to člověk, který se zabývá duchovními praktikami (84% vyčištění na 6. čáře), ale nestojí pevně nohama na zemi (vyčištění 1. čakry jen 26 %). Člověk, který by stál nohama na zemi by nikomu nedovolil, aby do něj nějak energeticky nebo informačně zasahoval, zvláště člověku, kterého nezná.

A ona samozřejmě se prohřešila proti etice, protože se ho nezeptala na dovolení.

Přetočila jsem tedy polaritu čakry do správné rotace, a podařilo se mi ji i úplně uzavřít, a funkčnost se tedy vrátila do původních hodnot před jejím zásahem. Bolesti hlavy a závratě byly pryč.

Na tomto konkrétním případě je vidět, že s čakrama není radno si zahrávat, pokud opravdu nevíme, co děláme.

Samozřejmě, že je třeba ještě mnoho zkoumat v této oblasti a budu ráda, když najdu inspiraci i ve vašich řadách. Ráda změřím i další kazuistiku.

ENERGOINFORMAČNÉ PROCESY A HRANIČNÉ SITUÁCIE

MUDr. Gustáv SOLÁR

Pojem „hraničná situácia“ je v bežnej hovorovej reči veľmi vážny. Používa sa na charakterizovanie tak širokého diapazónu udalostí a stavov, že jeho všeobecne akceptovateľné definovanie je pomerne problematické. Hranice tolerancie sú pomerne subjektívne a individuálne a sú determinované mnohými faktormi. Problematické je nateraz aj všeobecná akceptácia definície energoinformačných procesov. Ak však máme analyzovať hraničné situácie v súvislosti s energoinformačnými procesmi, musíme všeobecne a akceptovateľne definovať oba tieto pojmy, ich náplň a vzájomné súvislosti. Pochopenie týchto vzťahov a súvislostí je dôležitou podmienkou pochopenia súčasného stavu tejto civilizácie.

Z hľadiska teórie systémov môžeme definovať hraničnú situáciu ako stav, kedy je systém natoľko destabilizovaný - či už z kvalitatívnej, alebo kvantitatívnej roviny - že je reálne a bezprostredne ohrozená jeho integrita. Porucha integrity systému, teda jeho funkčná insuficiencia môže viesť k chorobe až zániku a teda smrti organizmu. Základnou podmienkou existencie fungujúceho systému je jeho integrita a dosiahnutie hraníc tejto integrity znamená hraničnú situáciu pre organizmus. Určitým problémom je rozpoznanie tejto situácie v realite. Najsúhlavnejšou materiálno-rovinou, ktorá je však rozhodujúca z hľadiska programu prebiehajúcich procesov v organizme, je rovina energoinformačná. Na tejto rovine prebiehajú energoinformačné procesy. A tu narážame na ďalší problém.

Pojem „energoinformačný proces“ je tiež definovaný veľmi všeobecne a popisne. Charakterizujeme ho ako proces, ktorého dominantnou zložkou je predovšetkým informačný prenos s participáciou energetickej komponenty. Túto energetickú komponentu pritom všeobecne chápeme ako nosič informácie. To je problematika, ktorej riešenie je v kompetencii fyzikálnych a informatických vied a mnohé otázky a problémy ostávajú na úrovni súčasného poznania otvorené. Treba otvorene konštatovať, že psychotronika, ktorá sa zaoberá energoinformačnými procesmi ich nateraz definuje skôr popisne, filozoficky a pragmaticky. To je potom neznáma aj príčinou mnohých nedorozumení a chybných interpretácií, ako aj tendencií k amatérizácii psychotroniky. Na úrovni súčasného poznania je teda definovanie energoinformačného procesu skôr intuitívne, ako prísne exaktné. Dobrá definícia musí byť správna a presná. V prípade energoinformačných procesov je ich definícia

nepochybne vo všeobecnosti správna, ale celkom určite nie je presná. Musíme však priznať, že na súčasnej úrovni poznania nie sme zatiaľ schopní spresniť túto definíciu.

Základnou charakteristikou energoinformačných procesov je ich univerzálnosť v najširšom zmysle slova, ktorá sa vzťahuje nielen na organizmus jedinca, ale v širšom zmysle na celý priestor Zeme a vesmíru. Integritu systému - teda jeho harmonizáciu a optimálne fungovanie - zabezpečujú dominantne energoinformačné procesy a rovnako signalizujú ako prvé aj poruchy systému a jeho integrity. To potom znamená, že univerzálnosť energoinformačných procesov determinuje aj univerzálnosť vzájomného prepojenia hraničných situácií v prírode vôbec. Inak povedané -, spojenie všetkého so všetkým“ je teda sprostredkované práve energoinformačnými procesmi. A keďže nič nie je oddelené od ostatného, porucha každej časti systému sa premieňa do celého systému. Hraničné situácie jednotlivých častí systému (subsystémov) - ak sa neriešia - vedú k zlyhaniu príslušného subsystému. Keďže v energoinformačných procesoch je tendencia ku generalizácii informácií (napr. známy fenomén stej opice) a následným zmenám v systéme, existuje za istých okolností reálna možnosť zlyhania a rozpadu integrity celého systému resp. takých zmien, ktoré sú nezlučiteľné sú súčasným stavom systému. Systém samozrejme teda zanikne len v terajšej podobe a z nášho pohľadu, ale môže znamenať napr. zánik civilizácie či života ako takého na tejto planéte. Známy, že situácia je hraničná, sa neustále množia a mali by byť mementom. Z doterajšej histórie ľudstva sú známe zániky celých civilizácií, ktoré neboli schopné rozpoznať hraničnú situáciu a akceptovať systém. Vieme aj o vonkajších kozmických vplyvoch na dianie na tejto planéte. Nateraz neexistuje dôkaz o zániku celého života na tejto planéte do tej miery, že by sa musel vyvíjať úplne odznova hoci v úplne inej forme. Musíme ale pripustiť, že neexistuje ani jednoznačný dôkaz, ktorý by takúto možnosť vylúčil...

Pre našu potrebu je ale podstatná aktuálna reálna situácia. Existencia energoinformačných procesov a ich zákonitostí je pomerne dostatočne známa. Rovnako je známa aj nevyhnutnosť zachovania harmónie a integrity systému, ktorá je formulovaná v rôznych poučkách a teóriách vo všetkých kultúrach sveta (stará Čína, India, mayská kultúra a ďalšie.) Rovnako na duchovnej úrovni sú všade vo svete

známe vyššie - Božie zákony. Ignorovanie, prispôbovanie či skresľovanie týchto zákonov vždy v doterajšej histórii viedlo ku katastrofickému vývoju väčšieho, či menšieho rozsahu. Zákon zachovania informácie spôsobuje kumuláciu týchto informácií a ich vplyvu na systém človeka, planéty, kozmu etc. Sme schopní a najmä ochotní sa poučiť, rozpoznať hraničné situácie a najmä upraviť svoje konanie smerom k zachovaniu integrity systému? Doterajšia celá história ľudstva neposkytuje veľa dôvodov na optimizmus. Napriek tomu je našou povinnosťou poznávať a konať tak, aby sme hraničnú situáciu, ohrozujúcu samú podstatu našej existencie, rozpozнали a pokúsili sa ju odvrátiť. Každý jedinec nesie plnú zodpovednosť za svoj vklad do energoinformačného prostredia. Aj preto je dôležité pochopenie vzájomných vzťahov hraničných situácií a energoinformačných procesov

Týka sa to aj hraničných situácií

- jednotlivca (poruchy zdravia)
- skupiny (ľudí, zvierat, vecí aj dynamických dejov)
- celých lokalít (regiónov, geografických celkov ap.)
- celej planéty pri katastrofách a poruchách väčšieho rozsahu (napr. vysokej aktivity hurikánov či zemetrasení) ale aj mutácií patogénov a následného možného rozvoja až pandemických procesov, ktoré sú dnes také aktuálne.

Vždy ide o väčšie či menšie narušenie energoinformačnej rovnováhy a stability systému celej planéty, ak neuvažujeme aj celkom logický vplyv na celý kozmický systém, presahujúci nateraz možnosti nášho poznávania.

Tieto vzťahy a súvislosti nachádzame vo všetkých troch materiálnych rovinách (biochemicko-morfologickej, psychoregulatívnej a energoinformačnej), ale aj v sférach duchovných. Štúdium procesov na materiálnej úrovni patrí parciálne do naplne rôznych odborov vied najmä prírodných, ale je a musí byť aj predmetom štúdia psychotroniky, ktorej náplňou sú práve energoinformačné procesy a mala by poznamkať o nich rozvíjať a integrovať. Samozrejme, že nemožno explicitne vymenovať všetky už známe vzťahy a súvislosti a preto uvádzam na ilustráciu len tie najdôležitejšie

V rovine biochemicko-morfologickej ide predovšetkým o

- Ekologické aspekty
- Environmentálne aspekty
- Životný štýl

- Chemické aspekty
- Fyzikálne aspekty
- Biologické aspekty (aj potravinové)
- Technológie
- Ďalšie

Vo všetkých týchto zložkách dochádza tzv. civilizačným rozvojom k výraznému narušeniu integrity systému a jeho subsystémov z ktorých niektoré už predstavujú závažný problém, ohrozujúci nielen zdravie a existenciu jedinca, ale aj bezpečnosť prežitia ľudstva. Výrazne znečistené životné prostredie, devastácia prírody a jej zdrojov, často nezmyselné priority v ekonomike, nevhodné až toxické stravovanie atď..

Pritom príčiny mnohých udalostí sú dôsledkom predvídateľného porušenia elementárnych prírodných zákonov a základných logických súvislostí len preto, lebo boli arogantne ignorované. Ako príklad možno uviesť tzv. chorobu šíalených kráv, ktorá je v skutočnosti „chorobou“ tých, ktorí určujú ich spôsob chovu, lebo nezmyselné kŕmenie bylinožravcov kostnou múčkou musí mať logicky analogické dôsledky, ako kanibalizmus. Pritom priama a príčinná súvislosť kanibalizmu a analogickej Jakoby - Creutsfeldovej choroby je dostatočne známa a preskúmaná dávno. Typický je aj spôsob riešenia tohto pseudoprotblému, ktorým je masové vyvražďovanie dobytká bez ohľadu na utrpenie, ktoré sa dostáva do energoinformačného prostredia a má zhubný vplyv aj na ľudí. Masmediálne informácie o „riešení“ tzv. vtáčej chrípky a televízne zábery informujú až o primitívne sadistickom zaobchádzaní s hydinou, určenou na likvidáciu. Tento spôsob všeobecne akceptovaného správania sa človeka sa v konečnom dôsledku obracia proti nemu samému a tiež výrazne prispieva k vytváraniu hraničných situácií ako na úrovni jednotlivca, tak aj na úrovni celého ľudstva. Všetko toto svedčí o vzdaloovaní sa človeka od prírody, o strate citlivosti voči nej. Samozrejme, že narastajúca brutalita a agresivita celosvetovo vedie k ohrozeniu nielen človeka, ako druhu, ale aj samotného systému planéty. Prostredníctvom energoinformačných procesov sa tieto javy generalizujú a situácia je mnohých aspektov už hraničná. Vplyvom týchto procesov narastá agresivita sui generis bez akéhokoľvek dôvodu vo všetkých formách všade na svete a hranica človekom tolerovanej a akceptovanej „normy“ agresie sa hrozivo posúva do pásma sebazničenia. Do tejto kategórie patrí aj napr. legislatívne akceptovaná eutanázia v niektorých tzv. „vyspelých“ štátoch.

Osobitnou kapitolou je propagácia a šírenie autodeštruktívnych techník typu piercingu, ktorý vážne

narušuje energoinformačnú rovinu organizmu a zákonite vedie k poruchám v systéme. Podobne sú vážne narušované mikrosystémy a meridiány v organizme rôznymi „korekčnými“ či „kozmetickými“ operáciami

- V rovine psychoregulatívnej ide o
- Psychologické aspekty
- Sociálne aspekty
- Kultúrne aspekty
- Vzdelanie
- Ekonomiku
- Ideológiu
- Komunikáciu (aj mediálna)
- Hodnotové systémy
- Emócie
- Ďalšie

Aj tieto zložky významne participujú na dezintegrovaných procesoch. Vo všeobecnosti možno zaznamenať posun hodnôt smerom k plytkému konzumu. Veľkej popularite sa tešia najmä slaboduché tzv. reality šou patriace do intelektuálneho a morálneho suterénu, ktorý sa stáva normou, mediálna výroba tzv. „celebrit“, mediálna propagácia násilia a ďalšie prejavy devastácie hodnôt. Aj tieto javy a devastujúce informácie deštruuju energoinformačné prostredie a vážne narušujú integritu človeka aj planéty.

Možno namietat', že tieto javy boli v rôznej forme prítomné vždy. V súčasnej dobe globalizácie a informatiky je však zásadný rozdiel v tom, že

- a) stávajú sa všeobecne akceptovanou a tolerovanou normou
- b) svojim rozsahom ovplyvňujú rozhodujúcu časť populácie
- c) nikdy doteraz neboli takto kumulované
- d) vplyvy, ktoré by účinne vyvážili tento vývoj nie sú dostatočne integrované

Vo všeobecnosti sa teda človek v materiálnej časti svojej existencie stáva nebezpečný sebe aj svojmu okoliu a stáva sa primárnym zdrojom deštruktívnych energoinformačných procesov vedúcich k hraničným situáciám v systéme celej planéty.

O nič lepšia situácia nie je ani v rovine duchovnej, ktorú môžeme rozdeliť na

Vlastné duchovno:

- Religiozitu
- Poznanie
- Duchovnú orientáciu
- Duchovné praktiky
- Vieru
- Ďalšie

a

Konzumné pseudoduchovno- skratky do neba

- Tzv. pozitívne myslenie
- Silvova metóda
- Jednotný mozog
- Reiki
- Tzv. kineziológia
- Ďalšie poškodzujúce pseudopraktiky

Aj tu nastal rozhodujúci posun v porovnaní s doterajšou históriou ľudstva. Dôležité sú najmä dve skutočnosti. Nastalo „odtajnenie“ a všeobecná dostupnosť informácií, ktorá vždy boli doménou „tajných spoločností“. Ide o informácie, ktoré vyžadujú istú zrelosť a poznanie. Ich sprístupňovanie často v karikovanej forme najmä bulvárnymi a duchovne negramotnými médiami vzbudzuje záujem nezrelých a nepripravených jedincov, ktorí s nimi manipulujú v záujme komercie, osobného prospechu a vlastných naivných predstáv a túžob. Tak vznikajú mnohé sekterské a iné praktiky ako aj „skratky do neba“. Transkultúrna transmisia nesprávne pochopených, z kontextu vybraných a účelove pospájaných duchovných praktík výrazne potencuje tento vývoj. Na druhej strane základná nedostatočná vzdelanosť napr. medicínska, psychologická ap., či duchovná nezrelosť najrôznejších „zakladateľov hnutí“ a „guruov“ a ich snaha po sebauplatnení a výnimočnosti vedie k rozvoju rôznych praktík konzumného pseudoduchovna

Druhou veľmi závažnou skutočnosťou je celoplošná sekularizácia populácie, neznalosť a podceňovanie duchovných hodnôt a atribútov, plytká materiálna orientácia, často formalizácia a ritualizovanie viery namiesto jej skutočného prežívania. Sem patrí aj veľmi časté hľadanie si „svojej cesty“ vedúcej k svojvoľnému výkladu atribútov viery. V tomto zmysle možno hovoriť o všeobecnom oslabovaní religiozity a skutočných duchovných hodnôt často podporovanom konfesiónalnou a náboženskou nevráživosťou. To všetko potom spôsobuje pod rúskom viery popieranie všeobecne platných Božích zákonov a vážne pochybenia v duchovnej orientácii. Aj týmto je sytené ener-

goinformačné prostredie planéty a aj takéto informácie majú tendenciu ku generalizácii.

V tomto kontexte je otázne, do akej miery je tento vývoj „predpripravený“ v energoinformačnom prostredí (karmicky ako dôsledok doterajšej histórie ľudstva) a do akej miery sa naplňa našim pričinením. Rôzne predpovede staršie aj novšie (Sibyla, Nostradamus, Cayce a ďalší) takýto vývoj predpovedali a „čítali“ ho zjavne z energoinformačného prostredia. Akékoľvek hľadanie odpovede by bolo kontraproduktívne a špekulatívne. Fatalizmus nie je na mieste a nie sú naň ani dôvody. Naliehavá je však otázka ako ďalej? V každom prípade máme do činenia s vážnymi hraničnými situáciami a hraničnými stavmi. Argumenty sú vážne a energoinformačné dôsledky celkom evidentné. A práve poznatky aj psychotroniky nám môžu pomôcť konať tak, aby vývoj smeroval k harmonizácii systému. Máme možnosť odvrátiť negatívny vývoj hraničného stavu? Ak áno, potom je treba aspoň rámcovo stanoviť priority na všetkých úrovniach. To sú ale úlohy, pred ktorými stojí celá civilizácia so všetkými nástrojmi, ktorými disponuje.

Pre nás je aktuálne dôležité vedieť aká je úloha psychotroniky? Predovšetkým poctivo a exaktne študovať energoinformačné procesy a energoinformačné indikátory hraničných situácií a podieľať sa na budovaní čo najširšej interdisciplinárnej spolupráce. Všeobecné akceptovanie existencie energoinformačných procesov uľahčí akceptovanie súvislostí a ich univerzálnej previazanosti.

Problematicku hraničných situácií však treba chápať komplexne a to vo všetkých súvislostiach. Lebo štúdium týchto procesov a poznanie, že nositeľom nestability býva najčastejšie človek sám, zákonite otvára otázky o zmysle a poslaní človeka ako druhu na tejto planéte, o zmysle života v celom kozme, ale predovšetkým o zmysle a poslaní života každého jedinca a o jeho zodpovednosti voči životu. To už presahuje hranice nielen psychotroniky ale aj materiálny rozmer bytia a posúva celý problém do roviny duchovnej.

TRINÁSTROČNÉ SKÚSENOSTI S PETROTERAPIOU

MUDr. Kornélia KILÁRSKA, CSsC.

„Pri vstupe na novú pôdu sa nám môže stať, že treba prijať nielen nový obsah, ale ak chceme novému porozumieť, musíme zmeniť i štruktúru myslenia.“
/W. Heiselberg, fyzik, nositeľ Nobelovej ceny/

Tieto slová platia o absolventoch kurzov naturálnej medicíny, lekároch, odchovaných klasickou medicínou.

Už počas štúdia medicíny som mala akýsi vnútorný pocit, že Newtonov zákon akcie a reakcie platí aj pre živú prírodu, že na každú chorobu sa v prírode vyskytuje liek, iba ho nepoznáme a možno po ňom šliapeme. Vtedy som myslela na rastliny.

Tento môj postoj bol skrytý kdesi v podvedomí a spolu s nespočetnými „prečo“, na ktoré klasická medicína nevie dať odpoveď, ma naštastie doviedli v rokoch 1991-92 do pokračovacieho kurzu naturálnej medicíny. V tom čase sa mi dostala do rúk kniha Kataríny Raphaelovej „Tajomné svetlo kryštálov“. Bola som ohúrená informáciami o liečivých účinkoch polodrahokamov. O to viac, že kamene mi boli vždy blízke. Keď ma pán Štefan Valovič upozornil, že i normálne kamene môžu byť liečivé a harmonizujúce, len ich treba vhodne pacientovi vybrať, začala som experimentovať.

Od tej doby mi už kamienky nedali pokoj. Testovala som ich, nechala preverovať priateľkou, postupne používať na liečenie pre seba, moju rodinu, spolupracovníčky. Pri dobrom liečebnom efekte som ich postupne ponúkala aj pacientom. Na moje veľké prekvapenie ich brali celkom radi a mnohí sa priznali, že si kamienky nosia z hôr, od mora a pod. Deti často nosia kamienky vo vreckách. Babička jednej pacientky im ako deťom nosila kamienky z potoka a prikladala na choré miesta. rehoľná sestra spomínala, že si ako dieťa vykladala z kamienkov ruženec a potom pri ňom dlho vysedávala, lebo jej pri ňom bolo veľmi dobre. Pri turistike vo Vsochých Tatrách som si uvedomovala, že v určitej výške sa mi ide a dýcha ľahšie. Vysvetľovala som si to vyplavením endorfinov pri námahe. Dnes viem, že som sa dostala do energetického poľa vrchov, ktoré dodávali energiu.

Tak začala moja dobrodružná, niekedy až rozprávková cesta s kamienkami, ktoré mi prezrádzali svoje tajomstvá a mnohému ma naučili.

O petroterapii referujem takmer pravidelne od roku 1992. Niektorí liečitelia začali používať kamienky vo väčšej miere a dobre sa im osvedčila aj kombinácia s fytoterapiou, kde sa účinky potencovali. Lekárov

petroterapia veľmi nezaujala, až na malé výnimky úspešného použitia pri úrazoch, popáleninách, bolestivých stavoch. Je to na škodu vecí. Posledné roky, keď je naše zdravotníctvo v neľahkej finančnej situácii, predstavuje pre mňa petroterapia optimistickú a od poitovní a financií nezávislú pomoc chorému človeku.

Dovoľte mi krátku prechádzku školou kamienkov a možno niekoho z Vás prilákajú tak, ako ako mňa.

Väčšina kameňov v prírode sa svojou energetickou bilanciou chovajú ako

- kladné, vyžarujúce energiu do okolia,
- záporné, pohlcujúce energiu z prostredia a
- bipolárne, ktoré jednu stranou energiu vyžarujú a druhou pohlcujú a sú akýmisi energetickými kánalmi.

Táto vlastnosť kameňov nezávisí od ich fyzikálno-chemických charakteristík, ani od ich uloženia vzhľadom k zemskému pólu. Energetický potenciál kameňa nie je priamo úmerný ani jeho veľkosti.

Energeticky výdatný kameň môže odovzdávať energiu biosystémom. Energia mnohých kameňov je vhodná pre biopole človeka a môže pôsobiť účinkom liečivým na fyzickej-organovej úrovni a harmonizujúcim na psychickej úrovni. Účinok liečivý a harmonizujúci sú dve kvality nezávislé od seba a testujú sa zvlášť. Kamienky s obidvoma týmito účinkami sa potom otestujú na individuálnu vhodnosť pre pacienta. Táto vhodnosť môže byť všeobecná-kameň pôsobí na celý organizmus alebo špecifická pre určitý orgán alebo tkanivo. Individuálna vhodnosť spočíva najskôr v podobnosti vlnovej dĺžky vibrácií biopola človeka a vibrácií kameňa.

Vlastnosti kameňov a výber pre chorého sa testujú bdiagnosticky-kyvadlom, virgulou alebo priamym vnemom v príjmovej ruke senzibilného jedinca.

V prírode sa vyskytuje najviac kladných kameňov/okolo 80 %/. Záporných býva 12-15%, bipolárne sú najzácnejšie, okolo 1-2%. Zloženie varíruje podľa lokality.

Individuálne vybraný kameň sa už nemá používať iným človekom. Pri výbere viacerých kamienkov pre chorého je potrebné otestovať ich interakcie, či môžu byť umiestené spolu, či môžu pôsobiť v rovnakom čase, aká je optimálna dĺžka pôsobenia a pod.

Zásadou liečebného použitia kameňa je výber vhodnej „polarity“, čiže celkovej energeticko bilancie. Kladné kamene sa používajú pri stavoch s nedostatkom energie, záporné pri nadbytku energie alebo na zachytenie negatívnych energetických vplyvov. Bipolárne podľa toho, na ktorom póle sú liečivé a harmonizujúce, pretože môžu byť i ako kladné, iba ako záporné a vzácné sa nájdu aj liečivé bipolárne. Potom sú akýmsi univerzálnym liekom.

Pri petroterapii je potrebná presná diagnóza, poznanie klinického stavu chorého, výsledky laboratórnych a pomocných vyšetrení. Je potrebné budiagnostické overenie patologického stavu, ako sa energeticky chová. Kým energetický úbytok majú degeneratívne ochorenia, energetický nadbytok zápaly a nádory. Niektoré choroby javia energetickú heterogenitu - podľa príčiny. Napr. epilepsia, migréna, vertebrogénne ťažkosti.

Je veľmi vhodná aj celková budiagnostika bio-póla pacienta, včítane vyšetrenia zónopozitívity, funkcie čakier, vonkajších vplyvov. Niekedy až ich úpravou je petroterapia úspešná.

Svojím pôsobením sa kamene vyčerpávajú a treba ich regenerovať. Umyť v tečúcej vode a na niekoľko hodín vystaviť na slnko, morskú soľ alebo na zhluk kryštálov. Záporné kamene absorbujú energiu choroby; je potrebné pred regeneráciou očistiť plameňom. Bipolárne kamene sú čiastočne samoregeneračné, ale časom sa tiež vyčerpávajú.

V biopoli chorého kameň môže meniť farbu, prípadne popraská. Zdá sa, že veľkým energetickým vyčerpaním bledne až popraská, vychytením negatívnej energie tmavne. Pri maximálnom energetickom vyčerpaní kameň energeticky odumrie. Ani dlhodobou regeneráciou sa jeho energetický potenciál neobnoví a kameň prestáva mať charakter energetického dipólu.

Každý kameň časom odumrie a čím ťažší zdravotný problém rieši, tým skôr k tomu dôjde. U ťažko chorých sa vyčerpá aj za niekoľko minút. Pri začiatku liečby chronických ochorení vydrží spravidla niekoľko dní, potom aj niekoľko týždňov. Tým padla moja pôvodná predstava, že raz vybraný kameň je pre pacienta doživotným liekom.

Pri výbere kameňov existuje „závora“, pre niekoho nemožno vybrať individuálne vhodný kamienok.

Petroterapia pôsobí na pacienta, ktorý ju prijíma alebo o nej nevie. Ak postaví medzi seba a kameň mentálnu bariéru, liečba nie je úspešná. Že neide o formu psychoterapie, ale liečbu energiou dokazuje i účinok u pacienta, ktorý o kamienku pod matracom či

v skrinke ani nevie a tiež účinku u zvierat a malých detí.

Kameň nepracuje proti etike - nemožno ho zneužiť.

Prírodou dané vlastnosti kameňa možno doplniť, či usmieriť naprogramovaním. Vhodnosť programu je pred použitím potrebné otestovať. Iba programované kamene zvyknem dávať pacientom s malignitou, hoci aj v anamnéze v minulosti. Záporný kameň sa programuje na pohlcovanie energie nádorových buniek a nie z iných orgánov a tkanív. Dáva sa lokálne. Kladný kameň sa programuje na dodávanie energie do organizmu, s výnimkou nádorových buniek. Dáva sa na nočný stolík a pod. Potom sa kameň otestuje, či prijal program a či je program pre pacienta vhodný. Pri pokročilých malignitách sa často stane, že kameň neprijíma program. To predstavuje „závoru“. Pacientovi ho nemožno dať. Kameň pri malignite možno vyberať na blokovanie rastu nádoru alebo iba na tlmenie bolesti pri pokročilom štádiu choroby.

Petroterapiu možno používať aj dištančne. Je možné aktívne nadviazanie kontaktu človeka s kameňom, podobne ako so stromom, na celkové posilňovanie organizmu. Mám skúsenosť, že už výberom kameňa pre pacienta začína jeho pôsobenie, aj keď je pacient vzdialený a nemá hneď kameň pri sebe. Ťažko chorým sa dá posilať energia cez tvarový žiarik do vopred otestovanej čakry. Najčastejšie mi vychádza do 4. čakry. Opakované sa stalo, že sa nedal nadviazať kontakt s ťažko chorým, aj keď ešte niekoľko dní na prístrojoch prežival.

Občas používam tzv. „Mariánske kamene“. Tak, ako existuje aktívna voda z miest mariánskej úcty, nájdu sa i kamene, obohatené okrem svojej energie aj zvláštnou jemnou energiou, ktorú som nazvala Mariánskou energiou. Istá dievčina popísala lurdský Mariánsky kameň: „má veľké srdce a vyžaruje si úctu“. Také kamienky som stretla medzi tými z Lúrd, Fatimy, Medžugoria, Levoče, Turzovky a z Nitrianskej Kalvárie. Dávam ich vo výnimočných situáciách.

Formy použitia:

- v miestnosti na vyladenie prostredia
- nosenie pri sebe, na noc pod vankúš alebo na nočný stolík
- aplikácia na bolestivé miesto alebo chorý orgán
- aplikácia na akupunktúrny bod dráhy chorého alebo združeného orgánu

- kameňom aktivovaná voda – celkove –piť l až 3 dcl denne alebo lokálne –na umývaníe ekzému,na obklad.

Indikácie:

- všeobecné –vyrovnanie celkovej energetickej bilancie.Pacienti sa cítia silknejši,kludnejší,vyrovnaní,upraví sa nespavosť,bolesti hlavy a rôzne vegetatívne príznaky.Niekedy sa podarí zlepšiť medziludské vzťahy umiernením vhodnej zostavy kameňov v miestnosti.

Špecifické-pri konkrétnych chorobách.

- vertebrogénne ťažkosti
- bolesti kĺbov,svalov,úrazy pohybového aparátu,
- zápaly dýchacích ciest,močových ciest,gynekologické ,ORL a iné zápaly,
- alergické choroby,
- ischemická choroba srdca a poruchy srdcového rytmu,
- vysoký krvný tlak,choroby ciev,varixy predkoľení aj s trofickými defektami,
- vredová choroba GITu a zápalové ochorenia tráviaceho systému,
- diabetes mellitus,
- epilepsia,

- neurózy a depresívne stavy

Niektoré choroby sa poriešia iba pretroterapiou/pohyb.aparáť/,inokedy sa ponecháva liečba a pravidla dochádza k potencovaniu farmakoterapie,takže dávky liekov sa časom môžu znížiť..Zlepšuje sa citlivosť organizmu na lieky, na ktoré sa niekedy vyvíja rezistencia,

Záver:

Petroterapia má v medicíne rovnaké miesto,ako každá iná liečebná metóda.Kameň nie je všeliekom,no možno ním ovplyvniť takmer každé získané ochorenie.Kamene vytvoria podmienky pre lepšie pôsobenie farmák,veľakrát umožnia redukciiu liekov a možno ich použiť aj tam,kde je kontraindikácia farmakoterapie,napr.pri alergii,v tehotnosti a pod.

Petroterapia je jedným z dôkazov veľkosti energetickeho potenciálu prírody,ktorej sme neoddeliteľnou súčasťou.Ukazuje,že pri liečení chorôb je nám k dispozícii celá príroda,ktorú nám dal Tvorca k dispozícii

Doterajšie výsledky ukazujú okolo 84%-nú úspešnosť vo forme vyliečenia lebo zlepšenia zdravotného stavu pacienta.Takú úspešnosť má pomerne málo farmák.

ŽIVOT V HRANICIACH

MUDr. Peter SEDLÁK

Abstrakt

Život človeka, ako duchovná skutočnosť tečie vo vzťahoch v Stvoriteľských prirodzených hraniciach. Tieto udržiavajú životný poriadok a vymedzujú hranice medzi Dobrom a Zlom. Neprirodzené, umelé hranice nanucuje životu človek pod vplyvom, moci zla. Život žitý za prirodzenými hranicami, ako aj život deformovaný, potlačený a uväznený neprirodzenými ľudskými bariérami vedie k hraničným situáciám.

Kľúčové slová: životné hranice, pôvod, podstata, zmysel

Abstract

LIFE WITHIN BORDERLINES

The Human life, as spiritual reality flows in interactive relationships within the Creational natural borderlines. They maintain life's order on a physical and spiritual plane and define the borderlines between Good and Evil. A person forges unnatural, artificial borderlines upon one's life under the influence of the power of Evil. Both life lived outside the Creational natural borderlines and life which is deformed, suppressed and imprisoned by artificial human barriers, lead to borderline situations.

Key words: Life's borderlines, Origins, Essence, Meaning

Život, ako večná, daná, darovaná, dynamická skutočnosť tečie ako rieka v určitých hraniciach. Tieto životné hranice vytyčujú zákony prírodné a duchovné. Človek žije v hraniciach zákonov, ktoré udržiavajú životný poriadok v svete viditeľnom, hmotnom a neviditeľnom, duchovnom. Ide o Stvoriteľské, prirodzené zákony. Okrem nich existujú neprirodzené, umelé životné hranice, ktoré vytyčuje človek.

Vznik a podstata prírodných zákonov je v tom, že Boh ako **Stvoriteľ** doteraz ľudstvu neobjasneným spôsobom **stvoril** viditeľný vesmír, Zem, neživú a živú prírodu, ľudské telo, jeho každú bunku, **bez akejkoľvek účasti človeka**. Stvoriteľ tak **dal dokonale, harmonicky, vyvážené, spravodlivo, múdro a viditeľne všetkým stvoreným hmotným veciam svoj poriadok, vzťahy, dobrotu, trvanie, zmysel, funkciu, poslanie, úžitok, a im patriace vlastné zákony a zákonitosti**, ktorými všetko oživuje a udržia v existencii. Ide o súbor matematických, fyzikálnych, chemických a biologických zákonitostí, ktoré človek nevymyslel a len časť z nich objavil.

Všetok hmotný svet a jeho zákony majú Stvoriteľský, duchovný pôvod. Život, ktorý je do nich vložený je plný dynamiky a presahuje viditeľné hranice hmoty. Rozmanitá hmota vesmíru, Zeme, živej prírody i rozmanité bunky a orgány ľudského tela premietajú do okolia svoje životné sily, energie a informácie o svojom jedinečnom Stvoriteľskom programe a poslaní prostredníctvom energoinformačných procesov. Hmota ľudského tela a jej energoinformačné prejavy sú ovplyvňované emóciami, myšlienkami a duchovným rozmerom človeka.

Duchovné zákony sa týkajú duchovného sveta a duchovného rozmeru človeka a ľudstva. Človek má duchovný pôvod, duchovnú podstatu a duchovnú hodnotu **nie je výplodom, dielom, ani hračkou prírody**. Je stvorený na Boží obraz a podobu /Gn 1, 26-27/, ako duchovná, slobodná, mysliača, rozumová, tvorivá bytosť, ktorá je zjednotená z ducha, duše a z hmotného tela. Duchovný rozmer je nadradený biologickému, telesnému rozmeru. / *človek sa môže rozhodnúť upáliť vlastné telo, zničiť ho!*. Pokiaľ je človek vo fyzickom, biologickom tele uniformný, ohraničený, neslobodný, obmedzený a smrteľný, v duchu má prítomný Boží obraz a podobu a je slobodný, nesmrteľný, **bez hraníc**, večný. /por. 1 Kor 15,35-58, 2 Kor 4,16-18/. V duchu, vo svedomí má každý človek vpísané požiadavky Božieho zákona, túžbu po slobode, večnosti a Božej dokonalosti. V duchu má aj dary Ducha Svätého, /napr. rozum, múdrosť, poznanie/, bez ktorých by nemohol myslieť a existovať. Na úrovni duchovnej duše človek prežíva, precituje, citovo, emóciami podfarbuje všetko, čo zo seba dáva, alebo prijíma. Človek je stvorený ako vzťahová a spoločenská bytosť. Je existenčne závislý, spojený a zjednotený vzťahmi v sebe samom, / *medzi duchom, dušou a telom*/, k sebe samému, k svetu, k všetkým ľuďom a Bohu. Zavisieť znamená existovať ako súčasť jedného celku, ľudstva, žiť vo vzťahoch, závislostiach. Vzťahy sú nehmotné, duchovné, životné spojenia, ktoré naplňuje človek svojím myslením, emóciami, osobným, pracovným, spoločenským životom. Preteká nimi život so všetkou svojou bohatosťou pozitívneho i negatívneho. Človek je včlenený, v sieť vzťahov. Táto sieť životných vzťahov spája ľudstvo, svet, vesmír v jeden celok. Ako elektrickou sieťou preteká prúd, sieťou vzťahov preteká život cez konkrétnych ľudí v rozmanitých hraniciach a udalostiach. Pôvodcom, prameňom a udržiavateľom všetkého života v sieti vzťahov je Stvoriteľ,

Životodarca. **Boh**, Otec, ktorý **je Láska**. **Láska dáva zmysel všetkému** ľudskému konaniu. Ten, **kto ostáva v láske, ostáva**, identifikuje sa v **Bohu a Boh ostáva**, prebýva v jeho duchu. Božia dokonalá, milosrdná, **bezhraničná** láska je sila, ktorá vesmír, svet a ľudí naplňa, oživuje, očaruje, potešuje, upúta, priťahuje, vedie, posväcuje, uzdravuje, ochraňuje, zjednocuje, spája vo vzťahoch a závislostiach a súčasne dovoľuje, aby každý žil v osobnej slobode, vlastnej identite, tvorivosti, zodpovednosti a dôstojnosti. Otcova láska je absolútna a mení nás na bratov a sestry jednej rodiny, celku, ľudstva. V tejto rodine má každý svoje jedinečné nezastupiteľné miesto a úlohu. Nefungovanie jedného člena pociťuje celé telo, ľudstvo.

Človek, spoločnosť a ľudstvo sú prostredníctvom duchovného rozmeru súčasťou duchovného prostredia a duchovného sveta, ktorý zahŕňa v sebe Dobro i Zlo. Duchovné zákony vymedzujú životné hranice medzi Dobrom a Zlom. Ide o nehmotné, duchovné hranice, ochranné štíty, hradby, brány, ktorými sú Božie slovo, prikázania a zákony. Kresťania žijú vo viere, že pôvodcom zla je Zlý duch sveta, diabol, ktorý bol Božou mocou, ukrižovaním, zmŕtvychvstaním Božieho syna, Ježiša Krista a vyliatím Ducha Svätého usvedčený, porazený, odsúdený, zvrhnutý a jeho moc ohraničená, obmedzená a marená Božou prítomnosťou. / Jn 7,7, Jn 16,11 a 33/ Preto diabol nenávidí Boha a Božie deti, ktoré zachováajú Božie zákony a majú Ježišovu svedectvo. Hranice Dobra a Zla sú pre človeka a ľudstvo vytýčené neprekonaným a najprogressívnejším spôsobom Novým zákonom, učením, životom a víťazstvom Ježiša Krista nad zlom. Napriek víťazstvu Dobra nad Zlom sme po príchode na svet konfrontovaní s mocou zla, ktorému sa nemôžeme vyhnúť. **Každá bolesť, utrpenie je svojou podstatou prežívaním vlastného, alebo cudzieho zla, ktorého koreňmi sú hriech.** /1/ Zlo nie je nejakou anonymnou silou, ktorá pôsobí vo svete prostredníctvom deterministických a neosobných mechanizmov. Zlo prichádza prostredníctvom ľudskej slobody. Práve schopnosť slobodnej voľby, odlišujúca človeka od ostatných živých bytostí na zemi, stojí v centre tragédie zla a stále ju sprevádza. **Zlo má vždy tvár a meno, sú to tváre a mená mužov a žien, ktorí sa preň slobodne rozhodujú.** /2/ Neprirodzené, umelé hranice, bariéry, neprekonateľné hradby a veľké priepasti

vznikajú zo slobodnej ľudskej vôle pod vplyvom moci zla. Duch pýchy, egoizmu, strachu a nenávisť napáda a spútava myseľ, postoje, rozhodnutia a konania ľudí. Takto sa mu darí narušiť Bohom dané prirodzené vzťahy a závislosti v človeku

a spoločnosti. Zlo ako duchovná moc zneužíva slobodu a otvorenosť ľudského ducha a myseľ, aby mu opakované, rafinované, vytrvalé, systematicky ponúkalo klamstvá, polopravdy a bludy, ktoré nakoniec človek prijíma ako normu, *dokonca zákonnú normu*, v svojom osobnom i spoločenskom živote a konaní. Udržiava a živí v mysliach ľudí najväčší blud, že sú ako Boh / por. Gn 3,5/, aby zblúdili a stratili sa vo svojich myšlienkach a ich nerozumné srdce sa zatemnilo a myseľ otupela. /por. Rim 1,18-25/. To umožňuje vznik najväčšej neprirodzenosti umelej hranice s najzávažnejšími dôsledkami pre ľudstvo a Zem. Ide o **ohraničenie a obmedzenie Pravdy**. Ohraničenie Pravdy spôsobuje, že celé spoločenstvá sú vychovávané a žijú v polopravde, klamstve a bludoch, vyznávajúc napr. materializmus, racionalizmus, liberalizmus, relativizmus, komunizmus, fašizmus, nacionalizmus a pod. Následne druhou neprirodzenou hranicou človek **oddeľuje Stvoriteľa od stvorenia a rozbiť jednotu ľudstva**. Boha vylučuje z verejného života, ohraničuje múrmi kostolov, alebo inak mu vymedzuje priestor a čas. Klamstvá, bludy a mámenie sveta zatemňujú a otupujú myseľ a človek nerozumne zamieňa večné, nemenné, absolútne Božské hodnoty za dočasné, menlivé, relatívne, ľudské. Slobodu vo vzťahoch zamieňa za chorobnú **ohraničujúcu pripútanosť, spútanosť, až otroctvo**. Ďalšou neprirodzenou hranicou si necháva človek **oddeliť svoje telo od ducha**, čím rozbiť svoju vlastnú jednotu a integritu. Ďalšiu hranicu vytvára kult autonómie, nezávislosti a bezhraničnej slobody, ktorou človek egoisticky **ohraničuje sám seba, iných ľudí** a to, čo si privlastňuje a k čomu sa neprirodzene pripúta. V duchu pýchy chce človek panovať nad sebou, nad inými ľuďmi a nad všetkým čo si privlastňuje a ohraničuje. Neprirodzená snaha po vyniknutí a dokonalosti môže predstavovať neprekonateľnú prekážku. Ďalšími hranicami človek vyčleňuje a ohraničuje tých, ktorých nemá rád, ktorými pohŕda, alebo sa ich bojí. Duch strachu a nenávisť / skrytá ľahostajnosť, závisť, žiarlivosť, prianie zla / významne ohraničuje človeka a buduje v človeku a ľudstve neprekonateľné bariéry. Ide o **vnútorné bariéry**, prekážky, až uväznenie /napr. hriechom / vo vzťahu k sebe / *neprijímanie, odmietanie, potláčanie seba*/, druhým ľuďom, ktorých neprijímame takých akí sú, k udalostiam, ktoré nás hlboko poznačili. **Vonkajšie bariéry**, často neprekonateľné hradby nám vytvárajú druhí ľudia, ich pohľady, slová, skutky, zvlášť ak nie sú priateľské. Pokiaľ moc zla na jednej strane vytvára hranice, bariéry a hradby v mysliach, postojoch a vzťahoch, na druhej strane spôsobuje **stratu zmyslu, orientácie a miernosti**. To spôsobuje, že človek sa v určitých aspektoch svojej telesnosti, citovosti a myslenia dostáva mimo

prírodných Stvoriteľských hraníc. Necháva sa uniesť strhnúť vnútornými pohnútkami, či vonkajšími podnetmi, podľa svojej vôle, bez kontroly a pravidiel. V určitých oblastiach **žije nemierne**, neviazane, bezhranične, nekontroluje a plytvá svojimi životnými silami. To zákonite vedie k chorobám tela, narušeniu energoinformačných procesov a rozptýleniu, roztriešteniu, rozbitiu, rozdeleniu osobnosti. Dôsledkom je strata vitality, slobody, zmyslu pre realitu, množstvo chorôb a hraničných situácií. Moc zla preniká i do citového života, deformuje emócie a prežívanie, aby negatívnymi emóciami posilovala bludné, zvrátené modely myslenia, svetonázorov. Neprirodzené umelé hranice a zákony majú negatívny dopad i globálne na prírodu a vesmír.

Život ako rieka je pri svojom prameni čistý, krásny, priezračný a úrodný. Je nám nezištne dávaný, mal by byť v plnosti prijímaný, zosobnený, obohatený Láskou a zmysluplne odovzdávaný do siete ľudských vzťahov. Život preteká cez ľudí, ktorí ho berú do svojich rúk a z nepoznania ním plytvajú, znečisťujú ho, alebo ho deformujú tým, že mu nanucujú podľa svojej vôle hranice a prekážky. Životné sily tak získavajú chaotický a deštruktívny charakter, netvorí, nezjednocujú, ale spútavajú, zožierajú, ničia človeka i celé spoločenstvá z vnútra i zvonka, duchovne i telesne. Život v takomto ohraničení je plný napätia, znečistený skrytým, alebo otvoreným strachom, depresiou, hnevom, sebeckom, nenávisťou, neodpúšťaním, tvrdosťou, nespravodlivosťou, nepokojom, bezmocnosťou, bolesťou, utrpením, chorobami, vojnami, umieraním nevinných, ekologickými katastrofami. Život žitý bez prírodných Stvoriteľských hraníc a zákonov, alebo deformovaný, blokovaný, potláčaný

a uväzňovaný neprirodzenými umelými ľudskými hranicami, zákonmi vedie človeka a celé spoločenstvá k hraničným situáciám. Všeobecne ide vždy o individuálne hranice, ktoré ohraničujú priestor, myšlienkový, svetonázorový, citový i fyzický, v danom čase a priestore. Neprirodzené, umelé hranice stoja na pilieroch klamstva, bludov, pýchy, egoizmu, strachu, nenávisť. Majú iba ľudskú podporu a preto sú dočasné, nestále, menlivé a zbúrateľné. Práve zmyslom Božích duchovných zákonov je vytvárať životný priestor milosrdnej, bezhraničnej Lásky, ktorá rúca umelé ľudské hranice, bariéry a spája rozdeleného človeka a ľudstvo. Ide o paradoxne bezhraničný životný priestor, v ktorom sa môže človek v Pravde oslobodzovať z každej spútanosti a plne uskutočňovať proces svojho osobného spoznávania, utvárania, budovania, zdokonaľovania, dozrievania, aby sa stal sám sebou, človekom úplným, uvedomelým, slobodným, integrovaným a zjednoteným.

1/ Ján Pavol II. : Salvifici doloris, O kresťanském smyslu lidského utrpení, Vyd. Zvon, Praha 1995, str. 12,13,21,27,40

2/ Ján Pavol II. : Posolstvo k Svetovému dňu pokoja 1.1. 2005 , Kat. noviny 1, z 2.1.2005, str. 14

MUDr. Peter Sedlák, Neštatná chirurgická ambulancia, FNsP, Kramáre,

Limbová 5, 833 05 Bratislava 37

ODOVĚDNOST K SOBĚ I JINÝM, ANEB TVRDÁ REALITA...

Jana JÚZKOVÁ

Dnes jsem se rozhodla pojmut moje povídání trochu jinak než jindy. Uvedu pár příkladů z praxe, které jsou jasným dokladem, jak je nutno se vždy chovat odpovědně k jiným, ale hlavně vůči sobě. Tentokrát mi nejde o přesný způsob terapie, ale o okolnosti, které lidé dokáží udělat se svým zdravím. Nebudu popisovat způsob informační terapie, pokud by někoho postup zajímal, byla uveřejněna přednáška o informační terapii ve Sborníku z roku 2003. Všechna jména a pohyby uvedených osob jsou vymyšlené. Případná shoda je pouze náhodná.

Byla jsem oslovena, zda by nešlo pomoci Pavlovi, který si nešťastným šlápnutím tříštivě zlomil kost v chodidle. Lékaři mu jako první pomoc správně dali sádrovou dlahu s pokynem, aby byl v klidu a nohu držel nahoře. Výhledově předpovídali operaci a srovnání jednotlivých úlomků kosti. Měl se za tři týdny jet potápět na jachtu v Rudém moři.

V tento okamžik jsem do celého léčebného procesu vstoupila já. Byla jsem požádána o pomoc. Působila jsem informační terapií přímo na jednotlivé části kosti s programem, aby všechny úlomky byly na svém místě kam patří. Úlomky v noze se srovnaly jako Puzzle a noha se začala hojit. Při kontrole na RTG byli lékaři i Pavel potěšeni. Operace nebyla nutná, dostal plastovou dlahu s tím, že má možnost odjet na dovolenou s berlemi. Teď nastává zlomový okamžik celého případu. Řekl si, proč bych nemohl chodit po dlaze, když je vše ok? Chodil a nastal problém, který vznikl pouze z jeho neukáznutosti. Srovnané úlomky kosti změnily polohu, noha otekla a situace včetně nového působení se opakovala jako na kolotoči. Díky zatěžování ne strouhlé kosti došlo k jejímu posunu do strany cca o 2mm. Kost se již nepodařilo srovnat a stav je trvalý. Na jachtu odjel a díky pomoci přítomných kolegů u moře dopadlo vše dobře. Ale bylo to zapotřebí? Svým nezodpovědným jednáním přidělal zbytečnou práci všem lidem kolem sebe a jen shodou okolností zůstal bez vážnějších následků. Bude mít takové štěstí i příště?

Další případ z jiného prostředí. Existuje jeden prima kluk, mladý, veselý, šikovný a zabezpečený, ideální partie. V momentě, kdy se dostal přes 30.let svého věku si uvědomil, že nemá žádnou partnerku a jak se říká, ujíždí mu vlak. V tento okamžik ho potkala dívka, která na něj zapůsobila tak, že otevřel směrem k její osobě svůj energetický informač-

ní systém. Zdálo se, že je zamilovaný. Při bližším pohledu se ale tento stav kamarádům v jeho okolí jevil jinak. Dostal do svého energetického informačního pole od dívky program, který omezil jeho vnímání v momentě, kdy se v jeho okolí začalo hovořit o ní nebo o dostavbě jejího domu. Nevnímám hovor, koukal upřeně před sebe a šeptal, že je zamilovaný. Okolí těchto pokusů provedlo několik a vždy se stejným výsledkem. Dostavěl dům své partnerky, přes veškerá upozornění si dal do celého domu do podlah proudící vodu v podobě vodního podlahového topení, i když ví, co jsou a jak působí patogenní zóny. Tvrdí, že na něj žádná zóna působit nikdy nebude. Stávající stav skončil svatbou. Výsledek je, že z milého, veselého kluka se stal člověk, který zcela přerušil styky se svým okolím a plně se věnuje pouze své rodině. Při náhodném setkání kouká upřeně vpřed a opakuje, že je zamilovaný.

Teď z jiného úhlu pohledu. Příběh Hany, která je už v penzi a rozhodla se, že sama se sebou něco provede, aby nebyla tak tučná. V penzi přibrala několik kilo a začaly ji obtěžovat. Dozvěděla se, že existuje dieta, kde se využívá zelenina a fáze měsíce. Začala jíst dle návodu. Ovšem zapomněla, že je třeba mít pitný režim a tělo potřebuje i jiné živiny než pouze zeleninu – např. i cukr. Nechodila do zaměstnání, neměla pravidelný režim, tak v noci ponocovala a ve dne spala. Začala hubnout a byla šťastná. Fyzické tělo sice vydrží hodně, ale pak se vzbuří. Díky nedostatečnému přísunu tekutin, jídla a cukru se zhroutila do bezvědomí. Při nekontrolovaném pádu si přivodila úraz. V čase po úraze jsem se k ní dostala já. Moje terapie byla sverázná. Můj první pokyn pro ni byl kuřecí řízek s bramborovou kaší a dva zákusky z cukrárny. Hlásila, že je jí lépe. K tomu pro mne přibývalo informací působení na zhojení zcela zbytečně vyvolaného úrazu. A jaký je následek celé události k dnešnímu dni? Hana se zhojila a hledá nejružnější důvody, proč šla k zemi. Nebere na vědomí, že člověk má pít, jíst a hybat se, aby si zachoval fyzickou kondici i ve zralém věku. Na dobré rady má vždy tisíc výmluv, proč zrovna teď nemůže poslechnout.

Další případ z jiného soudku. Petra, máma několika dětí v klidném manželství. Jezdí ke známým na chatu. Všichni jsou šťastni, až do momentu, kdy tam přijede na návštěvu Lukáš. Lukáš se sice chová zvláštně, ale má Tibetké misy. Petra je

z mís nadšena a ochotně se nabídne k provedení experimentu. Lukáš rozezvučel mysly na čákrách ležící Petry. V ten moment dochází k interakci energeticko informačních systémů Lukáše a Petry. Lukáš má svůj systém narušen vnějším vlivem na člověka tzv. vodorovným napojením. Sám o tomto narušení neví, neuvědomuje si jej, neobtěžuje jej. Během produkce dochází k těmúž narušení i u Petry. Po ukončení produkce Petra vstane, klepe se, pláče a musí okamžitě odjet z chaty i s rodinou. Začíná mít noční děsy, chce spáchat sebevraždu skokem z okna nebo i jinak. Manžel si bere z práce dovolenou, aby ji hlídal. Ona je doma, má neschopenku, není schopna se starat o rodinu. Psychiatr se snaží zklidnit celou situaci léky. Stav se spíše zhoršuje. Po léčebném zásahu z oblasti informační terapie, který je zaměřen na odstranění vnějšího vlivu je zdráva a během týdne je schopna nastoupit do zaměstnání. Pak nastal problém. V rámci terapie je totiž mimo jiné i nutné, aby přerušila kompletní styky s lidmi, kteří mají cokoliv společného s jejím problémem na dobu nejméně 3 let. Ona vše slíbila, ale vloudila se chybička. V době, kdy byla zcela fit, se zajela na danou skupinu lidí podívat, aby jim řekla, že je v pořádku. Během tohoto setkání došlo k narušení jejího energeticko informačního systému znovu a bylo ještě hůř než poprvé. Z bezpečnostních důvodů ji mohl pomoci informační terapii jiný člověk než poprvé. Ač o to byl řádně požádán, měl na případnou pomoc závoru. Petra se rozhodla, že nepřeruší styky úplně, ale že se budou stýkat její děti s dětmi z uvedené skupiny lidí. V momentě, kdy rodina zrušila i tuto vazbu, nebyla závoru a dalo se jí podruhé pomoci. Výsledek z celé akce? Ve svém naivním myšlení nedala na varování, aby nikam nejedla a strkala nos kam neměla. V současné době je v pořádku a plně si uvědomuje, že pokud si nechá svojí aktivitou narušit energeticko informační systém potřeby, není nikdo, kdo jí může pomoci a skončí sebevraždou nebo na uzavřeném oddělení psychiatrie pod trvalým dohledem. Je to smutné, ale nebyla by první ani poslední. Zase něco jiného, tentokrát, jak může dopadnout porušení závoru u léčitele Petra. Celý případ se vyvíjel dlouhodobě, zkrátím ho na nejnútnejší body. Petr se setkal zcela náhodou s paní, která si jen tak mezi řeči postěžovala, že ji bolí za krkem. On se hned sám nabídl, že ji pomůže. I když ona ho nežádala o nic. Po této chybě, měl mít v ten okamžik závoru. Ale nezeptal se na ni a hrnul se pomoci paní. Nepomohl, ale strčil ruce do vnějšího vlivu (napojení) u paní a tím pochopitelně narušil i svůj energeticko informační systém s následky na fyzickém těle. Nepovedený zákrok Petra proběhl v pozdních nočních hodinách. Druhý

den se na ulici zhroutil, ochmul na polovinu těla. Byl v nemocnici vyšetřován na CMP. Pomocí informační terapie se obratem upravil stav energeticko informačního systému a pozvolna se začal upravovat stav fyzický, který byl narušen též. Běžel čas. Fyzický stav ještě nebyl zcela v pořádku, byla narušena motorika pohybu a možnost vyjadřování, hůř hledal slova, zadrhával a měl potíže s pamětí. Jeho zdravotní stav se postupně lepší, ale Petr dělal stejné chyby. Nepoučil se. Snažil se léčit lidi bez jejich žádosti o pomoc a navíc sám nebyl ještě zdrav. A co je ještě horší, celou tuto dobu se stoupající tendenci holdoval alkoholu, hlavně vínu. Tento případ skončil dost špatně. Invalidním důchodem u mladého člověka, psychiatrickou léčbou a morfologickými změnami na mozku. Díky alkoholu, a možná i jiným aktivitám, o kterých se nikdy nedovím, se zlepšování zdravotního stavu zabrzdiло před úplným uzdravením. Informační terapii mu v současné době již nelze pomoci... Přitom stačilo velice málo, aby se Petr na začátku nehrnul na pomoc někomu, kdo o to nežádal, aby měl spuštěn program závoru a aktivní závoru respektoval. O programu závoru věděl, měl o něm všechny dostupné informace. Říká se, že komu není rady, tomu není pomoci a na tomto pořekadle je hodně pravdy.

Abych nebyla pouze u úrazů, uvedu příklad možného nebezpečí, s kterým se mohou setkat lidé z praxe z různých oborů lidské činnosti. Ukáži příklad na masérovi. Pan Jarda, úspěšný masér, který je šikovný a má dobré základy se rozhodne, že se v předčasném důchodu začne masérstvím živit a přivydělávat si k důchodu. Má dobré základy, je šikovný, má úspěch, lidi k němu chodí rádi, pomáhá jim. Prostě pohoda, dělá práci, která ho baví a má smysl. Po několika letech nastává problém. Po revoluci se objevilo množství nejrůznějších kurzů a vzdělávacích projektů. Tyto aktivity v podstatě může dělat kdokoli, kdo si pronajme nějaký prostor a má subjektivní pocit, že chce něco sdělit jiným lidem. Nikoho z kompetentních organizací nezajímá a ani nemá proč zajímat, co se přednáší a na jaké úrovni. Pokud zůstanu u Jardy, myslí si, že všechny metody, které do České republiky přijede někdo přednášet ze západu či východu jsou dobré a bez chyby, přednášející mají plně pravdu a že musí vše dostupné začít používat. Jarda začne navštěvovat nejrůznější kurzy. Výsledek je paradoxně špatný. Ve své dychtivosti začne do svých dobrých postupů a působení na fyzické tělo člověka zastrkovat špatné postupy a působení na lidi, které jim může škodit. Pokud použiji příklad z počítačového světa, začne do dobrého programu

aplikovat viry, které program jako takový viditelně nepoškodí, ale dokáží, aby program došel k chybným výsledkům. Jarda v současné době nevnímá varování klientů, kteří přišli na tento „virus“ a myslí si, že neustále zlepšuje své postupy. Pochopitelně tento vliv nepřenáší pouze na klienty, kde je působení krátkodobé, ale vliv působí i na Jardu energeticko informační systém a postupně začíná ovlivňovat i jeho fyzické tělo.

Myslím, že příkladů bylo dost. Každý z vás by si asi našel nějaký příklad ve svém nejbližším okolí eventuelně i přímo u sebe. Přestanu s konkrétními příklady, spíš se pokusím trochu upozornit na etiku, které není nikdy dost.

Léčebný zákrok lze provádět pochopitelně na vyžádání klienta, když nemáte na daný problém závoru, s provedenou diagnostikou, pouze s myšlenkou na konkrétní energeticko informační systém daného člověka. Tedy s přesným a jednoznačným zaměřením. Setkávám se v praxi, že léčitel myslí na 2 – 3 věci najednou. V tomto případě, i když je dobrý a chce upřímně pomoci, nemůže, může ublížit.

Je třeba si uvědomit, že v energeticko informačním systému pracují jednotlivé energeticko informační porce, které mají různou intenzitu i funkci dle aktuální potřeby organismu. V případě násilné změny těchto poměrů vlivem cizího působení, může dojít k fyzickým zdravotním problémům pacienta. Proto, před zahájením léčby, je nutná dobrá diagnostika. Např., když pacient tvrdí, že ho něco bolí, neznámá to, že je důvod bolesti v udávaném místě těla a že je třeba na dané místo zaměřit působení léčitele.

Další problém vzniká, když pacienti obcházejí léčitele. Tato praxe je dost běžná. Stane se, že předchozí léčitel provede správný léčebný zákrok. Stávajícímu léčiteli se nemocný jeví, že má cosi někde na těle a toto cosi odstraní do ohně. Jenomže, ono to cosi, je léčebná informace od předcházejícího léčitele, která působí pozitivně na tělo. V případě odebrání pozitivního působení je pacient zase na začátku léčby bez pomoci a v ten okamžik se mu zase vrátí všechny původní potíže. Pak zůstává otázka, zda stávající léčitel je schopen vrátit zpět pozitivně působící informaci a zdravotní stav, který svým způsobem z nedostatečné diagnostiky rozbabal zase napravit. Osobně jsem se setkala v mém přímém okolí s dvěma případy, které hodně známý léčitel nebyl schopen vrátit zpět, protože měl před domem frontu pacientů a neměl na celý zákrok potřebný čas. Je otázka, zda v patřičném časovém presu byl schopen zjistit, že

provedl špatný zákrok, když tentýž postup jiným lidem pomáhá. Proč mluvím o tomto příkladu? Pokud si začínající, ale i praktikující léčitelé zde v sále nebo i se Sborníku po přečtení uvědomí, že toto jim hrozí v případě, že nebudou mít dostatek času na každého klienta, padl tento příklad na úrodnou půdu.

Na konec své přednášky bych se chtěla věnovat hodně vážnému problému z praxe, který se teď dost objevuje. Jedná se o děti léčitelů. Dítě je v rodině, vidí pacienty, vnímá útržky rozhovorů mezi lidmi venku nebo mezi rodiči. V případě nahrávek ze seminářů občas něco slyší. Samozřejmě vyvíjí. Dítě dospívá, dojde do puberty, dělá si na svět vlastní názor a tyto aktivity jsou z jeho úhlu pohledu hodně zajímavé a atraktivní. Proč něco nezkusit taky? Stačí z pohledu dítěte tzv. „nevinné“ vyvolávání duchů nebo jiné praktiky z této oblasti. V ten moment hrozí dítěti nebezpečí. Možnosti nebezpečí a vážných komplikací, které těmito aktivitami mohou být nastartovány si určitě umíte doplnit sami. Některé problémy se projeví hned, jiné hodně vážné třeba až za několik let. Rodina si ze začátku ani nemusí ničeho všimnout, dítě je sice více unavené, ale únava je většinou přičítána přestupu na střední školu, návštěvou diskoték či učením se do noci. V tento okamžik za tento problém plně odpovídá člověk, který ho k tomuto myšlení a pokusům, byť nepřímým, přivedl. Pokud se vás děti budou ptát, musí dostat úplné odpovědi včetně vysvětlení všech okolností, které hrozí při nedodržení základních etických pravidel. Polopravdy jim spíše ublíží. Proto vás prosím, dávejte na sebe, své děti, ale i vnoučata pozor. Děkuji vám za pozornost.

Texty neprešli jazykovou úpravou.